

RAPORT DE MONITORIZARE

2006 - 2009

**Centrul pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului în România
(MCA România)**

Fondator, Președinte

Maximilian Marco KATZ

Director

Alexandru FLORIAN

Director Relații Internaționale

Marius DRĂGHICI

Adresa:

2-4 Cristian Popișteanu St, Sector 1, București, 010024, România

RO Fax: Mobile: E-mail:

+40 (0)21 3121479

+40 (0)743 254382

info@antisemitism.ro

mca.romania@gmail.com

www.antisemitism.ro

La data editării acestui Raport, un val de rasism inundă Europa.

La începutul celui de-al treilea mileniu, o întreagă comunitate etnică, comunitatea romă din România, este catalogată, însemnată și tratată în mod discriminatoriu la nivel de stat.

MCA România își exprimă sincera sa îngrijorare față de acțiunile de discriminare în masă. Măsuri abuzive și discriminante, precum cele implementate de statul francez, sunt inacceptabile, mai ales că țara Declarației Universale a Drepturilor Omului stabilește un precedent pe care alte state europene sunt încurajate să îl urmeze.

În același timp, MCA România consideră că atât autoritățile din România, care preferă să ignore rasismul, liderii care adoptă poziții populiste, cât și acei membri ai comunității romă care încalcă legile și principiile de bună conviețuire poartă responsabilitatea situației create. Fără o schimbare radicală a modului în care această situație este tratată în România, fără o educație relevantă și fără cooperarea comunității romă, în următoarea perioadă vom fi martorii unei degradări crescânde a relațiilor interetnice în România. În acest context, autoritățile și comunitatea romă din România au nevoie de îndrumarea și de suportul activ al Uniunii Europene, care este esențial pentru evitarea escaladării fenomenelor de rasism și de victimizare.

Cuprins

MCA România. Prezentare	2
Memorialul Holocaustului Românesc	2
Antisemitismul românesc	3
Legislația antirasistă în România și în Europa	4
Agresiuni și atitudini antisemite, negarea Holocaustului	5
Ion Coja	6
Corneliu Vadim Tudor	36
Vlad Hogeia la Antena 2	43
Corvin Lupu	44
Mareșalul Ion Antonescu	45
Radu Mazăre ofițer nazist	46
Albert Wass	48
Radu Mihai Crisan	49
Șerban Suru	50
Institutul de Diabet „Paulescu”	50
Vandalizarea cimitirelor evreiești	51
Cazul Pelled Amir	51
Moartea pacientului Ghild	51
Clinica Sybic - Colegiul Medicilor din România	52
România - Durban 2	53
Ringier România	53
Victor Roncea	54
Naționaliștii Autonomi din Timișoara	54
„Colțul antisemiților”, forum.softpedia.ro	54
Chișinău: demolarea menorei	54
Monitorizare media	55
Adevarul, adevarul.ro	55
Antena 3, antena3.ro	55
Click, click.ro	55
Cancan, cancan.ro	55
Capital	56
Evenimentul Zilei, evz.ro	56
Hotnews.ro	56
Gândul, gandul.info	56
Jurnalul Național, jurnalul.ro	57
Libertatea, libertatea.ro	57
Realitatea TV, realitatea.net	57
România liberă, romanialibera.ro	58
Ziua	58
Național TV	58
Ziare.com	58
Educație	59
Conferințe	59
Concluzii	60

MCA România. Prezentare

Centrul de Monitorizare și Combatere a Antisemitismului în România (MCA România) a fost înființat și înregistrat ca persoană juridică română, nonprofit și nonguvernamentală în anul 2002.

Raportul MCA România pentru perioada 2006 – 2009 prezintă monitorizarea și evoluția manifestărilor de antisemitism, precum și probleme legate de comunitatea evreiască din România.

Centrul de Monitorizare și Combatere a Antisemitismului în România (MCA România) a publicat în fiecare an, în perioada 2002 - 2005, un Raport de monitorizare.

În anul 2006, MCA România a decis să întrerupă publicarea Raportului din cauza atitudinilor antisemite ale unei părți a clasei politice și pasivitatea instituțiilor de stat față de multiplicarea și agresivitatea actelor de negare a Holocaustului din România. Prezentarea acestor acte, în acel an, ar fi subliniat depărtarea României de valorile democrațiilor avansate și ar fi putut constitui încă un obstacol, pe lângă altele, în procesul de integrare a României în Uniunea Europeană.

MCA România și-a exprimat public, în Raportul din anul 2005,

susținerea pentru integrarea europeană a României.

De asemenea, MCA România a așteptat ca intrarea în Uniunea Europeană să producă acea schimbare de atitudine și mentalitate a autorităților și a cetățenilor față de Holocaustul Românesc. Mareșalul Ion Antonescu este responsabil de exterminarea a peste 280 000 de evrei români și străini și 11.000 de romi. Cu toate acestea a fost omagiat public și votat de sute de mii de români la concursul organizat de Televiziunea Română în anul 2006. În octombrie 2009, statul român a finalizat construirea Memorialului Holocaustului Românesc. Raportându-ne, în timp, la cele două momente antagonice, putem afirma că o parte a clasei politice și-a asumat greșelile trecutului. Construirea Memorialului Holocaustului Românesc este o astfel de dovadă.

Însă, antisemitismul, în special negaționismul, continuă să fie un fenomen la nivelul societății românești, fenomen generat fie de ignoranță sau dezinformare, fie de același sentiment de ură viscerală care a făcut posibil Holocaustul.

www.antisemitism.ro

Memorialul Holocaustului Românesc

Proiectul Memorialul Holocaustului Românesc a fost inițiat, în 2003, de către Maximilian Marco Katz, fondatorul Centrului pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului din România (MCA România).

În 2003, Guvernul României de atunci a negat, în mod oficial, Holocaustul Românesc în care și-au găsit moartea peste 280.000 de evrei români și 11.000 de romi.

Inițiativa, ignorată în prima instanță de politicieni și alte entități, combătută de antisemiți și nu numai, a fost adoptată de Comisia Internațională pentru Cercetarea Holocaustului Românesc, comisie prezidată de profesorul Elie Wiesel. Comisia „Wiesel” a inclus în recomandările emise proiectul Memorialul Holocaustului Românesc, care a devenit un proiect patronat și administrat de Ministerul Culturii.

Ridicarea Memorialului Holocaustului Românesc este unul dintre proiectele care a fost întâmpinat cu rezistență și ostilitate. Amplasamentul său central cât și suprafața alocată acestui proiect au declanșat reacții negative care s-au reflectat în articolele și reportajele publicate și difuzate de mass media. Și în acest caz, publicarea articolelor pe tema Memorialului a servit ca pretext pentru aprobarea și publicarea comentariilor antisemite pe site-urile publicațiilor, fapt descris în prezentul Raport.

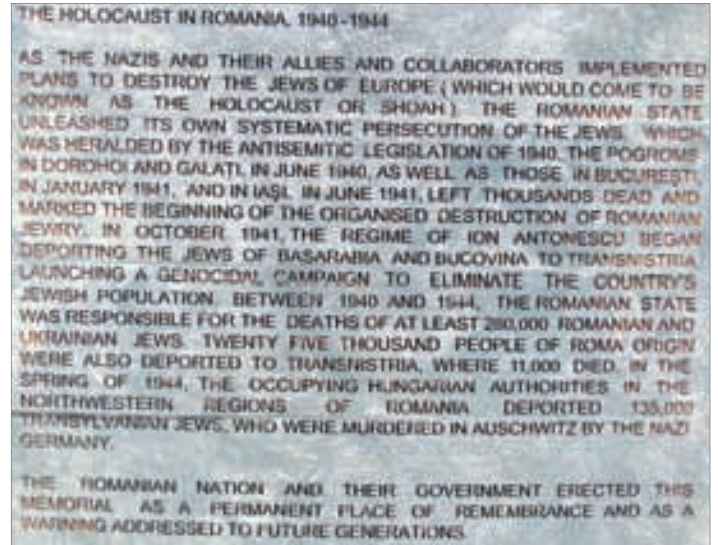
Memorialul Holocaustului Românesc a fost inaugurat pe data de

Memorialul Holocaustului Românesc

08 Octombrie 2009. În data de 9 octombrie a fiecărui an este comemorată Ziua Holocaustului în România. În data de 9 octombrie 1941 au început deportările evreilor români în Transnistria.

Realizarea Memorialului Holocaustului Românesc a devenit realitate datorită perseverenței și răbdării unor oameni dedicați precum: Radu Ioanid (director, Muzeul Holocaustului din Washington), Alexandru Florian (director al Institutului „Elie Wiesel”), Maximilian Marco Katz (fondator, președinte MCA România), Liviu

Placa memorială de la Memorialul Holocaustului în care statul român recunoaște responsabilitatea crimelor regimului Ion Antonescu.

Beriș (supraviețuitor al Holocaustului din Transnistria, președinte al Asociației Supraviețuitorilor Holocaustului din România), Daniel Mariashin (B'nei Brith), Virgil Ștefan Nițulescu (secretar de stat, Ministerul Culturii), Irina Cajal (FECR), Gen. Mihail Ionescu (director al Institutului „Elie Wiesel”), Andrew Baker (American Jewish Congress), Paul Shapiro (director, Muzeul Holocaustului din Washington), Irena Steinfeld (Yad Vashem Ierusalim), Traian Bănescu

(președintele României), Alexandru Bălășescu (Ministerul Educației), Sorin Oprescu (primarul Bucureștilui), Adrian Vierțița (ambasador), Marian Vanghelie (primarul sectorului 5, București).

Lucrarea a fost realizată de sculptorul Peter Jacobi care a avut la dispoziție un buget de peste cinci milioane de euro, bani alocați de către de statul român.

www.holocaustmemorial.ro

Antisemitismul românesc

Potrivit Raportului Comisiei „Wiesel”, în timpul regimului Antonescu peste 280.000 cetățeni români sau străini, toți de origine evreiască, și 11.000 de romi au fost exterminați în România, între anii 1940 – 1945.

Sentimentele antisemite s-au manifestat, în România, cu mult înainte de cel de-al doilea război mondial.

„Rădăcinile antisemitismului românesc se împletesc cu originile statului român modern și cu apariția bogatei tradiții culturale naționale care a însoțit unirea principatelor, independența și crearea României Mari. Antisemitismul care s-a manifestat în România între cele două războaie mondiale a crescut direct din semințele sădite în evenimentele majore ale dezvoltării țării începute la jumătatea secolului al XIX-lea. Din motive care puteau diferi de la o persoană la alta sau de la un grup la altul, în viața politică, culturală și spirituală a societății românești au existat, în forme variate și cu diverse intensități, puternice curente antisemite. Acestea au fost prezente în cea mai mare parte a secolului care a precedat ascensiunea la putere a Partidului Național-Creștin în 1937, instalarea dictaturii regale în 1938 și a statului național-legionar condus de Ion Antonescu în 1940 - cu alte cuvinte, a secolului ce a culminat cu Holocaustul.

Ațiunile antisemite ale acestor guverne succesive s-au inspirat din temele antisemite care pătruseseră în lexiconul românesc de idei cu mult înainte de anii 30 și de creșterea influenței și a puterii naziste în Germania. În timp ce fiecare din-

Evreii ca procent de populație, după provincii și arii urbane/rurale, 1930¹

	Populație		Evrei % din total	Evrei % din total arie urbană	Evrei % din total arie rurală
	Total	Evrei			
România	18 057 028	750 900	4,0	11,6	1,6
Oltenia	1 511 175	3 323	0,2	1,6	<0,1
Muntenia	4 029 008	94 210	2,1	7,8	<0,1
Dobrogea	815 475	4 031	0,5	1,8	<0,1
Moldova	2 433 596	162 268	6,5	23,1	1,2
Basarabia	2 864 402	206 958	7,2	26,8	4,3
Bucovina	853 089	93 101	10,8	30,0	3,9
Transilvania	7 217 988	81 803	1,1	8,6	1,3
Banat	939 950	14 043	1,2	5,8	0,2
Crișana-Maramureș	1 390 417	97 287	6,4	16,7	2,8

¹ Vezi Institutul Central de Statistică, *Revoluționalul general al populației României din 29 decembrie 1930*, II vol., București, 1938-1940, vol. IX, pp. 440-443. Pentru o prezentare concisă a statisticilor, vezi Sabina Mămăilă și D.C. Gheorghiu, *Psihologie României*, Editura Institutului Central de Statistică, București, 1938.

Evreii ca procent de populație, după provincii și arii urbane/rurale, 1930.
Sursa: Raportul Comisiei „Wiesel”.

tre aceste trei guverne a amestecat în mod oarecum diferite elementele esențiale ale unor concepte antisemite răspândite - accentuând mai mult sau mai puțin anumite teme, poate adăugând unor concepte locale noțiuni adaptate din exprimarea antisemită ne-românească și propunând uneori mai multă, alteori mai puțină violență pentru îndeplinirea scopurilor lor -, toate aceste guverne au reprezentat o continuitate esențială cu ideile antisemite românești care își aveau originea în perioada de dinaintea primului război mondial.”¹

Potrivit Raportului Comisiei „Wiesel”, personalitățile românești care au avut atitudini sau discursuri virulent antisemite sunt: Ioan Slavici, Octavian Goga, Nicolae Iorga, Mihail Kogălniceanu, Mihai Eminescu, Ion Brătianu, Nicolae C. Paulescu, Alexandru Ioan Cuza, Nichifor Crainic, Patriarhul Miron Cristea, Nae Ionescu, Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Noica.

Excelența și admirabilele lor merite intelectuale nu degreveză memoria acestor personalități de responsabilitatea participării lor directe sau indirecte, din interese politicianiste, populiste și sau din proprie convingere, la prigonirea unor ființe umane a căror unica vinovăție a fost nașterea lor ca și evrei.

Conform datelor statistice prezentate în Raportul Comisiei „Wiesel”, în anul 1930 în România trăiau 756.930 de evrei romani.

Potrivit aceluiași Raport, peste 280.000 de evrei romani au fost uciși pe teritoriul României și 135.000 de evrei români au fost uciși în Transilvania de Nord, în perioada ocupației maghiare.

„Numărul evreilor români și al evreilor din teritoriile aflate sub administrație românească uciși în timpul Holocaustului nu a putut fi stabilit cu precizie absolută. Dar concluzia Comisiei în acest sens este că, în timpul Holocaustului, în România și în teritoriile aflate sub controlul său au fost uciși sau au murit între 280 000 și 380 000 de evrei români și ucraineni. În Holocaust au pierit și aproximativ 135 000 de evrei români care trăiau în Transilvania de Nord, aflată sub conducere maghiară, precum și 5 000 de evrei români care se aflau atunci în alte țări din Europa.

Referindu-se la România, Raul Hilberg a afirmat că «nici o țară, în afara Germaniei, nu s-a implicat în masacrarea evreilor la o asemenea scară».

Conștientă de responsabilitatea enormă care i-a fost încredințată, Comisia a decis să nu menționeze o unică cifră concluzivă privind numărul evreilor uciși în România și în teritoriile aflate sub autoritatea sa. În schimb, Comisia a ales să definească două limite între care se plasează această cifră, așa cum reiese din cercetările contemporane. Cercetări viitoare vor stabili, să sperăm, numărul exact al victimelor, deși s-ar putea să nu ajungem niciodată la imaginea completă, din punct de vedere statistic, a carnagiului uman provocat de Holocaustul din România.

Între 45 000 și 60 000 de evrei au fost omorâți în Basarabia și Bucovina de către trupele germane și române în 1941. Între 105 000 și 120 000 de evrei români deportați au murit ca rezultat al expulzărilor în Transnistria. În regiunea Transnistriei, între 115 000 și 180 000 de evrei locali au fost lichidați (în special la Odessa și în districtele Golta și Berezovca). Cel puțin 15 000 de evrei din Regat au fost uciși în pogromul de la Iași și ca urmare a altor măsuri antievreiești. Aproximativ 132 000 de evrei au fost deportați la Auschwitz, în perioada mai-iunie 1944, din nordul Transilvaniei, stăpânit de Ungaria. Au murit, de asemenea, o mare parte dintre romii deportați. Din cei 25 000 de romi (jumătate dintre ei copii) trimiși în Transnistria, aproximativ 11 000 au pierit. Comunități rome nomade vechi de secole au dispărut pentru totdeauna.”²

■ Legislația antirasistă în România și în Europa

Legea 107 din 2006 este deficitară deoarece lasă loc de interpretări în utilizarea simbolurilor naziste în scopuri antisemite sub acoperirea folosirii lor în scopuri „științifice” sau „artistice”.

Un numar de ONG-uri din Romania s-au autosesizat asupra „portitelor” create în această unică lege și, în prezent, analizează modificările ce trebuie aduse acestei legi pentru ca ea să permită o combatere eficientă a antisemitismului existent în România.

„În 2002, România s-a sincronizat cu țările care și-au asumat politici active de descurajare a sancționează persoanele care contestă în public crimele împotriva umanității, așa cum sunt ele definite de art. 6 al Statutului tribunalului militar internațional, din Anexa Acordurilor de la Londra din 8 august 1945. Este vorba de: «asasinatul, exterminarea, sclavia, deportarea și orice alt act inuman comis împotriva oricărei populații civile, înainte sau în timpul războiului, sau persecuțiile pe motive politice, rasiale sau religioase atunci când aceste acte sau persecuții, au constituit sau nu o violare a dreptului intern al țării în care s-au produs, au fost comise ca urmare a unei crime care este de competența Tribunalului sau în legătură cu această crimă».

Legea austriacă este tot o completare a unei legi mai vechi. Legea privind interzicerea însemnelor și organizațiilor naziste sau fasciste din 1947 a fost completată, în 1992, la art. 3 cu paragraful h care menționează că «va fi pedepsit cel care într-o lucrare tipărită, la radio sau în alte mijloace de comunicare

publice, sau cel care prin alt mod, în public, se face accesibil multor oameni, contestă genocidul nazist sau alte crime naziste împotriva umanității, sau le face inofensive în mod grosolan, le aprobă sau încearcă să le justifice».

În România, Legea nr. 107/2006 a confirmat prevederile Ordonanței de urgență nr. 31/2002, privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii.”³

MCA România susține utilizarea următoarei definiții de lucru a antisemitismului, definiție utilizată și de către Forumul European pentru Combaterea Antisemitismului⁴ și adoptată în 2005 de către Centrul European de Monitorizare a Rasismului și Xenofobiei (EUMC) - acum Agenția Europeană pentru Drepturi Fundamentale (FRA)⁵:

„Antisemitismul este o anumită percepție despre evrei, care poate fi exprimată prin ura contra evreilor. Manifestările verbale și fizice de antisemitism sunt îndreptate contra unor indivizi evrei și ne-evrei sau/și contra proprietăților lor, împotriva instituțiilor comunitare evreiești și a unor lăcașuri religioase.

De asemenea, astfel de manifestări pot să privească statul Israel, perceput ca o colectivitate evreiască. Antisemitismul acuză frecvent evreii de a conspira în scopul de a aduce daune umanității și este deseori utilizat pentru a-i acuza pe evrei « pentru lucrurile care au luat-o într-o direcție greșită ». Antisemitismul este exprimat în discursuri, în scris, în forme vizuale

și de acțiune și folosește stereotipii sinistre și negative a trăsăturilor de caracter.

Luând în considerare contextul global, exemple contemporane de antisemitism în viața publică, presă, școli, locuri de muncă și în sfera religioasă pot să includă, dar nu se limitează la:

- incitare, sprijin sau justificare a uciderii sau vătămării evreilor în numele unei ideologii radicale sau a unei interpretări extremiste a religiei.

- producerea de afirmații mincinoase, dezumanizante, demonice sau stereotipizante despre evrei ca atare sau despre puterea colectivă a evreilor, cum ar fi, de exemplu, mitul despre conspirația mondială a evreilor sau cel al controlului evreilor asupra presei, economiei, guvernului sau a altor instituții sociale.

- acuzarea evreilor, ca popor, de a fi responsabili pentru fapte reprobabile comise de o persoană sau de un grup de persoane de origine evreiască sau chiar pentru fapte comise de ne-evrei.

- negarea faptului, scopului și mecanismelor (spre exemplu a camerelor de gazare) sau negarea intenționată a genocidului poporului evreu în mâinile Germaniei Național Socialiste, a suporterilor și complicilor ei în timpul celui de al Doilea Război Mondial (Holocaustul).

- acuzarea evreilor ca popor sau a Israelului ca stat, de a fi inventat sau exagerat Holocaustul.

- acuzarea cetățenilor evrei din alte state de a fi mai loiali Israelului sau pretinselor priorități mondiale evreiești, decât in-

tereselor propriilor state.

Luând în considerare contextul general, exemple de căi prin care se manifestă antisemitismul pot include :

- negarea dreptului poporului evreu la autodeterminare, spre exemplu susținând că existența statului Israel este o acțiune rasistă.

- aplicarea dublului standard prin pretinderea unui comportament care nu este cerut sau așteptat din partea nici unui alt democratic.

- compararea politicii israeliene contemporane cu cea a naziștilor.

- a face pe evrei responsabili colectiv pentru acțiunile statului Israel. În același timp, critica Israelului, similară cu cea adresată oricărei alte țări nu poate fi privită ca antisemită.

Actele antisemite sunt considerate crime⁶ când sunt definite ca atare de lege (spre exemplu negarea Holocaustului sau distribuția de materiale antisemite în anumite țări).

Actele antisemite sunt considerate crime când țintele atacurilor, fie ele ființe umane sau proprietăți – cum ar fi clădiri, școli, lăcașe de cult și cimitire – sunt alese pentru că sunt sau sunt percepute a fi evreiești sau legate de evrei.

Discriminarea antisemită este negarea evreilor a oportunităților sau serviciilor accesibile celorlalți și este ilegală în multe țări.⁷

Agresiuni și atitudini antisemite, negarea Holocaustului

MCA România face cunoscute agresiunile și atitudinile antisemite din societatea românească. Prezentarea nu este exhaustivă.

Persoanele și organizațiile care promovează, în mod constant, de ani de zile, antisemitismul sunt: Corneliu Vadim Tudor (președinte al Partidului România Mare, eurodeputat, fost senator); Ion Coja (profesor la Universitatea București și președintele Ligii pentru Combaterea Anti-Românismului și al Uniunii Vatra Românească, filiala București); Gheorghe Buzatu (academician, profesor la Universitatea Ovidius, Constanța); Radu Mihai Crișan; Lupu Corvin; organizațiile extremiste, unele dintre ele extrem de active, cum ar fi: Noua Dreaptă și Naționaliștii Autonomi din Timișoara. Aceste organizații răspândesc zilnic, pe internet, știri și informații false despre evrei, alimentând tot spectrul acuzațiilor antisemite. Naționaliștii Autonomi au publicat linkuri către alte organizații extremiste din alte țări, pe site-ul cărora se putea descărca integral versiunea în limba română a cărții lui Adolf Hitler.

De asemenea, MCA observă o creștere a activităților legionare în unele orașe mici, unde au fost comemorați în parcuri publice liderii mișcării fasciste.

Până în prezent, MCA România a identificat și monitorizează site-uri sau bloguri românești care promovează ideile antisemite:

bataiosu.wordpress.com
bf006padova.blogspot.com
bisericasecreta.wordpress.com
bratuldefier.blogspot.com
bratuldefier.tk
codreanu.romitte.htm
der-stuermer.org
fgmanu.netmanifestari.htm
generatiapatriota.wordpress.com
heroesofthenations.blogspot.com
homepagez.comdezvaluiriiindex.html
horiasima.ro

1 Raportul Comisiei Internaționale de Studiere a Holocaustului, Comisia „Wiesel”, pag. 20

2 Raportul Comisiei Internaționale de Studiere a Holocaustului, Comisia „Wiesel”, pag. 387 - 388

3 2009, Florian, Alexandru, „Tema antisemite și de negare a Holocaustului în media din România”, în „Holocaust. Studii și Cercetări”, Vol. 1, Nr. 2, INSHR „Ellie Wiesel”, pag. 119

4 Forumul European pentru Combaterea Antisemitismului, <http://www.european-forum-on-antisemitism.org/about-us/>

5 Forumul European pentru Combaterea Antisemitismului, http://fra.europa.eu/fraWebsite/home/home_en.htm

6 Nota noastră: Infracțiuni

7 Forumul European pentru Combaterea Antisemitismului, <http://www.european-forum-on-antisemitism.org/working-definition-of-antisemitism/romana-romanian/>

ioncoja.ro
iantonescu.blogspot.com
iudaismul.blogspot.com
lupta-ns.blogspot.com
lupta-ns.info
magazin-nationalist.net
mihai-eminescu.net
miscarea.blogspot.com
miscarea.netbiblio1.htm
nat88.org
nationalist.ro
nationalisti.tk
natm88.blogspot.com
news.ronatvan.com
nouadreapta.org
ordinea-noua.blogspot.com
ostasul.wordpress.com
pages.prodigy.netnntacantece-legionare-cuvantari.htm
romaniaq.wordpress.com
romare.ro

ronatvan.com
rezistenta-ns.blogspot.com/
saccsiv.weblog.ro
saccsiv.wordpress.com
sobbo.3x.roindex.htm
vatraromaneasca.roapelul_romanilor.php
victoriafinala.com
whitepower-whiterevolution.blogspot.com
ziarultricolorul.ro
zelea-codreanu.com

Potrivit istoricului Harry Culer, un grup de istorici, din care fac parte Petre Țurlea și Gheorghe Buzatu, realizează, sub aparența neutralității, lucrări științifice care produc diversii de înțelegere a fenomenului Holocaustului și antisemitismului.

Petre Țurlea, fost deputat (FSN, 1990-1992; independent 1993 – 1996; PUNR, 1996 - 2000), este autorul mai multor discursuri de omagiere a mareșalului Ion Antonescu, cum ar fi discursul ținut în Parlamentul României în data de 25 mai 1999)

◆ Ion Coja, negaționist notoriu și antisemit tolerat

Ion Coja este una dintre persoanele care au exprimat și continuă să exprime, în mod vehement și fără nicio rețineră, antisemitism. Organizația pe care o prezidează, Vatra Românească, este instituția-portavoce a mesajului său. Ion Coja promovează antisemitism în mod constant și repetat și pe fondul indiferenței manifestată de către autorități. Site-ul său, ioncoja.ro, a devenit platformă de răspândire a ideilor rasiste.

Mesajele sale, din care cităm mai jos, incită la ură și la atitudini violente și umilitoare împotriva evreilor.

➤ „Românul cel mai prețuit“, Uniunea Vatra Românească (9 iulie 2006)

„De curând, televiziunea de stat din România a organizat un sondaj public de amploare, invitându-i pe telespectatorii români să răspundă la întrebarea care este românul pe care îl prețuiesc cel mai mult. După două luni de vot, rezultatul cu care s-a încheiat sondajul a bulversat clasa politică și mediile academice obediente față de guvernanți. Cel mai apreciat dintre români a rezultat că este mareșalul ION ANTONESCU, cel care a condus România din septembrie 1940 până în august 1944 în războiul antisovietic. Destinul lui Ion Antonescu a fost tragic și nedrept.(...)”

În decembrie 1989, odată cu revenirea la guvernarea României a cominterniștilor, campania de denigrare a regimului Ion Antonescu a fost reluată și intensificată. Accentul denigrator a fost mutat pe ideea că în România acelor ani s-a desfășurat un holocaust anti-semit cu 400000 de victime, ba unii istorici evrei au lansat ideea că „holocaustul evreilor a început în România“, onoare neașteptată care li se face românilor, după ce în perioada de comunism-naționalist, a lui Nicolae Ceaușescu, numărul evreilor nevinovați căzuți victime ale regimului de la București era

evaluat la câteva sute.(...)

Uniunea Vatra Românească și alte organizații naționaliste consideră că votul românilor dat în favoarea lui Ion Antonescu și a regimului său are mai multe semnificații, la care guvernării și istoricii mercenari din România sunt de acum obligați să ia aminte:

Românii resping astfel acuzația că în România sau din cauza guvernanților de la București s-a produs un holocaust în anii 1941-44, în Basarabia, Transnistria etc. (...)

Românii resping legitimitatea tribunalului care l-a judecat pe Ion Antonescu și nu recunosc legalitatea sentinței de condamnare a prestației sale istorice ca militar și om politic, ca român.

Românii nu recunosc legitimitatea Ordonanței de urgență prin care regimul de la București, de sorginte cominternistă, a interzis aflarea și propagarea adevărului despre Ion Antonescu, despre lupta poporului român împotriva pericolului sovietic, bolșevic.(...)

Românii condamnă slugărnicia guvernanților de după 1990, care se dovedesc capabili să accepte orice ofensă adusă poporului român dacă în felul acesta primesc sprijinul străinătății pentru a se menține acolo unde nu le este locul.

Prevederile aberante ale amintitei ordonanțe, prin care se condamnă penal punerea în discuție a crimelor care i s-au atribuit lui Ion Antonescu, prin care se condamnă de fapt căutarea adevărului, se întorc acum ca un bumerang pe obrazul așa zisei democrații din România. Consultat prin această manieră și în organizarea unor persoane independente politic, poporul român s-a pronunțat clar împotriva minciunii în care trăiește de 60 de ani. Toată șandramaua propagandei anti-românești, a manipulării de care avem parte, toate eforturile de falsificare a istoriei, se vădesc că nu au avut efectul scontat asupra conștiinței noastre naționale.

Uniunea Vatra Românească și organizațiile naționaliste cu care colaborează îi felicită pe cei care au votat pentru adevăr și demnitate și speră că toți cei care mizează în această țară pe puterea minciunii își vor revizui convingerile și atitudinea față de adevăr, față de interesele autentice ale poporului român, interese care niciodată nu au fost în contradicție cu exigențele adevărului istoric. Convingerea noastră, cea de dintotdeauna, este că aflarea și spunerea adevărului nu intră niciodată în contradicție cu interesele autentice ale omenirii, ale vreunui popor. Uniunea VATRA ROMÂNEASCĂ“

➤ „În România nu a fost nici un Holocaust“, Uniunea Vatra Românească (24 noiembrie 2006)

„Părinții noștri nu s-ar fi putut gândi la un astfel de genocid și nici nu ar fi putut să îl pună în aplicare. În România nu a fost nici un Holocaust. Nici măcar în vizită. Nici Holocaust, nici genocid, nici program ».

Declarațiile au fost făcute în cadrul seminarului organizat de către Uniunea Vatra Românească cu tema „Românism și Antiromânism“. Sala Dalles este instituție publică, aflată în administrarea Primăriei București.

➤ „Cât e de corect Norman Manea?“, (21 iunie 2007, ioncoja.ro)

„Unde-i literatura la care aveau dreptul sutele de mii de martiri din Transnistria?!, mai întreb o dată!...Aflu că această literatură, până mai ieri inexistentă, a început să se scrie, chiar de către viitorul premiu Nobel! Adică de către Norman Manea însuși! Că în cartea Întoarcerea huliganului, apărută în 2003 și atât de laudată de toți recenzentii, ar fi vorba și despre așa ceva, despre experiența – numită de autor „inițiere“ – trăită de el, de dânsul, în Transnistria. Trăită împreună cu toată familia sa. Mărturisesc, am luat deunăzi la citit cartea dlui Norman Manea numai cu gândul la problema Transnistriei, la disputa în care m-am băgat și eu, aiurea-n tramvai, nu pentru că aș fi informat asupra subiectului, ci pentru că erau, mi se părea mie, prea evidente contradicțiile de tot felul din textele celor care încearcă după 1990 să ne convingă de realitatea celor 250 000 de evrei uciși de români. Mă va convinge oare marele Norman Manea – nu vreau să fiu ironic! – de greșeala în care persist de atâta amar de vreme? Sunt dispus, mi-am zis, să-mi fac mea culpa dacă mărturia mărturisire a lui Norman Manea mă va convinge. Am atâta experiență a cititului și a scrisului ca să recunosc sinceritatea, autenticitatea unei reconstituiri, a unei mărturisiri, a unei lamentații. Tocmai pe seama acestei sincerități pusese abținerea lui Norman Manea de a atinge delicatul subiect. Trebuia să păstrez aceeași măsură!

Așadar, nu fac acum o recenzie literară a acestei cărți deja celebră. Nu de opiniile mele are nevoie ca să rămână o carte bună, deosebită sub raport literar și „artistic“. Nu am nimic de obiectat la aprecierile aduse de preopinienți calităților literare ale textului. Aș avea de adăugat chiar, virtuți literare pe care criticii profesioniști le-au trecut pe nedrept cu vederea. Ori nu s-au priceput să le vadă! ...Scopul meu este însă altul. Drept care nu fac o cronică literară, o recenzie, ci îmi voi permite să înșir numai motivele pentru care această carte, o spun de la bun început, citită cu multă atenție, nu mă clintește cu nimic din convingerea că tot ce s-a întâmplat în Transnistria acelor ani, pe

mâna și din pricina ori datorită românilor, se poate numi oricum și orice, numai holocaust sau genocid ori pogrom, nu! Nu!

Și iată de ce:

Din carte lipsește propriu zis mărturia mult așteptată a lui Norman Manea. Fragmentele dedicate Transnistriei, nu puține, sunt lipsite mai întâi de ...literaritate. Sic! Nu sunt literatură, nu cresc solidar, organic, din trunchiul textului, ci sunt, în mod evident, lipite, iar de cele mai multe ori nici nu sunt scrise de Norman Manea, ci sunt citate din documente istorice, fără nici o legătură cu „trăirea“ propriu zisă a experienței deportării și a traiului zilnic, vreme de patru ani, în lagărele morții din Transnistria. Despre moarte, despre moartea unor oameni, Norman Manea pomenește din auzite. Și aude despre așa ceva ani buni după aceea. Reconstituie cu oarecare autenticitate momentul plecării, al rușii de locurile dragi, petrecut cu violență de neuitat în gara de la Burdujeni. Dar de la îmbrâncelile și ghionturile de pe peron până la câteva sute de mii de morți este cale lungă, pe care cartea nu o străbate. Îmi vine să zic că dl Norman Manea are onestitatea să nu inventeze amintiri cu morții din Transnistria... Ca alții!(...)

Așadar, lectura corectă: soluția pe care a preconizat-o și a urmat-o mareșalul Ion Antonescu nu era genocidul, ci, de fapt, era o soluție perfect coincidentă cu soluția imaginată de sionism: plecarea din România a evreilor, migrarea în Palestina, în Eretz Israel! Deportarea în Transnistria avea caracter temporar, pe durata războiului numai, iar selecția deportaților, a evreilor care merg în Transnistria și a celor care nu, s-a făcut după anumite criterii. Pe care Norman Manea nu avea cum să le afle la vremea aceea, dar mai târziu le-a aflat, cu siguranță, și avea datoria să le comenteze! Întrunea cumva tatăl său, librarul Marcu Norman, acuzațiile sub a căror povară au fost selectați evreii deportați de Antonescu în Transnistria

➤ „Protestăm“, (15 iunie 2007, publicat în 6 august 2007, ioncoja.ro)

„Față de atitudinea incalificabilă a statului Israel, a Mossad-ului, care își permit să sustragă documente istorice extrem de importante privitoare la istoria Holocaustului pentru a le distruge sau falsifica, documente pe care le împiedică astfel să intre în circuitul firesc al informației și dezbaterii științifice. În mod specific reclamăm dispariția manuscrisului Memoriei de Wilhelm Filderman, document care ar fi trebuit să figureze ca sursa de informații istorice cea mai importantă pentru așa zisul Holocaust din România.

Wilhelm Filderman a fost liderul necontestat al evreilor din România o lungă perioadă, inclusiv în anii 1940-1944, anii de persecuții anti-evreiești soldate – zic unii – cu uciderea a 400.000 de evrei. Sunt mai multe documente rămase de la Wilhelm Filderman care infirmă această cifră. Era de așteptat ca Memoriile lui Filderman să aducă argumente decisive în disputa dintre istoricii care afirmă Holocaustul din România, din Transnistria, și cei care îl contestă. Dorința testamentară a lui Wilhelm Filderman a fost ca imediat după căderea comunismului Memoriile sale să ajungă în proprietatea Academiei Române spre a fi publicate. Intervenția Mossadului, petrecută la începutul anilor 1990, a împiedicat desfășurarea normală a lucrurilor. S-a ajuns astfel la situația absurdă și profund imorală ca România să fie azi acuzată de holocaust și să i se ceară despăgubiri materiale

imense, iar acuzații ei, adică comunitatea evreiască internațională, susținută de statul Israel, de Mossad, să ascundă documentele istorice și probele juridice cele mai importante privitoare la soarta evreilor din România acelor ani. (...) Considerăm că nu este vorba de un interes strict românesc, ci dimpotrivă: cauza adevărului, în general, și în mod deosebit a adevărului despre Holocaust, depășește orice delimitare politică sau geografică.

Gestul Mossadului, recte al guvernului din Israel, de a ascunde mărturia lăsată de Wilhelm Filderman, este echivalent cu recunoașterea faptului că aceste memorii contrazic și infirmă teza oficială a evreimii mondiale cu privire la holocaustul din România, din Transnistria.“

➤ **„Luptând contra defăimării, pentru triumful adevărului: În teritoriile controlate de guvernul român n-a fost holocaust!“
(7 august 2007, ioncoja.ro)**

„De la început am afirmat că, în timpul ultimului război mondial, în teritoriile controlate de guvernul de la București, n-a fost Holocaust. În Europa dominată de Germania hitleristă, România a fost singura țară aflată în această situație, datorită generalului Ion Antonescu și guvernului condus de el, care au făcut imposibil genocidul, precum și unor conducători de seamă ai națiunii române, cum au fost președinții Iuliu Maniu și Ion Mihalache, dr. N. Lupu, prof. Gh. Brătianu și mulți alții, care l-au îndemnat și l-au susținut pe Mareșalul Ion Antonescu în politica sa de respingere a Holocaustului. (...)

Nu a existat nicio măsură destinată să lezeze demnitatea umană a evreilor; ei nu au fost obligați să poarte steaua galbenă, nu au fost închiși în ghettouri pe teritoriul României, nu au fost supuși la practici de exterminare sau pentru a le distruge integritatea fizică sau mintală.

Guvernul român nu a organizat distrugerea niciunei populații pentru motive rasiale, religioase, economice sau politice și nu a tolerat ca astfel de fapte să fie săvârșite pe teritoriul controlat de el.

Toți evreii onești și de bunăcredință datorează respect amintirii Mareșalului Ion Antonescu, fiindcă a respins planurile naziste privind deportări din România, în lagărele hitleriste din Polonia, astfel încât de pe teritoriile controlate de guvernul de la București nimeni, nici evreu, nici țigan, nici comunist nu a fost deportat în lagărele organizate de germani. (...)

În vremea când guvernul Antonescu deporta pe evreii străini în Transnistria, unde viața le-a fost salvată, în țările occidentale soarta „evreilor străini“ a fost tragică.“

Fragment din scrisoarea lui Iosif Toma Popescu, Polonia, Varșovia, 03-922 ul Miedzynarodowa 58 M 35 tel. 6176791, publicată pe site-ul ioncoja.ro.

➤ **„Singura organizație care a respins cu consecvență acuzația de holocaust a fost Uniunea Vatra Românească“,
(8 august 2007, ioncoja.ro)**

„Pe la mijlocul anilor 90, societatea românească s-a pomenit confruntată cu o acuzație complet neașteptată: acuzația că românii au participat la holocaust cu o contribuție substanțială: între 400

000 și 700 000 de victime evreiești. Ba chiar rabinul șef, Moses Rozen, a declarat că „Holocaustul a început în România!“! Așadar nu Hitler, ci Antonescu a declanșat Holocaustul!(...)

La această acuzație, complet neadevărată după părerea celor mai mulți români, guvernul nostru, mulți dintre ei cu ascendenți evrei în familie, nu au avut nimic de obiectat și au acceptat ca românii să suporte toate consecințele acestei acuzații, inclusiv plata unor despăgubiri uriașe: 50(cincizeci) de miliarde euro. Cum statul român nu are de unde plăti o sumă atât de mare, partea adversă a acceptat ca în locul miliardelor de euro să primească echivalentul în proprietăți funciare, terenuri sau stațiuni balneare...

De atunci și până azi singura organizație care a respins cu consecvență acuzația de holocaust a fost Uniunea Vatra Românească. În mod deosebit filiala din București, condusă de profesorul ION COJA, și-a orientat activitatea în această direcție, organizând simpozioane științifice, cu participare internațională, pe tema holocaustului din România. La aceste simpozioane au fost invitați și cercetători evrei, precum și oficialitățile. S-au prezentat, în total, peste 100(o sută) de lucrări, semnate de parlamentari, academicieni, profesori universitari, ziariști, lideri politici, din România, din Rusia, din Republica Moldova, SUA, Franța, Germania etc. Cele mai multe comunicări au avut un nivel academic, științific, fără cusur. Și toate au susținut, cu dovezi greu de respins, că în România nu a fost holocaust, nu a existat o politică de genocid!

I-am solicitat dlui prof ION COJA să ne răspundă la câteva întrebări pe tema Holocaustului. Iată ce ne-a răspuns:

1. Domnule profesor, sunteți ferm convins că în România nu a fost holocaust. Foarte pe scurt, care sunt dovezile dumneavoastră?

- Mă bazez aproape numai pe mărturiile ale unor evrei, care au fost implicați în acele evenimente ca lideri ai evreilor. Toți evreii importanți, contemporani cu acele evenimente, au infirmat, unii în mod direct, explicit, alții indirect, ideea că românii, prin guvernul lor, prin mareșalul Ion Antonescu, ar fi dus o politică de genocid. Este drept, evreii au fost discriminați și marginalizați în anii războiului, dar nu pentru a fi exterminați, ci pentru că erau, mulți dintre ei, lipsiți de loialitate față de statul român, erau foarte mulți dintre ei cu simpatii comuniste sau colaboratori proprii ziși cu inamicul sovietic. Românii știu bine că regimul Ion Antonescu a fost, prin consecințele sale, un regim de protecție a evreilor. Românii care sunt corect informați asupra subiectului consideră că evreii au motive să fie recunoscători atât față de poporul român, cât și față de guvernul român, în frunte cu mareșalul ION ANTONESCU. Și, ce-i drept, sunt mulți evreii care și-au exprimat această recunoștință, mai ales imediat după terminarea războiului. Așa cum a făcut-o, în fața unui tribunal elvețian în 1956, Wilhelm Filderman, liderul evreilor din România. Dar, nota bene, când cineva te acuză de omor sau de furt, el, cel care acuză este dator să producă dovada. Iar dovezile invocate de acuzații evrei sunt puerile. Bunăoară la întrebarea unde sunt cele 400 000 de cadavre ale evreilor uciși de români? Unii așa ziși istorici evrei au dat răspunsul „cadavrele au fost mâncate de câini“... Nu glumesc, din păcate. Dați-vă seama, rușii au omorât câteva mii de ofițeri polonezi și au încercat să-i ascundă la Katyn, și tot n-au reușit, cele cinci sau zece mii de cadavre au fost descoperite. Iar jandarmii români au ascuns patru sute de mii de cadavre și nici până azi nu au fost de-

scoperite. Îți dai seama ce grozavi suntem noi, românii... Aici le dau dreptate evreilor, suntem un popor grozav!

2. Lipsa cadavrelor nu mi se pare un argument suficient.

- Nu e suficient, dar se adaugă altor argumente. În genere, se spune că cei mai mulți dintre evrei au fost uciși în perioada iulie 1941-martie 1942, în Transnistria. Or, în 1943, Transnistria a fost vizitată de trei comisii internaționale care au cercetat foarte atent starea în care se aflau evreii deportați din România în Transnistria. Guvernul român le-a oferit toate condițiile ca să se informeze pe deplin asupra condițiilor în care trăiau evreii strămutați în satele și orașele de dincolo de Nistru, la Odessa etc. (Acesta este termenul corect, strămutați, iar nu deportați.) În finalul inspecției s-au redactat niște rapoarte de constatare care nu pomenesc nimic despre moartea unui număr de evrei cât de cât semnificativ, nici măcar de ordinul sutelor. Mai presus de orice menționez seriozitatea celor ce au efectuat această inspecție, instituțiile respective: Vaticanul, Crucea Roșie Internațională și Ambasada Elveției la București, în numele ambasadelor statelor neutre. Nu aveau nici un interes să ne scoată pe noi nevinovați!

3. Dacă s-au făcut aceste inspecții internaționale înseamnă că aflaseră ei ceva despre ce se întâmpla în Transnistria!

- Sigur că aflaseră ce se scria în presa propagandei de război a Aliților. Pentru că se scrisese numai minciuni, guvernul român a cerut să se facă aceste inspecții neutre, echidistante. Ba chiar când liderul evreilor, Wilhelm Filderman i-a scris lui ION ANTONESCU și a reclamat că în Transnistria evreii mor pe capete, mareșalul a dat ordin ca Filderman să fie și el deportat (strămutat) în Transnistria ca să vadă cu ochii săi cum mor evreii cu sutele de mii. După ce a stat în Transnistria câteva luni, Filderman s-a întors spăsit la București și n-a mai zis nimic despre românii careucid evrei în Transnistria. A fost un evreu serios, totuși.

4. Vă considerați un negaționist al Holocaustului?

- Nu. Eu nu neg holocaustul, fenomen a cărui complexitate depășește informațiile pe care le dețin. Pe baza acestor informații eu, cu mintea mea, deduc că în România evreii mai curând au fost protejați, iar nu exterminați. Nu știu ce a fost în Germania. Dar, așa cum le-am spus și unor istorici holocaustizanți, care afirmă pe toate posturile TV că în România a fost holocaust fără să aducă nici un argument serios, ușurința cu care se poate demonstra că holocaustul din România este o minciună devine un argument pentru cei care neagă propriu zis holocaustul. Fără să fi cercetat această contestație, eu cred că nu este normal ca nimeni să nu răspundă documentat și punct cu punct celor care se îndoiesc nu atât de realitatea holocaustului, cât de dimensiunile apocaliptice ale acestuia. Bunăoară celor care neagă existența camerelor de gazare, a cumplitelor camere de gazare! Ca să fiu sincer, m-aș bucura dacă negaționistii ar avea dreptate. M-aș bucura ca om, ca persoană care aparține acestei spețe. Speță care s-a dovedit, prin holocaust, capabilă de cea mai abjectă crimă imaginabilă: transformarea omului, „această ființă minunată” cum o numesc unii visători naivi și dezinformați, transformarea omului în materie primă pentru fabricat săpun, pentru confecționat abajururi și mănuși... E cumplit că s-a întâmplat așa ceva! Iată însă că intervin în discuție universitățile americane, care iau la cercetat săpunul făcut de nemți din cadavre de evrei exterminați în scopul de a fi transformați în săpun, și descoperă că vestitul săpun nu are nici urmă de ADN

uman în compoziția sa. Ce concluzie se impune? Una din două: (1) au mințit cei care au susținut povestea cu săpunul făcut din carne de evrei, dar au mințit într-un mod cum nu se poate mai injurios la adresa speței umane, ceea ce înseamnă crimă, crimă de lezare a majestății ființei umane, sau (2) nu au mințit, iar ADN uman nu s-a găsit în acel săpun evreiesc deoarece evreii nu sunt ființe umane... Evreii sunt, probabil, ca popor ales cum se declară, sunt super-oameni... Povestea cu săpunul evreiesc a lansat-o și a susținut-o cu frenezie și inconștiență celebrul Simon Wiesenthal. Avem de ales deci între a-l declara pe Simon Wiesenthal un mincinos nenorocit, care și-a permis să insulte nu numai omenirea, dar și pe Dumnezeu, a cărui creație supremă este ființa umană, și concluzia alternativă că evreii sunt altceva, nu sunt oameni... Dacă mi se îngăduie să glumesc pe acest subiect macabru. Mi se îngăduie?

5. Cred că este un subiect mult prea grav!

- Un mare evreu zicea că de trecut trebuie să ne despărțim glumind, râzând. Karl Marx dixit... Am înțeles că în Israel holocaustul a ajuns subiect pentru spectacole de cabaret. Asta înseamnă să fii informat, să știi care este de fapt adevărul... Nu știu să existe un popor mai informat ca evreii! Mi-nchipui ce râd evreii de noi, de români, care am fost atât de proști, atât de prostiți, încât am ridicat în câteva orașe din România Memoriale ale reculegerii pioase în amintirea evreilor făcuți săpun nu de nemți, ci de Simon Wiesenthal... Au evreii un umor teribil!

6. Am aflat, din presa românească, că Federația Comunităților Evreiești din România a depus plângere penală împotriva dumneavoastră. Veți fi deferit justiției pentru opiniile dumneavoastră?

- Eu nu am opinii, am întrebări și nedumeriri la care aștept de ani de zile răspuns de la cei care susțin că în România a fost genocid, că Ion Antonescu a fost un monstru, asasin a 400 000 (patru sute de mii) de evrei! ...Așa că nu am de ce să fiu condamnat pentru întrebări. Cei ce nu răspund la întrebările mele ar trebui să dea socoteală în fața opiniei publice.

7. De curând în România s-a încheiat un sondaj național care a încercat să stabilească care sunt românii cei mai iubiți, cei mai apreciați de publicul românesc. Printre primii zece, spre marea mirare a tuturor, a fost desemnat „criminalul” Ion Antonescu. Cum comentați?

- Asta dovedește că creierul uman nu poate fi așa ușor spălat. Că se amăgesc specialiștii în manipularea maselor. „Românii nu e proști!” Nici nemții! Și nici evreii! Speranța mea, după ce m-am dedicat acestui subiect câțiva ani buni, este în evreii normali, cinstiți, cu frica de Dumnezeu și rușinea de oameni, evreii isteți, capabili să identifice ce interese meschine sau ticăloase se ascund în mintea celor care au organizat această veritabilă „industrie a holocaustului”, cum a numit evreul Norman Finkelstein angrenajul rușinos conceput ca să stoarcă sume imense de pe urma unor victime inexistente. Și mai ales de pe urma unor oameni nevinovați, transformați în victime extrem de reale, cum a fost mareșalul ION ANTONESCU. Mulți români văd „mâna lui Dumnezeu” în dreptatea pe care publicul românesc i-a făcut-o mareșalului dejucând și coborând în ridicul cei șazeci de ani de propagandă împotriva lui Ion Antonescu. Spre onoarea poporului român, acea propagandă mincinoasă nu a avut nici un efect. Adevărul s-a dovedit încă o dată biruitor asupra

minciunii. După informații neconfirmate oficial, se pare că Ion Antonescu a primit cele mai multe voturi din partea românilor. Oricum, rezultatul acestui sondaj de opinie este o veritabilă palmă pe obrazul guvernanților care au organizat lovitura de stat din decembrie 1989... Organizatoarea aceluia referendum este televiziunea de stat, acea televiziune la care de ani de zile au posibilitatea să vorbească numai cei care afirmă holocaustul, cei care întruna l-au acuzat pe Ion Antonescu că este cel mai mare criminal din istoria poporului român. Iată însă că poporul român are cu totul altă părere decât guvernării români, decât clasa politică, decât parlamentarii care au votat legea rușinoasă prin care se interzice omagierea lui Ion Antonescu. Uniunea VATRA ROMÂNEASCĂ, ca organizație naționalistă, salută votul românilor în favoarea mareșalului Ion Antonescu ca pe un moment de referință din istoria modernă a României, un moment al adevărului. Sperăm că mercenarii angajați în serviciul minciunii și al dezinformării să priceapă această lecție servită de români...

8. Cum comentați faptul că la același sondaj făcut în Germania „cel mai mare german” a fost desemnat Konrad Adenauer?

După câte știu, publicul german nu a avut voie să voteze în favoarea unor personaje istorice „condamnate de istorie”. Cred că nu s-a procedat corect. Există cumva riscul ca Hitler să primească voturi? Asta nu justifică abandonarea principiilor. Aveau voie să voteze și cei care, mulți sau puțini, l-ar fi votat pe Hitler. Un singur german dacă ar fi vrut să voteze cu Hitler, acel german avea dreptul să-și afirme opțiunea. Faptul că organizatorii i-au împiedicat pe eventualii simpatizanți ai nazismului să participe la acest joc, altminteri un joc stupid după părerea mea, se întoarce împotriva celor care condamnă nazismul în mod necondiționat și fără nici o nuanță, fără să lase nazismului nici o șansă de a se disculpa, de a dovedi că „diavolul nu-i așa de negru”. Nu există ticălosul perfect! Un om, oricât ar fi de ticălos, a făcut și lucruri bune. Eu exclud aprioric ideea că nazismul – sau oricare alt regim politic, are numai păcate, numai crime și fărădelegi la activul său! A nu face o evaluare corectă a meritelor adversarilor, oricât de mici ar fi aceste merite, înseamnă să-i faci un serviciu de propagandă adversarului. Noi, cei de la Vatra Românească, am organizat în 1997 rejudecarea procesului lui Ion Antonescu. Firește, a fost o rejudecare simbolică, morală. Au participat cele mai importante organizații socio-culturale. Președintele completului de judecată a fost o personalitate proeminentă: senatorul Geonea, care a prezidat comisia de elaborare a Constituției votate în 1991, valabilă și azi. Verdictul: mareșalul Ion Antonescu nu se face vinovat de crimele pentru care a fost condamnat! Mutatis mutandis, dacă în Germania cineva s-ar gândi să organizeze rejudecarea celebrului proces de la Nüremberg, cred că cea mai mare greșală ar fi să li se interzică acest demers. De ce să excludem din start ideea că naștii s-au bucurat de o judecată prea blândă?! Poate că un asemenea proces s-ar încheia cu o condamnare și mai aspră a nazismului! Cine se teme de rezultatul la care ar putea ajunge o lectură mai puțin pătimășă a dosarului nazist judecat la Nüremberg?”

➤ **Partidul Vatra Românească** **(11 noiembrie 2007, ioncoja.ro)**

„Insist asupra ideii „programul din 1990 cu care a intrat Vatra Românească în conștiința publică”. S-ar putea ca eu să fiu cel mai

vechi dintre fruntașii de azi ai Vătrei. Am participat efectiv la elaborarea acestui program, care a căpătat o formă definitivă la Conferința Națională din mai 1990, de la Tg Mureș. Cunoscut foarte bine acest program. Din păcate, în multiple feluri, acest program, pe ici, pe colo, a mai fost uitat. Bunăoară (1) poziția noastră față de Mareșalul Ion Antonescu, poziție pe care eu și cei mai mulți colegi am păstrat-o până azi, ceea ce, din păcate ne-a atras criticile unor colegi. Nu este nimic grav, în Vatră este acceptată și chiar cultivată diversitatea de opinii, căci, nu-i așa?, Vatra nu este un partid! Sau în (2) problema Holocaustului, referitor la care Vatra a intrat în polemică cu Moses Rozen încă din momentul când acesta, spre mirarea tuturor, a scos-o pe tapet. Nu am fost singurii care am protestat față de această insultă adusă poporului român. Dar, din păcate pentru alții, și din fericire pentru noi, noi, Vatra Românească am rămas consecvenți pe această poziție și suntem azi singura entitate publică care contestă ideea că românii au participat la genocidul antievreiesc. Pe unii colegi îi deranjează această consecvență. Partidul Vatra Românească va prelua această poziție și o va susține cu armele dezbaterii politice. Vom fi astfel singurul partid politic care, alături de PRM, respinge acuzația de Holocaust în România. Nota bene: noi nu respingem, nu negăm Holocaustul din Germania și alte țări, ci negăm implicarea lui Antonescu, a românilor, în acel rușinos eveniment! Greșim? Nu este complet exclus. Dar deocamdată, pe baza documentelor existente, putem trage concluzia că românii, slava Domnului, nu au ucis oameni nevinovați și lipsiți de apărare.”

➤ **„Vina noastră sau vina lui Mircea Cărtărescu?”** **(10 ianuarie 2008, ioncoja.ro)**

„De ce se grăbește să se alinieze astfel la grupul celor care susțin că în România a fost genocid, Holocaust etc. Gașcă de indivizi mediocri, unii dintre ei dovediți sperjuri în justiție, haimanale fără operă, fără mamă, fără tată, rentieri ai minciunii, care nu ar exista în nici o bibliografie dacă nu s-ar fi inventat povestea cu holocaustul din România, în care au devenit mari specialiști!! (...) or filologic vorbind, îi dezvălui lui M.C. un secret: mai toate bancurile cu evreii sunt scoase de evrei. Cel puțin așa se laudă ei... Îi cred, de data asta. Altminteri, când evreii vorbesc de „sute de victime ale rebeliunii legionare (cu evrei agățați în cârligele măcelăriilor), mii sau zeci de mii de victime asfixiate în vagoane de transport” nu îi mai cred. Și am zeci de motive ca să nu-i cred, începând cu motivul binecuvântat că eu îi cunosc bine pe români, cunosc ce le poate pielea! De ce sunt în stare! Îs neam cu ei!... Îs una cu ei! Ba chiar sunt profesor de limba și literatura română, adică ins pasionat de cunoașterea sufletului etnic românesc, profesionist pot spune, iau leafă din asta de peste patruzeci de ani și în această calitate consider că este inadmisibil pentru un român normal, cu șapte clase, cu atât mai mult pentru un profesor de limba și literatura română, pentru un scriitor român, să creadă că vorbitorii graiului nostru românesc, continuatorii tradițiilor noastre strămoșești multiseculare, chiar multimilenare (bi-), părinții noștri așadar, să crezi că au putut să se poarte ei cu atâta neomenie, cu atâta ...ne-românie, așa zice. Auzi la el: evrei, adică niște oameni, atârnați de cârligele măcelăriilor!... (...) Asta nu înseamnă că tot ce s-a spus despre evreii din lagărele de concentrare germane este adevărat! Slavă Dom-

nului, sunt multe și minciunile scornite pe seama nemților! Oricând pot produce dovada! Iar dovada că dimensiunile suferințelor evreiești din acei ani au fost exagerate cu iresponsabilitate nu trebuie să stârnească nici mânie, nici resentimente, ci dimpotrivă, bucurie și mulțumire! Cu toții, evrei și ne-evrei, trebuie să fim recunoscători față de toți cei care vin cu dovada că dimensiunile apocaliptice ale Holocaustului sunt ceva mai „modeste”, că, deci, decăderea ființei umane nu a atins totuși cotele imaginare de mintea bolnavă a celor care, bunăoară, au scornit macabra și, propriu-zis, între oameni normali, inimaginabila poveste a celor 900.000 de evrei făcuți săpun de urmașii lui Goethe și Kant! Nu 900.000, ci nici un evreu nu a avut parte de un tratament atât de bestial din partea nemților! La fel de adevărat fiind că este total neadevărată și povestea cu evreii beliți și despielițați pentru a fi făcuți abajururi, curele de ceas sau prezervative de lux... Și în loc să ne bucurăm de această veste, vestea minunată că abjecția umană este mult, mult mai mică pe cap de locuitor din România sau Germania, din Europa, din lume!, există demenți care vor să ne bage la închisoare că negăm holocaustul! Nu neg decât ceea ce nu este adevărat în toată această urită și jalnică poveste numită Holocaust. Să-i mulțumim lui Dumnezeu că tare multe sunt neadevărate nu numai despre Transnistria, ci și despre Auschwitz sau Dackau. Și mă bucur, ca român și ca om, că nu este adevărată povestea cu participarea românilor la holocaust, la genocidul antisemit! Antimaghiar sau antipatagonez! Sper să te bucuri și dumneata, domnule Cărtărescu, că pot să-ți aduc și îți voi aduce dovada, dovezile, că nimic din ce ai scris sub titlul O vină istorică nu este adevărat. (...)

Scurt interviu lămuritor

- *Domnule profesor ION COJA, v-ați adresat dlui Mircea Cărtărescu solicitându-i un răspuns public în legătură cu articolul său prin care își puneă cenușă în cap în numele poporului român, vinovat în fața istoriei pentru holocaustul evreilor. V-a răspuns marele prozator?*

- Nu, dar nici nu era ușor pentru el să-mi dea un răspuns imediat. Nu cunoaște deloc subiectul. Așa că i-am trimis pe adresa de internet mai multe texte, ale mele și ale altora, pe tema holocaustului, ca să cunoască și punctul de vedere, altera pars, al celor care resping acuzația de holocaust, ca neîntemeiată. Nota bene, mă refer numai la „holocaustul” din Transnistria. (...)

- *Nu pot accepta această ipoteză. Metoda este pur comunistă. Cine ar mai practica-o azi?*

- Cei care au practicat-o și odinioară. Nu comuniștii, ci cominterniștii! Foarte mulți dintre cominterniștii de altădată sunt azi laborioși istorici ai Holocaustului din România. Mereu specialiști în ceva ce nu există: himera comunistă și coșmarul holocaustic...(...)

- *Nu cumva dânsul vă consideră nedemn să primiți un răspuns? Nu cumva felul cum contestați holocaustul vă discreditează total? Doar e vorba de atâta suferință umană pe care o puneți la îndoială!*

- Perfectă obiecție. Sunt mulți evrei care, pe bună dreptate, se consideră jigniți de insistența negaționiștilor de a le diminua tragedia. Au perfectă dreptate. Numai că totul se schimbă atunci când pentru acele suferințe vin alți evrei, care nu au călcat neam de neamul lor pe la Auschwitz, și cer despăgubiri foarte materiale, transformând holocaustul în holocash – joc de cuvinte al unui evreu celebru. Sau dl Cărtărescu nu știe nici de asta?! Probabil că nu știe, și

tocmai de aceea i-am scris, l-am invitat să ne cunoaștem, să stăm de vorbă colegial, să-i deschid mintea, eventual cu martori, la o televiziune sau altă „media“.(...)

- *Nu cumva este vorba, ca și în cazul lui Norman Manea, de o obligație curriculară? Se pare că nici un scriitor nu are șanse la o carieră internațională – premii, traduceri, comentarii etc., dacă nu bifează în vreun fel, măcar printr-un articol, Holocaustul.*

- S-ar putea să ai dreptate. Eu am luat la viața mea un singur premiu literar, al Academiei, pentru piesa Credința, iar acolo este vorba și de Holocaust. Aproape că uitasem.

- *Despre ce Holocaust?! Cunosc piesa, este despre aducerea în Tară a regelui Carol I. Nici o...*

- Ba, la un moment dat, un moment de teatru mai modern, săream peste timp și vorbeam în piesă despre Holocaust ca să-l fac pe Carol să priceapă cuvântul românesc omenie, cuvânt greu de tradus în alte limbi. Și ilustram acest cuvânt, valoarea și acțiunea omeniei românești, prin faptul că românii nu au participat la holocaust, ci dimpotrivă!... Da, în 1979 Academia Republicii Socialiste România mă premia pentru un text în care eu făceam caz de faptul, unic în Europa ocupată de Hitler, că românii nu s-au înghesuit să-i belească pe evrei, ci i-au respectat, ca pe niște ființe umane ce erau, iar unii mai sunt și azi!

- *Cum adică unii? Numai unii? Și ceilalți?!*

Ceilalți, alde Ioanid, Oișteanu, Ancel, sunt altceva. Orice altceva!“

La acest articol a fost aprobate următoarele comentarii (10 ianuarie 2008):

„Ion Coja 08.01.2010 at 12:51 am

În urma cu vreo 5-6 ani am fost la Chișinău la un simpozion pe tema evreilor uciși în Transnistria. Am cunoscut câțiva evrei care se jurau ca au avut rude, prieteni, făcuți săpun în Germania... Eu i-am întrebat ce s-a întâmplat cu cadavrele celor 200.000 de evrei, care nu apar nicăieri, în nicio groapă comună, crematorii nu au existat în Transnistria etc. Unde sunt evreii uciși de romani?!... Câțiva dintre „istoricii evrei” prezenți au tăcut, încurcați de întrebarea mea. Dar unul nu s-a sfiit să dea acest răspuns: „pe mulți i-au mâncat câinii!” Exact așa! Acesta este nivelul de seriozitate al argumentării holocaustului din Transnistria.

Florin Croitoru 05.01.2010 at 5:11 pm

Dan Scarlat, care adevăr istoric a fost pronunțat și de cine? Pe ce bază? Ce dovezi sînt? Cînd? După 1990? Cam mult a durat să fie descoperit de Wiesel, speculantul care a pierdut 10 milioane la banca lui Madoff. Adevărul istoric nu este stabilit cu martori oculari. Chiar aș vrea să aud sau să văd declarația scrisă a unui asemenea martor. Să scrie el acolo că a văzut peste 300.000 de oameni uciși. Eu mă îndoiesc că s-ar putea reconstitui evenimentele din decembrie 1989 pe bază de martori oculari. Ca să ne amintim de trecut trebuie să îl cunoaștem, dar nu din surse mincinoase gen Comisia Wiesel. Metehne din acestea au toți, nu numai românii. Nu m-am referit la popoare ci la istorici, pt că popoarele nu scriu istorie, de fapt nu scriu mai nimic. Cum de au descoperit unii istorici, jurnaliști, speculanți evrei după 1990 un holocaust în România? Nici ei și nici nimeni altcineva nu a vorbit despre asta pînă atunci. Statul israelian nu zice

nici acum nimic dar zice președintele evreu al României care ține hangul unei comisii formate din particulari evrei. Ce este ,d-le, fals din ceea ce a scris dl profesor Coja ? concret, nu afirmații generale. Georgia , nu se poate să ne asumăm noi niște fapte comise de alții, adică deportarea etnicilor evrei a fost o faptă ordonată de guvernul Antonescu.Cum să ne-o asumăm noi și să plătim pt ea? Hai să ne asumăm și faptele comise de Ceaușescu,Dej, guvernele post-decembriște. E doar același principiu, nu?

Au fost deportați evrei intrați clandestin în țară cu precădere. Evreii cetățeni români nici nu au fost deportați și nici pe front nu au fost trimiși cum ar fi fost normal. (...)Nu avem să le recunoaștem nimic evreilor !!Ne-au acuzat de lucruri grave.O gașcă de paraziți și mincinoși profesioniști s-a repezit asupra României ca vulturii la cadavru , susținută fiind de președinții trădători Iliescu,Constantinescu,Băsescu (toți trei figurează pe lista cu evrei făcută de Bivolaru), coloana a 5-a evreiască care are ca scop aservirea cetățenilor acestei țări și preluarea totală a bogăției naționale. Să aducă dovezi și să meargă întâi cu ele la Haga, că și așa sînt pretinți cu americanii iar tribunalul acela funcționează cu bani americani.

Vina nu este colectivă. Dacă ei vor să nu se țină seamă de acest principiu atunci trebuie să plătească pt Cristos.Nu merge pt noi cu o măsură și pt ei cu alta.

Acum ca niciodată trebuie susținut parlamentul bicameral pt ca președintele evreu al României, Băsescu, coadă de topor al imperialismului iudeo-yankeu, să nu mai poată face rău cetățenilor .

Celelalte state de ex Ungaria nici nu discută cu scursuri ca Wiesel sau cu otrepe ca Tisimețki (cred că președintele Ungariei este un-gur),dar președinții evrei ai României le cîină în strună.

Sper să nu-l mai văd pe evreul Ben_Gal pe aici, un mincinos notoriu care a scris pe forumul lui Pruteanu că el a fost internat la Auschwitz și că a lucrat la arderea trupurilor evreilor gazați. După câteva întrebări precise de ale mele nu mai știa pe unde să scoată cămașa.

Florin Croitoru 11.09.2009 at 6:27 pm

Hopaaaaa....,ben_gal a aterizat și pe aici.Moșule , tu ești specialist să eludezi un subiect.Cred că mă mai ții minte de pe forumul lui George Pruteanu.Iaca și eu sînt foarte supărat pe evreii care cer despăgubiri.De ce să ceară?Mai ales de ce să ceră despăgubiri pt victime care nu au existat.E dovedit că la Abatorul din București nu legionarii au ucis evrei ci militarii români au adus legionarii împușcați de ei.2) Păi,sigur că nu a fost cine știe ce în Transnistria.Majoritatea evreilor nu a murit, ci s-a întors în România.3) Ia citește mătușă în Dex ce e aia pogrom: „POGRÓM, pogromuri, s.n. Ucidere în masă a membrilor unui grup național minoritar, organizată de elemente naționaliste, șovine. – Din rus. pogrom.“ Care sînt elementele acelea naționaliste care au ucis evrei la Iași în 1941? Acolo au acționat trupe ale guvernului de atunci nicidecum unele elemente, deci acțiunea aceea nici nu poate fi numită pogrom.E adevărat că la Iași au fost uciși evrei,dar nu zeci de mii ci câteva sute.Comisia nelegală Wiesel creată de Președintele Băsescu avansează cifra uluitoare scoasă din burtă de 400.000 de evrei uciși de români în timpul războiului.Nu prezintă nici un fel de dovezi ci numai afirmații mincinoase.Nu se pot plăti despăgubiri pe așa ceva.Iar dl Base o să răspundă într-o zi pentru despăgubirile

plătite Israelului (pînă acum a dat 400.000.000 de euro; știi tu, că a scis asta în presa din Israel) fără să existe o cerere expresă din partea acestui stat.Vreți despăgubiri? Să facă Israelul cerere, mergem la Tribunalul Internațional și acolo să aducă dovezi.Numai în urma unei hotărîri judecătorești se pot plăti despăgubiri.4)Nu știi de ce au plecat evreii din România în timpul regimului comunist?Pt că au văzut că nu e bine și pt că au înțeles că nici pe viitor în acest regim nu va fi bine.Vreo 500.000 au plecat.Acum de ce unii evrei au cumpărat proprietăți în România ? Se lăuda Perez că evreii cumpărau România și Polonia.Nu spune ce ,cît și la ce preț a fost cumpărat.“

➤ Declarația lui Sabin Mănuilă (30 ianuarie 2008, ioncoja.ro)

„Notă explicativă: Documentul de mai sus se află în arhiva Comitetului Național Român și ne-a parvenit de la dl Sergiu Aurel Marinescu, cunoscutul istoric și publicist din Statele Unite, care își asumă conformitatea cu documentul original. Domnia sa a făcut și sublinierile din text, la care a adăugat următorul comentariu, cu titlul de „Concluzii:

1. Mareșalul Antonescu a fost executat la Jilava în 1946 și nici o organizație evreiască nu a arătat acest aspect la proces – anume nu numai că nu a aprobat deportarea evreilor din România în Germania, dar a și acceptat să salveze mii de evrei fugiți din Ungaria.

2. Din miile de evrei care au trecut clandestin în România salvându-li-se viața, nici unul nu a declarat vreodată adevărul în legătură cu salvarea lor de către Mareșalul Antonescu.

3. Prin contrast, Ungaria care a deportat în Germania peste 500.000 de evrei este scutită de calificativul „holocaust maghiar“, iar Elie Wiesel se ocupă numai de „holocaustul românesc“ și împreună cu R.Ioanid și alții au fabricat și suma victimelor evreiești din România, la 400.000-600.000.

4. Iuliu Maniu a murit în închisoarea Sighet, îngropat într-un loc necunoscut.

5. Și astfel adevărul a fost ascuns sau escamotat. Facem cunoscut acest document în credința că va servi „Comisiei pentru studiul Holocaustului din România și va fi predat la cursurile de studii Holocaustului recent introduse în școli așa cum în chestiunea deportărilor evreilor din Basarabia, Bucovina, Dorohoi să se studieze nu numai efectele acestor deportări, dar și cauzele care le-au generat.“

La acest articol a fost aprobat și următorul comentariu (30 ianuarie 2008):

„Dinu Emil 22.05.2008 at 7:32 pm

Au fost crime comise împotriva evreilor, izolat, de catre legionari, dar nu aorganizate de statul roman. Nici unevreu din România nu a fost trimis în Germania. Din Ungaria și Transilvania ocupata de hortysti au fost trimisi în lagarele din Germania 500.000. de evrei. și totusi Ungaria nu e acuzata de holocaust. Horthy nu a fost condamnat și a trait bine mersi ani buni dupa razboi.Socrate03.05.2008 at 10:23 amCeea ce afirma individa Berzintu sunt neadevaruri crunte. Oricum evreii au fost ajutati de maresalul Antonescu pentru a scapa de prigoana hitlerista, dar ei au platit cu crime și ura aceasta bunavointa! Tatal meu a fost cadru CFR în statia Vapniarka

unde se afla și lagarul de evrei. Le transmitea în țara scrisorile și le inapoia din România medicamente și bani. Traiau mult mai bine decît ostasii romani de pe front! La retragerea armatei romane din 1940 și apoi din 1944 evreii basarabeni turnau apa clocotită și chiar smoala topită, de la ferestre, peste ostasii romani haituți de rusi. De asemenea îi impuscau și le furau hainele și bunurile. Astea nu sunt crime? Pogromuri?

Rusine pentru nația aceasta (de evrei vorbesc)! Holocaustul împotriva lor a fost un efect! De ce nu cercetăm cauza care a generat efectul?!? Socrate – cetatean roman care îi este teama de răzbunarea criminalilor evrei – 3 mai 2008“.

➤ „Istorie cu jumatati de masura la ICR New York“ (1 iunie 2008, ioncoja.ro)

„Stimate domnule editor Grigore L. CULIAN,

Ma numesc Robert Horvath, sunt de profesie cineast, absolvent al Institutului de Arta Teatrala și Cinematografica Bucuresti (IATC) și am lucrat la multe studiouri din România, indeosebi la Televiziunea Romana. Actualmente, imi continui activitatea la studioul meu de film, „Kiro Studio International“, cu sedii în Manhattan (New York) și Tokio. Sunt cunoscut, de asemenea, în calitate de grafician, ilustrator și pictor.

În data de 20 martie 2008 a avut loc, la Institutul Cultural Roman din New York, un eveniment dedicat special Holocaustului din România din perioada celui de-al Doilea Razboi Mondial. La aceasta manifestare a participat și o delegatie din România, remarcându-se prezenta d-lui general Mihai Ionescu, directorul Muzeului Holocaustului din Bucuresti. Pentru ca adevarul istoric a fost prezentat unilateral și subiectiv, am avut o interventie pe care, în cazul ca o considerati pertinenta, va rog sa o publicati în ziarul Dvs. Redau mai jos interventia mea de la acest eveniment. Cuvintele sunt traduse din limba engleza, deoarece la ICR din New York este înca interzisa folosirea limbii romane!

Doamnelor și Domnilor, Deoarece v-ati referit în expunerea Dvs. la necesitatea ca generatiile viitoare sa afle adevarul despre tragedia Holocaustului și pentru ca astazi copiii invata la scoala ca romanii sunt vinovati de genocid, as vrea ca ei sa afle și faptul ca romanii au fost aceia care au salvat întreaga populatie evreiasca de pe teritoriul actual al Romaniei. Asistam la un fapt poate unic în istoria celui de al Doilea Razboi Mondial, anume acela ca un om s-a opus presiunii germane, salvand mai mult de jumătate milion de oameni de la pieire. Acest miracol românesc se datoreaza în primul rand pozitiei intransigente și plina de curaj a maresalului Ion Antonescu. În al doilea rand, mai trebuie tinut cont și de caracterul specific al societatii romanesti din perioada respectiva. Ma refer aici la Ion Bratianu, Iuliu Maniu, la partidele istorice, la Regina Elena, la Dr. Lupu, la Patriarhul Nicodim, la Mitropolitul Balan, la întreaga Biserica Ortodoxa Romana și la multi altii care au pus umarul la salvarea evreilor. Cred însa ca factorul principal îl reprezinta mentalitatea, psihologia și omenia romanilor.

Care sunt faptele istorice? După începerea razboiului, se desfasoara foarte rapid operatiunile militare în Basarabia și Bucovina de Nord, unde este masacrata populatia evreiasca și unde fortetele romanesti coopereaza cu cele ale germanilor. În curand, în spatele

frontului, apar comandourile germane specializate în operatii de „curatire“ și, paralel, încep deportari de familii întregi din populatia evreiasca, dincolo de Nistru, în Transnistria. Pentru mine, moartea chiar și numai a unui singur om nevinovat reprezinta o tragedie, dar trebuie sa iau în considerare și statistica.

Pentru ca subiectul este foarte controversat, las la aprecierea audientei sa deduca adevarul – din diferite surse. Una dintre ele ar fi „Enciclopedia Iudaica“, o lucrare de referinta, în care se mentioneaza cifra de 40.000 de morti, plasand România pe locul 10, ca vinovatie, în timp ce raportul Dvs., al Comisiei, se refera la 420.000 de victime, România ajungand pe locul 2, imediat după Germania. Tinand seama de paritatea populatiei, România devine, nici mai mult, nici mai puțin, prima „Killing-machine“ din istoria celui de al Doilea Razboi Mondial!

În aritmetica Comisiei se adauga și Ardealul de Nord, acolo unde populatia evreiasca a fost decimata, numai ca, atunci, Ardealul de Nord se afla sub controlul maghiar. Dumneavoastra mai treceti cu vederea și alte fapte: ca toti barbatii evrei în putere au fost încadrati în Armata Rosie, ca o mare parte din populatie a fugit în interiorul Rusiei și ca foarte multi evrei au murit de moarte naturala sau de boli contagioase (tifos), de care a suferit întreaga populatie, inclusiv Armata Romana.

Responsabilitatea Guvernului Romaniei în aceste evenimente este mare, dar nu este greu sa fie separata de responsabilitatea germanilor.

Ma voi ocupa în continuare de momentul crucial, anul 1942, care este sters cu buretele sau distorsionat ca semnificatie istorica. Mihai Antonescu, Ministrul de Externe, se intalneste cu Hitler, în acea toamna, și îi comunica hotararea de a nu-i preda pe evreii din Regatul Romaniei. Vreau sa va mai amintesc, domnule general Mihai Ionescu, doua documente semnificative, pe care sper și cred ca le cunoasteti: la o saptamana de la aceasta intalnire istorica, Ion Antonescu declara, într-o sedinta a Consiliului de Ministri: „Nu voi face jocul rasist al germanilor și îi voi slava pe toti evreii mei“; după alte doua saptamani, la o alta sedinta a Consiliului de Ministri, Ion Antonescu declara: „Eu mi-am dat cuvântul sa asigur viata și libertatea evreilor și ma voi tine de cuvânt“. Toamna lui 1942 pecetluiește pentru totdeauna salvarea unei întregi populatii de la moarte, condamnata la „solutia finala“ de catre Hitler.

Ma voi referi acum la Raportul Comisiei Holocaustului, lucrare unde o reala tragedie este folosita pentru anumite interese politice. În 2002, Guvernul Romaniei, bazandu-se pe documentele Arhivei Nationale și în conjunctie cu toate documentele primite de la Muzeul Holocaustului din Washington, DC, decreteaza, fara echivoc, ca pe teritoriul Romaniei nu a avut loc Holocaustul. La mai puțin de doi ani, însa, Guvernul Romaniei isi schimba pozitia, infiintand o Comisie care, bazandu-se pe exact aceleasi documente, decreteaza ca în România a avut loc un genocid de proportii inimaginabile. Comentariile sunt de prisos!

Vreau sa mai spun asistentei ca Raportul Wiesel de cercetare a crimelor Holocaustului reprezinta un atac fara precedent la adresa demnitatii romanilor. În concluzia raportului se spune: „Romanii sunt vinovati de genocid, chiar daca în anumite regiuni au supravietuit evrei“. Înainte de a intra în fondul problemei, doresc sa mai remarc ca „anumite regiuni“ reprezinta, de fapt, România de baza,

România esențială, adică în actualele ei granițe. Raportul arunca o vină colectivă, acuzând de genocid întreaga populație românească. Această idee de vină colectivă aparține ideologiei fasciste și/sau comuniste, aruncând vina – reală sau imaginată –

cătorva asupra unei întregi colectivități naționale, rasiale sau sociale. Iar o vină colectivă nu are ce căuta în discursul unei democrații! Se merge atât de departe încât se spune că majoritatea populației românești a sprijinit Holocaustul!

Ma întreb: oare cum a fost posibil așa ceva, când faptele din Bucovina și Basarabia au fost foarte puțin cunoscute de populație. Eu personal am plecat la 32 de ani din România și nu am auzit niciodată despre aceste evenimente. România este prezentată în acest material ca o țară fascizată și complet rasistă. As vrea să-i amintesc domnului general și cercetător istoric faptul că fascismul a fost lichidat în România cu ocazia rebeliunii legionare. Fragmentul care mă intrigă profund este următorul: „Holocaustul își are rădăcini adânci în istoria și cultura română!” Aceasta constatare aduce un atac frontal Istoriei României și nu scapă de această decapitare niciun om politic, niciun partid istoric, niciun moment al istoriei și nici al monarhiei. Deci, Istoria României este prezentată de Comisie în primul rând ca o istorie a antisemitismului. Același tratament i se aplică însă și Culturii Românești.

Nu scapă de „atenția” noii închiziții nicio personalitate culturală, de la Alecsandri, Eminescu, Kogălniceanu, Hajdeu, Slavici etc., iar în epoca modernă nu scapă nici Emil Cioran, Noica, Mircea Eliade. Asadar, în opinia Comisiei, Cultura Românească nu este importantă prin valențele sale universale, ci numai prin caracterul ei rasist și antisemit. Cu alte cuvinte, Mihai Eminescu și ceilalți piloni ai Culturii Românești sunt, nici mai mult, nici mai puțin, vinovați pentru cauzarea Holocaustului. Cruciti-va, doamnelor și domnilor, cruciti-va, domnule general!

Concluzia acestei Comisii a dat o undă verde unei adevărate „vanatori de vrajitoare”, având ca victimă cultura și limba națională. Atenția este în primul rând îndreptată asupra lui Mihai Eminescu și a lui Mircea Eliade, fiind orchestrată din birourile președintelui Institutului Cultural Român (ICR), d-l Horia Roman Patapievici.

Având la dispoziție un buget de câteva milioane de dolari, având sub control edituri și reviste culturale, el și ciracii săi au pornit un atac delirant îndreptat împotriva a tot ce este românesc. D-l Patapievici spune în clar: „Eminescu, ca poet național, și întreaga cultură națională nu și-au locul sub zodia internaționalismului”. Sau: „Dacă vreți să intrați în Europa, trebuie să vă debarasați de Eminescu”. Dacă nu credeți, mă voi referi la seara dedicată „Luceafărului poeziei românești”, desfășurată la Consulatul General al României din New York și boicotată de Institutul Cultural Român New York, condus de d-na Corina Șuteu, ai cărui angajați nu au avut decât curiozitatea de „a baga capul” la acest eveniment care a durat 6 sau 7 ore.

Această manifestare a avut loc prin bunăvoința Consulului General al României la New York, d-l Pietro Lucian Pavoni, căruia trebuie să-i exprimăm sinceră grațitudine. Nu pot să nu adaug faptul că nu mi se permite (de doi ani!) să particip la activitățile ICR New York, deoarece am cerut să se vorbească și româneste la manifestările organizate de Institut (pentru participarea din această seară,

a trebuit să mi se dea o derogare specială de la Washington!).

Vreau să mai adresez câteva cuvinte doamnelor și domnilor din spatele meu, care striga, cu inversunare, să nu fiu lăsat să mai vorbesc și să fiu dat afară! Dacă Dvs. mai sunteți azi în viață, aceasta i se datorează marelui Ion Antonescu și – în primul rând – omeniei românilor. Este greu pentru mine să înțeleg cum mulți români acceptă orice compromis, inclusiv acest raport degradant. La fel, nu pot să înțeleg cum mulți evrei, în loc să fie recunoscători și să le arate grațitudine celor care le-au salvat viața, stau și așteaptă să le mai dea încă o palmă. Un adevăr spus doar pe jumătate seamănă cu o minciună. Pe fundalul unei tragedii adevărate, asistăm aici la un atac fără precedent la adresa Istoriei și Culturii Românești. Dacă vrem să ne recastigăm demnitatea, trebuie să spunem adevărul întreg. Vă mulțumesc pentru răbdarea și atenția Dumneavoastră. Robert Horvath, New York, 28 Martie 2008“.

► „Sunt alături de dl. Robert Horvath” (1 iunie 2008, ioncoja.ro)

„Zilele trecute mi-a ajuns sub ochi textul unui articol publicat de dl. Robert Horvath în revista „New York Magazin”, articol care atinge un subiect asupra căruia deseori m-am oprit și eu în ultimii ani: Holocaustul, așa zisul Holocaust din România.(...)”

Îmi îngadui să-ti amintesc un sfat pe care eu și colegii mei profesori la Universitatea București l-am dat studenților de fiecare dată când s-a ivit ocazia: luați aminte la opiniile care le contrazic pe ale voastre, cercetați-le cu atenție, sine ira et studio, cum ne îndeamna anticii noștri strabuni, de la care ne-a rămas și regula lui audiatur et altera pars. Cred că în incinta Institutului aceste reguli rămân valabile, iar altera pars are drepturi imprescriptibile de a-și face auzita vocea. De data aceasta este vorba de vocea d-lui Robert Horvath, de care nu am avut cunoștința până nu am citit textul amintit. Un text suficient de bine argumentat pentru a atrage atenția că adevărul s-ar putea să fie altul decât cel pe care îl susțin istoricii holocaustizanți. „S-ar putea”, am zis. Nu tin să adaug acum alte argumente la cele invocate de d-l Horvath, dar un lucru as vrea să-l cunosti bine și să meditezi asupra lui: poziția mea, de contestare a celor care susțin că în România pe vremea Marelui Ion Antonescu a funcționat o politică de exterminare a evreilor, se sprijină și pe marturia personală pe care am primit-o de la cel care atât mie cât și părinților dumitale ne-a fost profesor și mare binefacător: ALEXANDRU GRAUR. În timpul războiului, marele profesor a lucrat în cadrul Centralei Evreilor, ca profesor și inspector, în sistemul de învățământ de sine statator pe care comunitatea evreiască din România și l-a organizat cu sprijinul nemijlocit al autorităților antonesciene. Nu este adevărat, cum susțin activiștii minciunii, cum că pe vremea lui Antonescu evreii au fost dați afară din școli și, deci, se înțelege, au rămas nescoliti! Nici vorba! S-au înființat sute de școli pentru copiii evrei, cu profesori evrei, inclusiv un sistem complet de învățământ superior! De ce s-a procedat așa? Aceasta este alta poveste, o pot spune, dar ne-ar lua prea mult timp. Alte detalii le poți găsi în textul pe care îl atasez, scris cu ani în urmă despre contribuția decisivă pe care a avut-o Alexandru Graur în orientarea mea ca negationist al Holocaustului pus pe seama românilor. Bucura-te, stimata Corina Șuteu, acest Holo-

caust nu a existat, depune marturie, în acest sens, marele Alexandru Graur! Mai mult, îmi îngadui un sfat: sa le ceri și parintilor dumitale parerea în aceasta chestiune. Întreaba-i ce stiu dansii despre asasinarea a sute de mii de evrei în România și, mai ales, întreaba-i cât de mult se poate merge „pe mâna lui Alexandru Graur“, care, daca iei în serios ce spune unul sau altul dintre rentierii Holocaustului inventat, ar trebui declarat colaborator la politica Maresalului Ion Antonescu, de genocid antisemit. Da! Alexandru Graur, alaturi de Nandor Gingold și de alti evrei emblematici, a fost un colaborator al lui Ion Antonescu, numai ca politica acestuia nu a fost de genocid, ci, asa cum a spus-o raspicat și d-l Robert Horvath, a fost o politica de salvare a evreilor, politica cu atât mai meritorie cu cât ea a fost dusa împotriva cursului european general și împotriva presiunilor Berlinului.

Nu insist și ma întorc la punctul de plecare: textul din „New York Magazin“. Nu stiu ce sa cred despre interdictia de a se vorbi româneste la reuniunile Institutului Cultural Român... Pur și simplu, nu-mi vine sa cred ca dumneata, Corina Suteu, ai putea patrona asemenea regula. Aici parca nu-mi mai vine sa-l cred pe d-l Horvath, sper sa fie vorba de o neînțelegere, altminteri nu mai pricep nimic... Trec și peste celelalte detalii, pentru a reveni la miezul problemei: ce facem cu adevarul? Îl lasam mai departe ca pe un monopol intangibil al unor indivizi de teapa „generalului“ Ionescu (și nu mai stiu cum, o nulitate patenta în materie de istorie și moralitate profesionala), Ellie Wiesel, Radu Ioanid, Vladimir Tismaneanu, indivizi dovediti ca mincinosi și sperjuri, sau tinem seama și de marturia unor oameni impecabili sub toate aspectele precum Alexandru Graur, Raoul Sorban, Wilhelm Filderman etc. Sau, pusa întrebarea mai practic, ce facem? Ne alaturam sau nu la actiunea d-lui Robert Horvath? Iar când spun actiune ma gândesc ca dumnealui, d-l Horvath cunoaste proverbul „nu mor caii când vor câinii“, ca va persevera pe drumul cautarii și afirmarii adevarului.(...)Tuturor, români și evrei, acelasi îndemn: fiti alaturi de cauza adevarului și de cei ce se dedica adevarului. Nu poate exista motiv mai demn de solidarizare, de fraternizare. Doamne, ajuta! Prof. univ. dr. Ion COJA Bucuresti, 28 aprilie 2008“.

➤ „APEL la MEMORIAL“ (8 octombrie 2008, ioncoja.ro)

„Către Președintele României
Primul Ministru al României
Președintele Senatului
Președintele Camerei Deputaților
Președinții partidelor parlamentare
Primarul General al Bucureștiului
Domnilor,

Rușinoasa Ordonanță nr 31/2002 prin care s-a produs recunoașterea oficială a unui pretins holocaust săvârșit de români împotriva evreilor este opera celui mai corupt prim ministru din istoria României. (...) La vremea respectivă noi, Uniunea Vatra Românească, precum și alte voci ale opiniei publice, din Țară și din străinătate, am protestat cu toate mijlocele de care dispunem, denunțând acest comportament sinonim cu trădarea de Țară. Am protestat deoarece avem toate dovezile necesare pentru a respinge

odioasa acuzație de genocid și holocaust adusă părinților noștri.

Din păcate, lucrurile nu s-au apert aici și azi asistăm la o nouă escaladare a minciunii, a diversiunii anti-românești. Ne referim astfel la intenția de a se ridica la București un Memorial în amintirea evreilor și țiganilor victime ale pretinsului genocid efectuat de guvernul ION ANTONESCU. În realitate, ceea ce s-a întâmplat cu evreii și țiganii deportați de Antonescu dincolo de Nistru nu a fost un genocid, ci un gest de legitimă apărare al autorităților, care s-au văzut confruntate, în plin război, cu comportamentul lipsit de loialitate al unor evrei și țigani, dovediti sau cunoscuti ori suspectati a fi agenți ai URSS. (...)

Fiind dificilă identificarea în persoană a criminalilor, iar comunitatea evreiască declarându-se incapabilă să-și dea concursul la descoperirea vinovaților, Ion Antonescu a decis strămutarea tuturor evreilor din Basarabia și Bucovina, vinovați sau nevinovați, într-un spațiu în care să poată fi supravegheați și împiedicați ca vreunii dintre ei să mai comită și alte acte criminale, de diversiune anti-românească. Această măsură nu poate fi catalogată drept genocid sau holocaust. Ea este practică chiar și în zilele noastre de statul Israel. Cu o justificare mult mai slabă decât cea invocată de guvernul mareșalului Ion Antonescu. (...)

Astfel că ideea de a ridica un Memorial, un memorial închinat evreilor și țiganilor victime ale „genocidului“ antonescian, este cu totul contrară adevarului istoric. Printr-un astfel de Memorial ar însemna să omagiem lipsa de loialitate față de statul român, să cinștim crimele săvârșite împotriva poporului român! Cu atât mai mult la București nu are cum să se motiveze un asemenea Memorial. Din București au fost deportați circa 300 de evrei, cunoscuti de Siguranța statului ca agenți sovietici sau britanici, dintre care la sfârșitul războiului aproape toți, vreo 290, erau în viață. Chiar admitând că au dreptate cei care clamează pe tema unui holocaust „românesc“, memorialul acestuia nu poate fi înălțat decât acolo unde s-a produs. Adică nicăieri propriu zis!... Nici măcar în Transnistria!

Drept care ne permitem ca, în numele adevarului și în numele poporului român, să vă cerem, dumneavoastră, domnilor înalți demnitari, și întregii clase politice, vă cerem să puneți capăt acestei atitudini de nepăsare și indolență politică și să stopați orice inițiativă menită să escaladeze și să supraliciteze neadevărul pe care l-ați oficializat prin Ordonanța rușinii! Organizați, oameni buni, o dezbatere științifică serioasă pe tema acestui holocaust, luați aminte la cei care critică și resping raportul comisiei Wiesel și, dacă vreți să vă arătați filo-semitismul dumneavoastră, încercați să înțelegeți că cei mai interesați în stabilirea cât mai grabnică a adevarului despre Holocaust sunt evreii înșiși! Adevarul nu poate fi antisemit! Teama de a fi taxat anti-semit nu poate justifica minciuna!

Ideea nefericită de a ridica în România un memorial al Holocaustului ne obligă să vă reamintim ori să aducem la cunoștința tuturor o situație cu totul anormală, de-a dreptul comică, hilară, dacă n-ar fi nespuse de neplăcută și de rușinoasă, pe care până acum ne-am jenat să o discutăm, căci ne încercăm acel ciudat sentiment când ți se face rușine de rușinea altuia. Mai exact spus ți se face rușine de nerușinarea Celuilalt: România găzduiește deja câteva memoriale ale holocaustului, Memoriale ale vestitului săpun „din grăsimi pură de evrei“, ridicate în memoria celor 900.000 de evrei transformați de Hitler în săpun. Aceste Memoriale, mostre penibile

ale isteriei și schizofreniei holocaustizante, ne obligă să fim mai circumspecți cu alte inițiative similare. Înainte de a ridica alte Memoriale ale holocaustului – de care avem motive să ne temem că ar putea fi la fel de mincinoase ca și Memorialele săpunului, cred că ar trebui să trecem urgent la demolarea celor existente: încă din anii '70 experții evrei din Israel au stabilit că, din fericire, așa zisul săpun fabricat de germani din trupuri de evrei, săpun expus prin toate muzeele lumii ca moaște sfinte evreiești, este un săpun cu totul benign, ca tot săpunul din lume... Niciodată germanii sau altcineva nu au produs săpun folosind ca materie primă ființa umană!... Necum cadavrele unor evrei. (900.000 de evrei, conform tezei „oficiale”, lansată de Simon Wiesenthal!...)

Această dezmințire – repet: venită de la autoritățile academice din Israel și SUA, nu a împiedicat autoritățile românești ca, la solicitarea unor lideri evrei bezmetici, să aprobe ridicarea câtorva „memoriale” în amintirea evreilor transformați în săpun... Nerușinare sau nebunie? Ce a fost în capul autorităților românești? Și, mai ales, întrebarea cea mai legitimă: pentru care rațiune de stat mai sunt încă în picioare aceste edificii tembele, închinare unor fantomatici evrei transformați în săpun de niște nemți și mai fantomatici?!...

Oare nu vă este teamă, domnilor mai sus pomeniți, că, prin ridicarea la București a unui memorial al holocaustului, prin îngăduința dumneavoastră față de această inițiativă, nu vă deosebiți prin nimic de nerozii și netrebnicii care au imaginat și construit acele stupide Memoriale ale săpunului, Memoriale propriu zis ale imbecilității iudeo-valahe?!

Vor „evreii” și slugile lor din România încă un memorial al Holocaustului, la București, în inima României? Nimeni nu-i poate opri să ceară și luna de pe cer. Dar o asemenea cerere, pentru a fi luată cât de cât în serios, trebuie precedată de (1) demolarea caraghioaselor și ridiculelor „Memoriale ale săpunului”, care s-au dovedit a fi întru totul mincinoase, (2) prezentarea oficială, solemnă, de scuze în fața poporului român pentru aceste construcții care au pângărit propriu zis pământul României și (3) prezentarea tuturor garanțiilor că memorialul holocaustului, plănuit a se ridica la București, corespunde adevărului istoric! Că nu este o făcătură la fel de odioasă și de stupidă ca și însemnele publice închinare vestitului săpun!

Dar mai presus de orice, un Memorial al suferințelor evreiești pricinuite de români trebuie ridicat numai după ce se va înălța mai întâi Memorialul Românilor care au suferit de pe urma evreilor, căci nu au fost puțini acești români, cum nu au fost puțini nici evreii care s-au datat sistematic la crime împotriva românilor, a statului și a neamului românesc. Nu avem nimic împotrivă ca un asemenea Memorial să se ridice la Tel Aviv!

O mențiune specială pentru Primarul general al Capitalei: ați promis alegătorilor că veți governa Bucureștiul prin consultarea populației în problemele cele mai importante. Aveți acum ocazia, dar și obligația de a organiza un referendum pe tema acestui memorial al Holocaustului din București, cu întrebarea următoare (sau alta similară): este Bucureștiul un loc potrivit pentru ridicarea unui Memorial al Holocaustului închinat amintirii evreilor și țiganilor persecutați de Ion Antonescu?

Altminteri, noul memorial nu ar fi primul Memorial fraudulos ridicat la București! Ne este cunoscută soarta celorlalte: au

dispărut, rând pe rând, din peisajul bucureștean. Nu ne îndoim că aceeași va fi și soarta memorialului care ține să consemneze în piatră și aramă minciuna și jignirea cea mai mare adusă vreodată Neamului Românesc. Avertismentul nostru nu poate să nu fie însoțit însă de o precizare: Veți da socoteală, domnilor, pentru această netrebnicie!

Ion Coja - în numele colegilor din Vatra Românească - București, 3 octombrie 2008“.

➤ „Conferința cu tema Holocaust. Auditoriu exclusiv jurnaliști germani” (noiembrie 2008, ioncoja.ro)

Ion Coja a susținut o conferință despre Holocaust, potrivit filmelor postate pe site-ul ioncoja.ro. Afirmatiile pe care le-a făcut sunt similare cu pozițiile negaționiste anterior exprimate de Ion Coja. Pe site este indicat și locul conferinței: Muzeul de istorie București. Aceasta este o instituție publică.

➤ „Cartea Neagră citită atent”, ioncoja.ro (18 ianuarie 2009)

„Cartea Neagră, scrisă de evreul Matatis Carp și publicată în anii 1947-48, are trei volume, dedicate, în ordine, momentelor de grea cumpănă prin care au trecut evreii din România: guvernarea legionară, pogromul de la Iași și deportarea în Transnistria. Cartea Neagră se citește în mare grabă. Mai exact spus, se frunzărește. Este o carte ...jenantă. Nu cred că s-a găsit cineva s-o citească atent cap-coadă. Eu, ca român și ca om, citind la această carte, am fost mereu încercat de două sentimente contradictorii, iar fiecare dintre aceste sentimente mă zorea să las mai repede cartea din mână: (1) sentimentul rușinii că au putut fi săvârșite crimele descrise și inventariate, și (2) sentimentul rușinii că autorul inventează aceste crime sau măcar le exagerează numai, cu bună știință, că adică minte! (...)

„Discordia aceasta (dintre Antonescu și legionari) trebuia cu orice preț întreținută”, zice Matatis Carp. Iar prețul a fost în primul rând minciuna, sutele de reclamații împotriva legionarilor cu conducerea evreiască l-a bombardat pe General. Reclamații nefondate, false, incorecte, dar numărul lor mare făcea dificilă verificarea fiecăreia. Conform dictonului „calomniați, calomniați, ceva tot rămâne!”, și au rămas în arhive acele reclamații mincinoase până în ziua de azi, când sunt interpretate ca documente istorice, dovezi ale sălbătăciei legionare... La data aceea însă, cu fiecare memoriu mincinos – consemnează Matatis Carp, „s-a mai rupt un fir din legăturile șubrede dintre General și Mișcarea Legionară. Conducerea evreiască a continuat această acțiune până în ultimul moment“.

...Să ne amintim puțin în ce condiții tragice pentru România s-a ajuns, ca unică soluție politică posibilă, la colaborarea dintre General și Mișcarea Legionară. Cât de mult a regretat fiecare voitor de bine al acestui neam românesc ruptura dintre General și tineretul legionar! Ce șansă mare pentru români s-a irosit atunci, nefructificată?! Poate că cel care a regretat cel mai mult acest divorț sângeros a fost Ion Antonescu însuși. Acum aflăm cine a fost artizanul acestui dezastru național românesc: conducerea evreiască,

din care făcea parte și Matatias Carp!... Se adaugă astfel o pagină nouă și neașteptată la inventarul crimelor și trădărilor de care de-a lungul istoriei româniei au avut parte din partea evreilor! (...Mă rog, a unor evrei, unii mai lideri!) Rebeliunea legionară a fost așadar opera „conducerii evreiești”, care a dus astfel până la capăt acțiunea fundamental anti-românească de a-l separa pe Antonescu de legionari, de a-i scoate pe legionari de la guvernare și de a-i compromite prin crimele și ororile din ianuarie 1941, crime care nu s-au produs niciodată sau, de se vor fi săvârșit, nu legionarii le-au făptuit.

Rămâne deci cum a spus Țuțea: Legionarii nu au omorât niciun evreu! (...)

Un cuvânt în plus despre documentul citat mai sus: este deosebit de important. Nu ne mirăm că a rămas necunoscut până la data când Teodor Wexler l-a publicat. În acest document găsim informații și mențiuni cu totul neașteptate despre Transnistria, în totală contradicție cu afirmațiile din Cartea Neagră, vol.III. Astfel, la un moment dat Vasile Luca spune: „Antisemitismul nu-l combată scoțându-i pe evrei din lagăr și punându-i în fruntea tuturor (...) Au venit evreii din lagăr și în scurt timp au devenit milionari (...) nu prea sunt evrei deportați în Ardeal care au rămas în mizerie. Au devenit arhimilionari. (...) Apărem noi (adică comuniștii – n.n.) și punem toate organele de conducere, și în fruntea administrației – elemente evreiești. (...) Și atunci s-a spus: Ce este aici, este un stat evreiesc sau un stat românesc? (...) Și ce au făcut evreii din lagăre? Au venit cu saci cu ruble. (s.n.) Au cumpărat ruble cu 5 lei și le-au vândut cu suta apoi. (...) Trebuie o luptă serioasă împotriva elementelor fasciste evreiești, în primul rând.” Lăsăm pentru altă ocazie comentariul acestui document publicat pentru prima oară de Teodor Wexler, un evreu care cunoștea bine adevărul despre Transnistria. Soția sa provenea din evreii deportați peste Nistru... Și niciodată nu a găsit de cuviință să reclame infernul transnistrean.

În concluzie, Cartea Neagră, din motive greu de înțeles, la o lectură atentă ne oferă suficiente date pentru a putea fi citată în sprijinul tezei „noastre”: conducerea evreiască din România a fost implicată ca principal actor și beneficiar al „rebeliunii legionare”. Spun beneficiar, căci așa consideră Matatias Carp alungarea legionarilor de la guvernare, ca pe un triumf al „conducerii evreiești”. Aveau oare niște minoritari etnici dreptul să se amestece atât de adânc în destinul și împotriva intereselor firești ale poporului care le oferise găzduire și protecție? Mai ales în condițiile în care cu numai câteva luni înainte, la cedarea Basarabiei, alți evrei, de peste Prut, dăduseră dovadă de cea mai dezgustătoare lipsă de loialitate față de statul și de poporul român!... Așadar, în ianuarie 1941, cu ocazia „pogromului” de la București, nu evreii au fost victimele legionarilor, ci legionarii, și o dată cu ei întreg neamul românesc, au fost victimele „conducerii evreiești”!

Un cuvânt și despre cuvântul pogrom, folosit atât de des cu referință la evenimentele din ianuarie 1941: după datele oficiale, au murit 120 de evrei, dar și un număr ceva mai mare de români, majoritatea legionari! Au fost și evrei răniți, într-un număr însă mult mai mic decât al românilor răniți. Cum să se numească pogrom o confruntare în urma căreia agresorii ies cu mai multe victime decât cei agresati?! Numai această confruntare a cifrelor este suficientă pentru a deduce cât de nepotrivită și de abuzivă este folosirea cuvântului pogrom. E timpul să renunțăm deopotrivă la termenii rebeliune legionară și pogrom. Ceea ce s-a întâmplat în ianuarie 1941 a fost

cu totul altceva: a fost o diversiune anti-legionară, anti-românească, „provocată de dușmanii neamului”. Îl citez astfel pe Horia Sima, care a făcut această apreciere – „evenimente pe care eu le consider provocate de dușmanii neamului”, în scrisoarea adresată generalului Ion Antonescu în 22 ianuarie 1941. Același înțeles îl dă și „manifestul Trifa”, chiar din primul moment al „rebeliunii” care a debutat, precum se știe, prin asasinarea unui maior german, „ucis mișelește din ordinul Angliei printr-un agent al Intelligence Service-ului, pe străzile Capitalei”. Singurul amestec legionar în acest asasinat a fost că tot ei au plătit și pentru această diversiune...

Mai e de adăugat că scoaterea de la guvernare a legionarilor s-a făcut cu acordul lui Hitler. Ca și asasinarea Căpitanului, a lui Corneliu Zelea Codreanu. Așadar, într-o chestiune foarte importantă: soarta legionarilor, a celor ce organizaseră mișcarea cea mai naționalistă din Europa, constatăm un acord total de vederi între Hitler și conducerea evreiască din România. După „rebeliune”, o bună parte din conducerea legionară s-a refugiat în Germania, unde Hitler nu a pregetat să-i interneze pe legionari în lagărele de concentrare de la Dakau, Buckenwald etc., alături de deținuți politici evrei. Cu mențiunea că regimul de detenție pentru legionari a fost cel mai aspru, mai ales în comparație cu al evreilor... Această observație ne scoate însă prea departe de capacitatea noastră de a controla ipotezele.“

► „Minunata poveste a evreului Spiegel” (18 ianuarie 2009, ioncoja.ro)

„sau Cum îl pune Zaharia Coja pe Matatias Carp la stâlpul infamiei Îi auzi pe unii zicând: „Au fost omorâți șase milioane de evrei nevinovați!... Dar și unul singur să fi fost ucis, și crima este la fel de mare!” Vorbe de la care avem, deductiv, teza reciprocă, la fel de valabilă: Când ești acuzat că ai ucis șase milioane de evrei, dacă poți dovedi pentru un singur evreu că au mințit când l-au declarat victimă, este suficient ca să ai dreptul să te îndoiești și de ceilalți evrei că au fost într-adevăr uciși!”

În numele acestui principiu voi oferi în continuare cititorilor noștri minunata poveste a evreului Alexandru Spiegel, o voi oferi în două variante, una a evreului Matatias Carp, și alta a românului Ion Coja, subsemnatul de mine...

Varianta MATATIAS o găsim în Cartea Neagră, vol.I, pag. 175-176. (...)

Nici vorbă ca vreunul dintre românii care i-au ajutat pe evrei în anii aceia să-și fi pus în primejdie viața! Nici măcar în cazul doamnei Agarici sau al reginei mamă! Astfel că nici un român nu ar avea de ce să fie declarat „drept al popoarelor”! Gestul lor era un gest normal, de solidaritate umană, prietenească, într-o lume normală, într-o Românie normală, pe care Matatias Carp încearcă să o facă uitată, ba chiar s-o deformeze, s-o slujească.

Avem motive să devenim anti-semiți feroci pentru această ticăloșie a evreului Matatias Carp & gașca lor de istorici năimiți, dar ne împiedicăm de alt evreu, ăla da!, evreu, NICOLAE STEINHARDT! Acesta ne-a lăsat un document despre psihologia românului, a lumii românești, în fața căruia blasfemiile din Cartea Neagră a nerecunoștinței evreiești își pierd orice valoare, nici măcar cât o înjurătură nu mai contează. Este vorba de eseul Secretul scrisorii

pierdute, a cărui publicare este azi sistematic evitată, prea ar intra în contradicție cu toată literatura holocaustului din România!... Dar să nu disperăm, nu mor caii când vor câinii!

Așadar, nici vorbă să fi murit atunci Alexandru Spiegel! Nici urmă de adevăr în chinurile și torturile la care îl supune imaginația bolnavă a lui Matatias Carp. Ce să cred eu despre celelalte „cazuri” relatate în Cartea Neagră, neagră de atâtea minciuni?!...

Personal, de la această întâmplare „de familie” mi-am tras justificarea pentru o anumită abnegație cu care am urmărit și celelalte minciuni legate de „Holocaustul din România”. Am simțit că dacă cineva a aranjat așa de bine lucrurile încât eu să devin din cercetător al evenimentelor martor, martor al ticăloșiei lui Matatias Carp, asta s-ar putea să fie pentru mine un semn, îndemnându-mă să perseverez, în niciun caz să nu cedez sau să o las „mai moale”, așa cum m-au sfătuit atâtea...

Povestea are și o scurtă continuare – sau încheiere: prin 1994-95, am aflat că ambasadorul SUA Alfred Moses s-a declarat preocupat să identifice cât mai multe dintre acele persoane care în România anilor 1940-44 au ajutat evrei aflați în suferință. Români care ar merita să fie consemnați cu toate onorurile la Muzeul Holocaustului de la Jerusalem, ca „drepti ai popoarelor”. I-am scris evreului ambasador al Americii în România oferindu-mă să-i prezint mai multe asemenea cazuri, am publicat scrisoarea, dar niciun răspuns, nici măcar din partea comunității evreiești, care s-ar fi putut „autoseziza”, ba chiar ar fi trebuit s-o facă, obligată de propriul ei statut. M-am hotărât atunci, văzând lipsa de reacție a celor vizați, să las uitării această întâmplare, așa cum o lăsaseră și părinții mei. Dinșii nu făcuseră un caz din acea întâmplare pentru că nu li se păruse că era ceva deosebit, ci dimpotrivă, se purtaseră în ordinea firească a lucrurilor. Caz aș fi făcut eu și îmi pica foarte bine, ca să mai închid din gurile care mă înjură ca pe un anti-semit nenorocit ce sunt! Dar am renunțat din lehamite, lehamitea pentru lipsa totală de recunoștință a evreilor din zilele noastre... Mi-am zis că nu merită asemenea evrei să afle adevărul, cel atât de frumos, despre soarta evreului Alexandru Spiegel, despre ce i s-a întâmplat acestuia la Hârșova! Rămână cu cel pe care l-au inventat ei!... Cu un Alexandru Spiegel pe care evrei netrebnici preferă să-l știe torturat, batjocorit, mort de frig după ce a fost ținut de români toată ziua desculț în zăpadă!...(..)

...Ciudate mai sunt căile Domnului! Puteam să le părăsesc de mult și să rămână așa cum a născocit Matatias Carp mizerabila poveste a lui Alexandru Spiegel și toate celelalte născociri bolnave prin care este urîțită creația cea mai de preț a Creației divine. Cum să nu te gândești la Diavol în asemenea clipe, că chiar că în slujba lui se află mincinoși ca Matatias Carp, Ilya Ehrenbourg, Simon Wiesenthal etc., cărora le vine greu să se bucure de frumusețea Omului, la care se simt incapabili, funciarmente incapabili să participe, să contribuie cu ceva! Să adauge ceva! Să-i aparțină în vreun fel... (...)

Inchei cu o întrebare, din care am putea deduce un principiu după care să ne orientăm atunci când mai consultăm o colecție de documente sau de declarații pe care se întemeiază acuzații atât de grave precum acuzația de omor, de pogrom, de genocid sau de holocaust! Asemenea acuzații nu pot fi formulate decât odată cu probe dintre cele mai solide. Precaritatea oricăreia dintre probe riscă să anuleze valoarea celorlalte probe și implicit a acuzațiilor. Deci, întrebarea cu care ne alegem după ce am aflat adevărul de-

spre Alexandru Spiegel sună cam așa: de câte ori trebuie prins cu minciuna Matatias Carp – sau oricare alt acuzator, că să nu mai dăm nici doi bani pe acuzațiile lor?

Firește, când încă de la începutul Cărții Negre ni se spune că românii își vindeau unii altora evrei, iar o dată cumpărați de țărani noștri evreii erau „tăiați în bucăți pentru ca, cu sângele lor, să se ungă osiile căruțelor ș.a.m.d.” (pag. 21), dacă ești om normal, închizi copertile cărții și îți vezi de ale tale. Răspânditorul unor astfel de mizerii nu merită nici o atenție din partea unui cititor normal. Întâmplarea a făcut ca eu să nu fiu un cititor normal al Cărții Negre, unul obișnuit, căci am ajuns la această carte după ce mă angajasem deja în disputa sunt sau nu vinovați românii de uciderea bestială a zeci și sute de mii de evrei?, mă angajasem fără prea multe dovezi, nici nu le căutasem, ci contasem pe sentimentul meu extrem de net cum că așa ceva nu este de crezut, că asemenea crime contrazic tot ce știu eu despre „fenomenul românesc”. Mai târziu, ajungând tot întâmplător să cunosc și niscăi legionari ca Petre Țuțea și Simion Ghinea, pot spune că îmi făcusem o idee și despre „fenomenul legionar”, idee violent contrazisă de trilogia Cartea Neagră, în speță primul volum. Numai că s-a întâmplat cu mine ceva deosebit, cu totul și cu totul deosebit, ceva care a avut darul să-mi dea sentimentul că sunt dator față de cei implicați în disputa menționată, sunt dator cu un adevăr pe care numai eu îl cunoșteam. Aceasta este revelația pe care mi-a produs-o Cartea Neagră, anume să pricep că îmi revin anumite obligații devreme ce numai eu știu despre Alexandru Spiegel, unul dintre cei patru sute de mii de evrei pe care Matatias Carp și Congresul Mondial Evreiesc i-au declarat uciși în chip bestial de români, știu bine că nu a murit deloc așa cum ne povestește Matatias Carp, inventând cu sadic nesaț un supliciu cumplit de care să fie acuzați legionarii, românii adică. Ci dl Spiegel a murit în demnitate. Ani mulți mai târziu. Fie-i țărâna ușoară!

Iar întâmplarea prin care m-am pomenit să fiu azi singurul om care știe adevărul mă obliga la un lucru simplu: să spun acest adevăr. Nu numai adevărul despre Spiegel, ci și adevărul despre Matatias Carp, cu câtă nerușinare criminală minte! El și ai săi!

O ultimă observație: sunt șocat de textul lui Matatias Carp, de compoziția sa literară prin care imaginează supliciu la care legionarii l-au supus pe bietul domn Spiegel. Sunt șocat de asemănările cu supliciu real, deloc imaginat, de care au avut parte legionarii de la torționarii evrei autori ai experimentului Pitești... Să se fi inspirat acei evrei mizerabili – alde Nicolski, Ana Pauker etc., din Cartea Neagră? Iar Cartea Neagră de unde s-a inspirat?!

...Puteam să las nepovestită adevărata poveste a evreului Spiegel? M-aș fi simțit vinovat față de toți evreii! E dreptul lor să se elibereze, să se lepede de coșmarul numit Cartea Neagră! Și e de datoria mea să rup din această carte infamă foaia „dedicată” lui Alexandru Spiegel, înlocuind-o cu cea de față. Dixi et salvavi animam meam...“

➤ „Ați mințit” (7 mai 2006, ioncoja.ro)

Către Federația Comunităților Evreiești din România
Stimați domni,

Bănuim că vă este cunoscută cât de cât activitatea pe care Uniunea VATRA ROMANEASCA o susține, printr-o comisie proprie, de

cercetare a crimelor săvârșite de regimul mareșalului Ion Antonescu împotriva evreilor. (...) Sperăm să avem toată înțelegerea Domniilor Voastre, sperăm să ne ajutați în strădania noastră de a conștientiza de-o manieră exhaustivă și pe înțelesul tuturor românilor, inclusiv al acelor care neagă holocaustul sau scad dimensiunile catastrofice ale holocaustului din România, adevărul tragic despre «suferințele evreiești». Pentru a fi mai operativi, atașăm prezentei cereri copia xerox a unui exemplar din fondul documentar amintit, exemplar parvenit nouă, prin împrumut, de la un membru distins și onorabil al Comunității Evreiești.

Profităm de această ocazie pentru a reînnoi invitația de a organiza împreună, sub orice auspicii agreeți, o întâlnire între specialiștii și cercetătorii dumneavoastră și ai noștri care s-au ocupat de subiectul amintit mai sus : suferințele evreilor din România pricinuite de autoritățile românești, de români.

Cu asigurări privind buna noastră credință și cu urări de bine la tot neamul evreiesc, în numele colegilor mei și al meu personal,

Ion Coja

Președintele filialei București a

Uniunii Vatra Românească

București, 7 mai 2006

Post scriptum Așteptăm răspunsul la adresa : Uniunea Vatra Românească, Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București“.

La acest articol a fost aprobate următoarele comentarii:

„Gigi16.05.2009 at 10:28 pm

Traiasca Maresalul Antonescu! în inima noastra a fost , este și va fi un erou, un martir al acestui neam!SA CRAPE IUDA !

Gigi16.05.2009 at 10:21 pm

@LIDIA!Slab a fost Maresalul ca nu v-a predat pe toti lui Hitler! Datorita lui și poporului roman esti tu în viata, jigodie.

Gigi16.05.2009 at 10:17 pm

Pentru Lidia (o demna reprezentata a curvelor jidovesti):Evreii sunt obsedati de pedofilie de asta cultiva aceste stiri cu atata zel în presa care le este sub papuc infeudata financiar.sub pretextul total fals al griii fata de copiii ei cultiva practic placerile cele mai perverse și interzise.protv-ul și majoritatea presei romanesti este în mana evreilor și din acest motiv apetitul pentru pedofilie pe toate canalele.jdaniei chiar iau în gura puttullica nou-nascutilor la circumcizie în primele zile de viata,un ritual de pedofilie mascata practic intr-un ritual barbaric și mutilant,cand savureaza ablatia ,taierea preputzurilor.ancelasi gest de pedofilie de sujere a putziei baietilor il practica evreicele ulterior .De fapt evreicele au fondat feminismul,paravanul excentricitatilor și depravarii sexuale.

Gigi16.05.2009 at 10:15 pm

In concluzie:Doctrina religioasa a evreilor este, în primul rand o invatatura rasista care tinde sa mentina puritatea sangelui evreiesc și un cod care reglementeaza raporturile dintre evrei, și indeosebi pe acelea pe care trebuie sa le aiba cu restul lumii, cu alte cuvinte cu neevreii.Dar în acest din urma caz nu este deloc vorba de probleme de morala ci de cele care privesc probleme econom-

ice de o josnicie nemaipomenita.Viata evreului nu tine decat de lumea aceasta și spiritul sau este tot atat de profund strain de adevaratul cretinism pe cat ii era de strain caracterul sau marelui fondator al noii doctrine acum 2000 de ani. Trebuie sa recunoastem ca acesta(Christos),n-a facut niciodata nici un secret din parerea sa despre poporul evreu,ca atunci cand a fost nevoie el a folosit chiar și biciul pt a-l alunga din templul pe acest adversar al omenirii,care ,atunci ca intotdeauna ,nu vedea în religie decat un mijloc de a face afaceri. Pentru aceasta Christos a fost rastignit .

Gigi16.05.2009 at 10:13 pm

Si tot marele profesor continua:Problema jidaneasca este o impatrita problema: biologica în originea ei.teologica în intelesul ei. . economica și culturala în urmarile ei.politica și sociala în solutia ei. Sa le luam pe rand:

1.biologica- este problema rasei jidanesti, corcite și sterile. 2.Teologica. este problema religiei,asa zisa religie, de fapt a doctrinei evreiesti, bazata pe minciuna cu legamantul ce l-ar fi incheiat yehova cu-“poporul ales“ și determinand în mod necesar, actiunea vrajmaseasca obligatorie a jidanilor, fata de credinciosii tuturor celorlalte religii.3. economica și culturala: este problema parazitismului jidanesc, universal distrugand economia și cultura celorlalte natii, actionand ca „ stat în stat“ în mijlocul lor.4.politica și sociala : este problema interventiei statului, ca stat national pentru apararea natiei carel-a creat și care are dreptul sa existe – el mai intai pe teritoriul sau, fara jidani paraziti

Gigi16.05.2009 at 10:11 pm

Auziti ce spunea marele profesor A.C. Cuza:Simtire este religia misterioasa a vedelor. Simtire- upanisadele sfinte, adanci.Simtire-mitologiile antice.Simtire superioara -este evanghelia,religia lui Hristos. O singura carte de invatatura religioasa, din lumea intreaga și din toate timpurile este lipsita de orice simtire fiind bazata pe un contract, cu conditii!-infatisand numai calculul unei nesimtiri animalice, pornirea oarba a unei vointe egoiste, criminale, de pradare și ucidere a celor de alta credinta(goimi). Aceasta carte fara simtire și contrare oricarei simtiri omenesti este tora jidanilor-vechiul testament, pe care și noua ni l-a impus pana astazi,teologia „crestina“, stapanita de traditia primilor crestini , care erau jidani și care nu puteau intelege evanghelia lui Hristos, decat jidaneste.

Gigi16.05.2009 at 10:10 pm

Asa ca, domnilor, nu va lasati inselati de grohaiturile jidanesti.

Gigi16.05.2009 at 10:09 pm

CONTINUARE: timp de mai bine de o mie de ani evreul a invatat sa stapaneasca atat de bine limba poporului care i-a oferit ospitalitate, incat el crede acum ca poate risca sa puna mai putin accent pe originea sa evreiasca și sa faca sa treca pe primul plan- „calitatea de german“. atunci ia nastere una din cele mai infame inselatorii din cate se pot imagina. cum el nu poseda nimic german, ci doar arta de a stalci limba.ori-nu limba face rasa, ci sangele, iar evreul o stie mai bine ca oricine,din moment ce acorda putina importanta pastrarii limbii sale, și, în schimb acorda foarte mare importanta mentinerii puritatii sangelui sau. un om poate schimba limba foarte usor,adica se poate folosi de alta;numai ca

atunci va exprima în noua sa limba, ideile sale vechi.natura lui intima nu se va schimba. aceasta dovedeste ca evreul care poate vorbi o mie de limbi diferite, nu este totusi decat evreu.“

Gigi16.05.2009 at 10:09 pm

CONTINUARE:in acelasi timp evreul are aerul personal, ca el este insetat de cunostinte, face elogiul tuturor progresul, în special al celor care provoaca ruina altora; toate cunostintele dobandite la scolile altora ,le foloseste numai în slujba rasei sale. dar el vegheaza la pastrarea nationalitatii sale. parand ca debordeaza de „cunos-tinte“, de „progres“, de :libertate“, de „omenie“, el are grija sa pas-traze particularismul strict al rasei sale. i se intampla sa-si agate fe-meile de niste crestini influenti, dar principiul lui este pastrarea mereu pura, a urmasilor sai de sex masculin. el otraveste sangele altora ,dar il protejeaza pe-al sau de orice schimbare. evreul nu se casatoreste niciodata cu o crestina, în schimb crestinul ia în casato-rie o evreica. dar la produsul acestei incrucisari de rase, elementul evreiesc iese biruitor. indeosebi o parte a nobilimii este complet de-generata. evreul o stie foarte bine și practica sistematic aceasta „dezarmare“ a clasei conducatorilor spirituali, ai adversarilor rasei sale. pentru a-si ascunde masinatiile și a-si adormi victimele, el nu inceataza de a vorbi despre egalitate între toti oamenii,fara con-sideratii de rasa ori culoare. imbecilii incep sa se lase convinsi.“

Gigi16.05.2009 at 10:08 pm

lata ce spunea Adolf Hitler în mein kampf : „ atunci cand sionis-mul cauta sa faca restul lumii sa creada ca la evrei constiinta na-tionala si-ar gasi satisfactia în crearea unui stat palestinian, evreii ii inseala inca o data pe goimii prosti la modul cel mai patentat. ei nu au catusi de putin intentia sa instituie în palestina un stat evreiesc pentru a se statornici acolo; ei urmaresc numai sa stabileasca acolo organaizatia centrala a inteprinderii lor sarlatanesti de internation-alism universal; ea ar fi astfel inzestrata cu drepturi de suveranitate și sustrasa interventiei altor state; ar fi un azil pentru toti ticalosii de-mascati și o scoala superioara pentru viitorii mascarici“ petru

Fabian13.05.2009 at 5:35 pm

Lidia: „România a recunoscut în noembrie 2004 atit holocaustul împotriva evreilor și a tziganelor cit și responsabilitatea guvernului Antonescu, armatei romane „ajutata“ de o parte din populatie în pogromuri și masacre !“

R: daca a recunoscut regimul lui Ilescu, Constantinescu sau Basescu, nu inseamna ca e și adevarat. Ei sunt pionii jalnici ai ma-sonilor din spatele lor- care sunt aproape toti evrei. De mult timp-de vreo 70 de ani!- istoria noastra adevarata nu se mai scrie cu rapoarte oficiale, manuale de istorie sau hotarari politice. Istoria ro-manilor de la asasinarea Capitanului Corneliu Codreanu în 1938 de catre evreii masoni, este o continua minciuna. Vedeti o pagina de istorie reala aici:

<http://www.miscarea.net/>

<http://miscarea.net/nu-vor-dusmanii3.htm>Lidia: „Sa-i salveze de la ce ... daca holocaust nu exista ??? De ce sa le faca pasapoarte false daca evreii nu erau amenintati de nimeni ??? și de ce sa le faca pasaport fals cind el, Antonescu, reprezenta guvernul ????“

R: pentru ca Antonescu primise ordine de la Hitler sa omoare evreii din România, cum au primit toti aliatii lui. Dar Antonescu n-

a respectat cuvantul- cinste lui!

Un rol important în salvarea evreilor din România l-au avut pa-triarhul Nicodim Munteanu sau Radu Gyr, marele legionar (!), di-rector al Teatrului National.

Steinhardt arata în mai multe locuri cum evrei au fost salvati de legionari și ca familia sa a avut un respect deosebit pt legionari,caci erau oameni cinstiti, corecti, fara ura pentru cetatenii evrei cinstiti și ca mitul contra Miscarii a fost creat dinadins pt a o denigra.

... mai cititi putina istorie, d-na Lidia. Lidia13.05.2009 at 9:41 am-Fabian spune“ si noi va putem ameninta cu aceeasi Lege pt calom-nierea poporului roman și a credintei ortodoxe. „Draguta, Româ-nia a recunoscut în noembrie 2004 atit holocaustul împotriva evreilor și a tziganelor cit și responsabilitatea guvernului Antonescu, armatei romane „ajutata“ de o parte din populatie în pogromuri și masacre ! De ce sa fiu condamnata cind Romania recunoaste holo-caustul și sutele de mii de evrei și cele citeva zeci de mii de tigani masacrati ???Tot Fabian spune: „rabinul W. Fildermann, contem-poran cu Antonescu, care a vazut cu ochii lui cum Antonescu a sal-vat evreii facandu-le pasapoarte false,cu nume ne-evreiesti“Sa-i salveze de la ce ... daca holocaust nu exista ??? De ce sa le faca pas-apoarte false daca evreii nu erau amenintati de nimeni ??? și de ce sa le faca pasaport fals cind el, Antonescu, reprezenta guvernul ???Nu aveti impresia ca va contraziceti ?Fabian: „N-aveti decat sa traiti în ura comunista antiromaneasca ce-o aveti în suflet și sa ne lasati în pace, jalnici figuranti!“Atit comunismul cit și spiritul le-gionar au facut apologia unui popor roman „pur și perfect“, pe care în fond l-au « hranit » atit psihic cit și moral cu indiferenta... cul-tivindu-i iluzia și « orgoliu de a fi superiori altora », fara a-l incuraja de a respecta viata, persoana pe linga care trece fie el roman, evreu, ungur sau tzigana... Fara a-l incuraja de a spune adevarul, a aprecia efortul, munca, simtul civic, cinstea și valorile morale și spir-ituale !« Sîntem printre popoarele cu cea mai șubredă sănătate mintală din Europa » arata un studiu efectuat la sfîrșitul anului 2007 de Fundația Europeană pentru Calitatea Vieții și Condițiilor de Muncă ... insa imi permit sa mai adaug inca ceva...Ne gasim și în fata unui popor cu o istorie tulburata care a trait în déni și care are o mentalitate tulburata de minciuni... un popor shizoid !Privind mai de aproape mentalitatea acestui popor, ne dam seama ca nimeni nu mai stie ce « este binele sau raul » – « ce pot/am dreptul sa fac sau ce nu pot/nu am dreptul sa fac » – « ca libertatea mea se opreste acolo unde libertatea celui de linga mine incepe »...Un popor cu o constiinta morala discutabila, care nu mai « gidila » pe nimeni !Un popor în care individul nu este respectat ca fiinta umana (privit ca un obiect – fara valoare ...) iata heritajul lui Antonescu și a lui Ceausescu.Iar voi, nu aveti decit sa continuati de a va legana de visuri și iluzii....Mauriciu Salman11.05.2009 at 11:55 amO min-ciuna repetata de o mie de ori ramane minciuna. O minciuna repetata de un milion de ori devine adevar – Goebbels

Povestea holocaustului este repetata de cel putin 6 milioane de ori, și mai continua....

1008.05.2009 at 6:11 pm

Faptul ca prietenii familiei tale nu s-au mai intors din transnis-trie poate fi atribuit și faptului ca or fi prin america, unde se gas-esc foarte multi evrei din basarabia.

trebuie sa fii retardat sa afirmi cu atat siguranta ca dac nu mai stii nimic despre cinva inseamna ca murit în chinuri groaznice sub teroarea romanilor.

Fabian08.05.2009 at 5:59 pm

Ha-ha!, cine zice de nivelul moral și etic! ziceti-le evreilor care au falsificat istoria noastra, d-na Lidia, acelor comunisti și antecomunisti (de tipul masonului rege Carol II, masonului Iorga etc), urmasilor care ne conduc și indivizilor ce lovesc tara asta și credinta ortodoxa.

Si nu ne mai amenintati dvs cu Legea discriminarii și calomniei, caci și noi va putem ameninta cu aceeasi Lege pt calomnierea poporului roman și a credintei ortodoxe. Miscarea Legionara a dat Sfintii inchisorilor, care azi fac minuni- vezi la Aiud!

In alta ordine de idei, exista marturii ale evreilor care spun ca în România n-a existat Holocaust! vezi: rabinul W. Fildermann, contemporan cu Antonescu, care a vazut cu ochii lui cum Antonescu a salvat evreii facandu-le pasapoarte false, cu nume ne-evreiesti. Astfel se explica cum au disparut atatea sute de mii de evrei de la noi. Ei au scapat cu viata dar nu mai apareau în listele de evrei, ceea ce unii au spus ca au fost omorati. De fapt toti au scapat.

Memoriile lui Fildermann inasa, sunt tinute secret printr-o arhiva secreta pt a nu se sti adevarul. Sunt și alte marturii, dar se pare, cu oameni plini de ura contra adevarului ca dvs și multi altii din tara asta, nu se poate discuta. N-aveti decat sa traiti în ura comunista antiromaneasca ce-o aveti în suflet și sa ne lasati în pace, jalnici figuranti!". (10 martie 2009)

➤ „Ion Coja candidează!“ (3 iunie 2009, ioncoja.ro)

La acest articol au fost aprobate următoarele comentarii:

„Mosu07.10.2009 at 8:08 am

Aveti grije de ziaristii evrei cu nume romanesti! Sunt printre noi!

Ioan25.07.2009 at 11:49 pm

Oameni buni, au cucerit lumea nu numai cu spiritul lor comercial, ci și cu tehnicile mistice de lupta, inspirate din carti oculte iudaice vechi de cand lumea.. De ce credeti ca ar finanta un evreu o organizatie extremista din...? O regula mistica veche spune ca „fa-l sa te urasca și o sa-ti dea putere asupra lui“. Se face cu un individ, se face și cu un neam.. Folosesc un crestinism inversat, demonism, tehnici de indepartare a neamului de Dumnezeu...

Ioan25.07.2009 at 11:41 pm

Nu-i bine sa-i ocarati..Cei mai nefericiti evrei extremisti sunt cei care nu se vad urati, injurati, etc. Este suficient sa le spuneti ca ROMANIA NU-I TARA VOASTRA și NICI VACA DE MULS, și este suficient pentru mintea lor.. Restul face Dumnezeu.. Noi sa ne rugam pentru vrajmasii nostrii, nu sa-i ocam, stiind ca „razbunarea este a Domnului“. Rabdare va mai spun!

SferaVictor12.07.2009 at 9:30 am

Sa speram ca impreuna vom putea readuce tara asta pe un fagas normal și civilizatat și eventual sa le scoate din cap unor idioti notiune de „popou ales“. (3 iunie 2006)

➤ „Emil Cioran și Holocaustul din România“ (28 iunie 2009, ioncoja.ro)

„E timpul să spunem răspicat că i-am ajutat pe evrei să nu fie exterminați! Evreii ne sunt datori. Dar nu le cerem decât să recunoască adevărul!“

În revista „Cadran politic“, anul VII, nr. 65 – 66 din martie – aprilie 2009, sunt publicate câteva fragmente din interviul dat de Emil Cioran în 1988, la Paris, dlui Ion Deaconescu.(...) Textul publicat de dl Ioan Deaconescu îmi oferă acum posibilitatea de a reveni, cu precizări și comentarii mai apăsate. Mă invită la acest remember îndeosebi fragmentul următor din acest interviu care, sunt convins, va face istorie:

Ion Deaconescu: Și totuși ce ar trebui făcut ca România să nu cadă din timp, acum, la întretăierea dintre milenii?

Emil Cioran: Să nu mai fim paraziții unor glorii desuete. Să nu mai vorbim de idealuri, ci să edificăm istoria propriei noastre identități. (...) Și încă ceva important: să rezolvăm cazul evreilor din cel de al doilea război mondial. E timpul să spunem răspicat că nu am fost barbari. Că i-am ajutat pe evrei să nu fie decimați. Trebuie să scriem cărți, să luăm legătura cu cei care ne defăimează în legătură cu acest subiect. Evreii ne sunt datori. Dar nu le cerem nimic. Să recunoască doar adevărul.(...)

Așadar, zice Emil Cioran, e timpul să spunem răspicat adevărul, adevărul că nu am fost barbari și nu am participat la exterminarea evreilor, la care ne invitase insistent Hitler, ci dimpotrivă, i-am ajutat pe evrei să se salveze, pe acei evrei a căror soartă a depins cât de cât de noi! Drept care, consideră Emil Cioran, în acord cu bunul simț cel mai comun, evreii ar trebui să se simtă datori față de români! Iar nu să ne defăimeze pe toate drumurile!

Iată însă că evreii nu se simt datori! Iată-i că nu sunt în stare să trăiască starea de normalitate a ființei umane! Recunoștința este o povară prea grea pentru evrei! E mult mai profitabil ca din debitor să te transformi în creditor! De ce să fie dumnealor datori la români, când i-ar putea scoate pe români datori și vinovați față de evrei?! Așa se vor fi gândit acei evrei despre care Cioran spune că „ne defăimează în legătură cu acest subiect“, subiectul fiind holocaustul din România. N-a fost holocaust în România? Să fie ei sănătoși românii, că le inventăm noi un holocaust să nu-l poată duce! Căci doar asta este menirea presei libere, a mass mediei internaționale!...(...) Noi însă, adică românii care știm că în România nu a fost nici urmă de holocaust, chiar așa am făcut: am luat legătura „cu cei care ne defăimează“ și am încercat să angajăm un dialog, o confruntare senină a argumentelor. (...)

...Să revenim la text! Nu cunosc interviul în întregime ca să-mi dau seama de eventuale conexiuni cu alte declarații ale lui Cioran. Avem tot timpul s-o facem mai târziu, căci este vorba – cum spuneam, de un text care va stârni nenumărate comentarii. Rândurile de față nu urmăresc decât să lanseze aceste discuții și să constate, cu o satisfacție deplină, imposibil de ascuns, o satisfacție pe care o fac publică, satisfacția că la lista nesfârșită de negaționiști ai holocaustului din România se adaugă acum numele unui mare și deosebit reprezentant al speciei om, care el singur este mai convingător, mai impozant, decât laolaltă toți cei care intră în corul detractorilor neamului românesc,

acuzându-ne pe noi, „blândul popor român“, de crima cea mai nemernică: genocidul. Nu numai că nu l-am comis, că nu am ucis evrei, dar atât cât ne-am implicat în istoria evreimii am făcut-o mereu ca binefăcători, iar în anii „patruzeci“ ca salvatori ai evreilor. Evreii – au mai spus-o și alții, dar acum o spun e și marele Cioran, evreii ne sunt datori cu recunoștința lor și nu sunt puțini evreii care au recunoscut această datorie de onoare și de omenie.

Numai că dinspre evrei se aude cel mai tare corul „jidaniilor“, adică al evreilor ne-evrei, care au inventat stratagema, atât de ticăloasă, că este mult mai profitabil să-l acuzi în primul rând pe cel care te-a ajutat și chiar te-a salvat, că în loc de recompensa pe care ar putea să ți-o ceară, e mai cusher să i-o iei înainte și să-l acuzi tu pe binefăcător că a făcut echipă cu cel, cei care te-au chiar belit! Te-au genocis și holocaustizat! Astfel că la ceasul aritmeticii finale tu, evreu șmecher foc, nu vei avea nimic de dat, ci vei putea cere și obține despăgubiri încă și mai mari, nu numai de la prigonitorii ucigași, ci și de la cei care ți-au sărit în ajutor! Treaba lor dacă au fost proști și nu s-au îngrijit să se acopere cu toate actele doveditoare posibile! Cu toate certificatele de bună purtare! E riscul lor dacă nu dau multe parale pe justiția omenească, palpabilă, și se lasă pe mâna justiției divine, atât de ipotetică! Să-și ceară dreptatea la Judecata de Apoi, adică, în termeni precreștini, la calendele grecești! Cine-i pune pe românii ăștia imbecili să creadă în viața de apoi, în justiția și dreptatea lui Dumnezeu?! Dumnezeu? Care Dumnezeu? Ăla inventat de noi? Să fim serioși și să nu ne furăm singuri căciula!... Nu există plată și răsplată decât aici, pe pământ!... Iar cine-i prost și crede altfel, să plătească!... Că are cui! Taxa pe prostie noi am inventat-o! La noi ajunge!...(...)

Este nevoie de vreo confirmare? Neapărat, căci ne vom trezi mâine-poimâine cu cine știe ce haimana jidănească cerând să fie verificată și autenticitatea interviului, a spuselor lui Cioran. Sper că dl Ion Deaconescu va avea cu ce să-l obrăznicească pe neobrăzat! (Nota bene: am spus jidănească, nu evreiască!... Iată dar că cedez, împotriva voinței mele, cedez evidenței, și mă alătur celor care fac distincție sistematică, între evrei, ovrei, jidovi etc., pe de o parte, și, de partea cealaltă a baricadei, jidanii!...)

Așadar, un Cioran preocupat de problema Holocaustului din România? De ce ar fi fost preocupat Cioran de acest subiect? Din motive putea să fie, dar mai ales pentru că își dădea bine seama de „efectele îngrozitoare“ pe care le are faptul că „vom fi culpabilizați mereu“ pentru o barbarie pe care nu am comis-o. De aceste efecte nu le pasă belferilor din clasa politică românească, în frunte cu însuși președintele țării, incapabili să îngăime măcar o șoptă neauzită în apărarea demnității noastre de români, pusă în balanță cu acuzația cea mai gravă: genocid. Se grăbesc, nemernicii, să și-o însușească, cu capul plecat și gândul la funcția în care s-au cocoțat, nu cumva să și-o piardă, odata cu sprijinul atotputernic al lobbyului jidănesc!...(...)

Pe ceilalți nu-i mai pomenesc, pe evreii neevrei specialiști în minciuna numită Holocaustul din România, niște rebuturi umane nefericite, în frunte cu Ellie Wiesel, pe care bunul Dumnezeu, spre a feri lumea de el, l-a însemnat cu înfățișarea fizică cea mai dezgustătoare, deplin potrivită cu uriciunea din sufletul său. Dacă va fi având așa ceva...

Iată, așadar, că un român de talia lui Emil Cioran se pronunță clar și inequivoc: „Să spunem răspicat că i-am ajutat pe evrei să nu fie exterminați!... Evreii ne sunt datori! Dar nu le cerem nimic, ci numai atât: să spună, să recunoască adevărul!... Dacă se va înțelege exact poziția noastră din anii patruzeci, vom sta cu fruntea sus...“ Aștept să văd evreul de talia lui Emil Cioran care să ne acuze de holocaust! M-am săturat de acuzatorii agramăți și certați cu logica, cu onestitatea cercetării istorice.

Mă uit la lista neînduraților noștri acuzatori și deopotrivă judecători și văd o adunătură de semimediocri, divorțați de profesie, îndoielnică și nesigură la fiecare! Indivizi fără vreun rost pe lumea asta, incapabili să poarte răspunderea opiniilor exprimate, incapabili să răspundă la obiecțiile cu care le-au fost întâmpinate acuzațiile bezmetice. Au o singură și aparentă calitate: tenacitatea cu care se nerușinează în public. Aproape că-i admir, ca pentru un număr de circ, de măsurire a cărților de joc de care nu m-aș simți, tehnic vorbind, în stare. Deh, popor vechi!... Cu cinci mii de ani de exercițiu în spate!

➤ „Nici 400.000 de evrei și nici 500.000 de români!“ (28 iunie 2009, ioncoja.ro)

„L-am întâlnit mai apoi la evreii care m-au privit ca pe un huli-tor și blasfemiator atunci când au început să apară dovezile că la Abator, în ianuarie 1941, nu a fost nimic care să rimeze cât de cât cu ideea de asasinat sau pogrom! Iar eu, bucurându-mă că românii nu au fost capabili de asemenea orori, m-am apucat să răspândesc și să popularizez, inclusiv printre evrei, demonstrația făcută de dr. Radu Iftimovici, coleg de laborator al lui Nicolae Cajal, cu privire la inexistența vestitelor cadavre de evrei atârinate în și mai vestitele cârlige de la Abatorul din București. Spre mirarea mea, majoritatea evreilor au reacționat cu indignare! Cum de îndrăzneam eu să le tulbur liniștea și confortul creierașilor obișnuiți din fragedă pruncie cu ideea că pe evreii din România îi paște oricând primejdia de a li se atârna de gât inscripția „carne cusher“?!

...Iar mai apoi am pus în discuție numărul 400.000, al evreilor uciși de români și în România, demonstrând că, punându-i deoparte pe cei o sută și ceva de mii de evrei din Ardealul ocupat de unguri, pentru ceilalți vreo 270.000 avem motive foarte serioase, temeinice, ca să ne îndoim de realitatea carnagiului. Eu consider că am demonstrat destul de convingător că numărul evreilor morți în Transnistria din vina românilor este mult mai mic, nu sute de mii, nici zeci de mii și nici măcar mii de evrei, ci „abia“ câteva sute. Și m-am bucurat că există dovezile invocate de mine, dovezi preluate de altfel de la autori evrei dintre cei mai serioși! Drept care am crezut că evreii vor primi cu plăcere și bucurie vestea că românii, printre care ei trăiesc de atâția ani, nu sunt totuși în stare să se dedea la acte de genocid, la crime atât de absurde, de neomenești! (...)

Mi-am dat seama că basna cu Transnistria, repetată la infinit, devenise în România o componentă a spiritualității ebraice, un reper sufletesc la care se raportaseră compatrioții noștri evrei zeci de ani și devenea de-a dreptul un gest de violență psihică să le pretinzi renunțarea la „ideea transnistreană“, veritabilă marotă definitorie a evreității carpato-danubiene.

Când s-a comemorat prima oară în România ziua holocaustului,

în ziarul „România Liberă” a apărut un scurt articol semnat de fostul deținut politic Boldur Lătescu, articol croit pe ideea că se exagerează cu numărul evreilor „holocaustizați”, că acest număr este mult mai mic și nu justifică proclamarea unui genocid la care românii i-ar fi supus pe evrei. După care autorul făcea o comparație neașteptată cu situația deținuților politici din România, spunând că aceștia au avut parte de un regim de detenție mult mai dur decât cel îndurat de evrei în vremea lui Antonescu, că de acest regim au avut parte mult mai mulți români, aproape un milion, că acest regim comunist de exterminare a durat și el mult mai mult, practic 20 de ani, și cu toate acestea numărul victimelor, al românilor morți în anchetele securității sau în anii de detenție nu este mai mare de... de...

Și dădea Boldur Lătescu un număr de victime șocant de mic pentru mine. Nu vreau să-l repet, poate că numărul acela nu este corect și nu aș vrea să particip la răspândirea unui neadevăr. Dar am încercat după aceea să verific cifra înaintată de „România liberă” și pot spune că mai degrabă ea s-a confirmat: neverosimil de mică. Dar, stupoare: discutând cu câțiva foști deținuți politici această chestiune, bunăoară cu regretatul Aurel Șeitan, am constatat aceeași atitudine ca și la evreii noștri: nu puteau accepta o rectificare severă a numărului celor 500.000 (cincisute de mii) de români uciși de comuniști! Li se părea din partea mea o blasfemie să dau curs acelei informații. (...)

Oricum, pe cei duși de Antonescu în Transnistria nimeni nu-i păzea să nu părăsească locuința sau localitatea, din care mulți evrei chiar au și fugit întorcându-se la București, iar alții trecând linia frontului la ruși, cazul tatălui lui Norman Manea, marele scriitor. Repet: nimeni nu i-a păzit pe evrei în Transnistria ca să nu „evadeze”. Dacă a existat o pază, aceea s-a ocupat de protecția evreilor, pe care localnicii ucrainieni îi cam vâneau, considerându-i în genere pe evrei, pe toți evreii, vinovați de suferințele lor din anii '30, ani groaznici de înfometare a țăranilor ucrainieni, decimați literalmente de foamea provocată cu bunăștiință de guvernarea bolșevică, majoritar evreiască, cum bine se știe!...

În concluzie: cele două cifre, 400.000 de evrei uciși de românii lui Antonescu și, respectiv, 500.000 de români uciși de „regimul iudeo-bolșevic” de la București în perioada 1944-1964, sunt false. Sunt, din fericire, false! Avem toate datele pentru a le corecta și a le apropia de adevăr. Institutul pentru Cercetarea Totalitarismului, condus de dl profesor Radu Ciuceanu, a publicat o serie de lucrări din care se poate deja deduce numărul aproximativ corect al victimelor regimului comunist care și-au dat viața dincolo de zidurile temniței. (Vezi și precizarea de mai sus, pentru a înțelege corect ideea de „victimă” și de „suferință”. Nu se reduce totul la pierderea fizică a vieții!)

Datoria de a stabili cifra corectă revine numai și numai deținuților politici. Mutatis mutandis, am putea spune că evreilor le revine obligația de onoare de a stabili ei cifra cât de cât corectă a victimelor regimului Mareșalului Ion Antonescu, victime, în fond, ale românilor. Oricum, între oameni cât de cât serioși nu se mai poate vorbi nici de sute de mii și nici de zeci de mii de victime, de morți. Dacă ne ajută bunul Dumnezeu s-ar putea ca cifrele să mai scadă chiar, sub ordinul miilor! Ceea ce pe oamenii normali, evrei sau români, ar fi să-i bucure și să-i încurajeze, să le dea speranța și confirmarea că ființa umană nu s-a ticăloșit de tot!..

➤ „Ilya Ehrenburg sau Vasile Grossman?” (18 iulie 2009, ioncoja.ro)

„Vasile Grossman: «Regimul românesc de ocupație a Transnistriei a fost aproape plăcut »

Când e să alegi între doi evrei: Ilya Ehrenburg sau Vasile Grossman?

Am primit mai demult textul ce urmează, purtând titlul Ilya Ehrenburg în librăriile americane. Îl public îngăduindu-mi să-l însoțesc de un comentariu menit să ajute cititorul să perceapă mai bine importanța notelor de lectură ale domnului Ion Ispas. Așadar :Ilya Ehrenburg în librăriile americane. (...)

Nu știi, dar ceea ce mă interesează personal este că românii nu au practic nicio responsabilitate pentru uciderea sistematică de evrei în Transnistria. Din păcate, istoricii mercenari ai Holocaustului vor să tragă anumite foloase sau să evite anumite neplăceri și procedează la incriminarea românilor pentru crime și masacre săvârșite de ucraineni. Mai mult, după 1990 acești istorici au « descoperit » că românii, pe lângă evreii aduși din România, au ucis și zeci de mii de evrei localnici, ucraineni, căci numai așa, apelând și la acești evrei, se putea încropi acel total fatidic de 400.000 de evrei victime ale Holocaustului din România... Formulă oricum ambiguă, iar raportată la fapte complet neacoperite. Dacă s-a produs o exterminare în masă a evreilor din România, aceasta a făcut victime numai printre evreii deportați din Ardealul încăput sub administrație maghiară.

Dacă însă este adevărată și îndreptățită opinia curentă și azi în Ucraina că « evreii » sunt vinovați de foamea ucigașă a milioane de ucraineni în anii '30, atunci avem toate motivele să-l vedem pe Ilya Ehrenburg foarte interesat să facă ascunsă dorința, relativ motivată a ucrainenilor, de a ieși «la vânat evrei». Aruncând vina pe români, Ilya Ehrenburg se purta ca un «bun» evreu și deopotrivă bun ucrainean! Bun cetățean sovietic!

...Unde se află în arhive dosarele și documentele legate de asasinii de evrei de la Odessa trimiși în judecată de regimul Ion Antonescu?

Nici aceste documente nu au intrat în atenția amintitei comisii Wiesel, ceea ce nu e deloc de mirare, căci concluziile acestei comisii au precedat chiar însăși înființarea ei. Așadar Ion Antonescu nu a acceptat comportamentul bestial al poliției ucrainene, al ucrainenilor răzbunători. În general, cum am mai spus-o și în alte texte, istoricii și chiar oficialii evrei se feresc să spună vreun cuvânt despre evreii asasinați sau persecutați de ruși, de sovietici în anii Holocaustului, printre altele și pentru că rușii dețin importante documente cu privire la dimensiunile reale ale Holocaustului. Soluția care să împace toate interesele evreiești a fost găsită prin incriminarea românilor, incapabili să răspundă bombardamentului mediatic dezlănțuit împotriva lor de mercenarii Holocaustului. Căci nu vinovații au fost căutați, ci gheșteful care se poate obține de pe urma unor tragedii umane!

Începutul acestei vaste și nemernice manipulari l-a făcut Ilya Ehrenburg, care avea de ascuns atât crimele săvârșite de evrei în Ucraina, cu milioane de victime printre ucraineni, cât și crimele săvârșite în replică de ucraineni, cu zeci, poate sute de mii de victime printre evrei, inclusiv printre evreii strămutați din România peste Nistru. Opera diabolică a lui Ilya Ehrenburg este azi

continuată de Radu Ioanid și gașca de sub pulpana lui Elie Wiesel. Printre ei, printre evreii care se pronunță public asupra acestui subiect, nici măcar un singur urmaș al lui Vasile Grossman...

*

În concluzie : avem din nou de ales între doi evrei, între opiniile contradictorii ale unor evrei: de-o parte Ilya Ehrenburg care îi incriminează pe români în termeni extrem de duri, paranoici de-a dreptul, și de cealaltă parte acest ins cumsecade și necunoscut, ca orice ins normal, Vasile Grossman, coleg cu primul în batalioanele propagandei staliniste. Ca om și ca român m-aș bucura ca dreptatea să se afle de partea lui Vasile Grossman. Oricât ar fi de bun dialectician evreul standard, dreptate nu pot avea și Ilya Ehrenburg, și Vasile Grossman! Unul dintre ei minte!

Iar a spune că unul dintre ei minte, aceasta se cheamă a fi anti-semit! Sunt, așadar!“

➤ Jean Ancel – nemernicul mântuit? (27 iulie 2009, ioncoja.ro)

La câteva săptămâni după ce am aflat de moartea lui Jean Ancel, am primit din Israel o veste tare ciudată: cică pe patul morții aflându-se, puțin înainte de a se prăpădi, Jean Ancel le-ar fi cerut celor de față să facă în vreun fel și să ajungă la Ion Coja, adică la subsemnatul, cererea sa de iertăciune, rugămintea ca eu, și mai păcătosul, să-l iert pe robul lui Dumnezeu Jean Ancel. Nu mi s-a putut preciza dacă petentul a menționat pentru care faptă a sa, urâtă – se înțelege, mi-a cerut pardonul. Iar eu, încercând să pricep, mi-am dat seama că pe individ nici măcar din vedere nu-l știam, ci numai din citite, ici-colo câte o pagină mizeră, căci mai departe nu puteam trece, făcătura fiind prea evidentă. Adică minciuna.

Sigur, la finele stagiunii, fiecare avem cui și pentru câte să ne cerem iertare. Iar dacă mi-aș fi pus mintea cu ieșirea lui Jean Ancel de pe scena disputelor „istorice” româno-israeliene și mi l-aș fi imaginat pe individ cerându-și iertare de la cineva, apoi acela nu putea fi o persoană, ci însuși întreg neamul românesc, acestuia se cuvenea Jean Ancel să-și ceară iertare pentru el și următoarele șapte generații de Ancel-i. Iertare pentru ticăloșiile inventate pe seama poporului român și debitate în auzul mapamondial! ...Dar pe mine, prea neînsemnatul, nu-mi aduceam aminte să mă fi lezat personal cu ceva, ceva în plus față de ceilalți românași, puși cu toții la zid de incriminările bezmetice ale Ancelului.

Insistând, adică mirându-mă de motivele acestui bizar comportament, emisarul israelit a făcut o presupunere, dovedindu-mi astfel că știa mult mai mult decât aveam eu dreptul să aflui: s-ar putea ca Jean Ancel să aibă vreo legătură cu cei care mi-au trimis o amenințare cu moartea tocmai de la Ierusalim, rostind asupra mea teribilul blestem Pulsa DeNura. Adică Jean Ancel să fie cel care i-a dezinformați și asmuțit pe bieții rabini, inventând vorbe și fapte cu totul străine de persoana-mi? Vorbe cumplite, care nu puteau să rămână fără replica cerberilor iudaici. Numai că replica s-a produs fără ca vorbele care au stârnit-o să fi fost vreodată rostite sau scrise de subsemnatul. Eu îl bănuisem pe Aurel Vainer, tot un fel de Jean Ancel... Vinovăția lui Aurel Vainer rămâne intactă, chiar dacă și-l face tovarăș de potlogării pe un Jean Ancel, ierte-i Dumnezeu pe amândoi!

Jean Ancel este mizerabilul care a inventat istoria cu uciderea de către români a 180.000 de evrei ucraineni în Transnistria!... Nici mai mulți, nici mai puțini: 180.000 de oameni, de evrei, evrei ucraineni, despre care nu s-a știut nimic, cât au fost ei de omorâți pe vremea Transnistriei românești, nu s-a știut nimic până hăt, mult după 1990, când s-a fost inventat Holocaustul din România. Era nevoie de evrei ucraineni căci cu evreii deportați din România nu puteau ieși la socoteală 180.000 de victime în Transnistria. Impasul aritmetic în care ajunsese contabilitatea holocaustică a fost rezolvat de imaginativul Jean Ancel, apelând la evrei ne-români, buni și ei, numai evrei să fie! ...Numai că se pune întrebarea ce a păzit comunitatea evreiască din Ucraina, vreme de 50 de ani, lăsați să se scurgă fără ca despre evreii ucraineni uciși de români să se sufle vreo vorbă, vreo virgulă măcar?! Cum se face că pentru acești evrei ucraineni uciși de români nu s-a ridicat niciun memorial, nici măcar o scândurică inscripționată nu-i pomenește, așa cum au făcut-o cu evreii, mult mai puțini, uciși de nemți în marginea Kievului?! De ce discriminarea aceasta? De ce nu ni se recunoaște pe plan mondial contribuția decisivă și mult mai substanțială ca a oricărui alții la inițierea și desăvârșirea Holocaustului?!

...Tot Jean Ancel a imaginat și scena următoare, repetată, după mintea lui, în sute și mii de cazuri: „un țăran român alegea un evreu, cădea de acord cu un polițist asupra unui preț, apoi polițistul îl împușca pe evreu și îl lăsa pe țăran să-i ia hainele”. Am citat din publicația Haaretz, specializată în asemenea prostii nerușinate. (Cuvînt care îmi aduce aminte de vorba unui fost coleg de facultate cu Jean Ancel: „era prostul clasei”. Prost prostu’, dar uite al naibii prost la ce-l ducea mintea să scorească!) Între ei, între evreii mizerabili ca Jean Ancel sau Radu Ioanid ori un Aurel Vainer, va fi greu să stabilim că unul anume este cel mai, concurența fiind foarte strânsă. Intră în calculele hârtiei pângărite și Matatias Carp, cu evreii săi, pe care țăranii români, tot ai săi, adică existenți numai în mintea sa nemernicită, îi cumpărau pe evrei de la jandarmi, îi duceau vii acasă și acasă, în ogradă, cu toți megieșii adunați ciotcă la gard, îi tăiau la jugulară și le strângeau în covată sângele lor de jidani împuțiti ca să ungă osia de la căruțe...

Dacă cităm mai departe din aceeași Carte Neagră, Matatias Carp pare imposibil de depășit, vezi povestea nec plus ultra cu evreii, sute și mii de evrei, pe care regimul antonescian i-a obligat, prin înfometare, să se mănânce între ei, sub formă de fecale și cadavre, pentru a supraviețui!... Nu credeți? Mergeți la sursă, Cartea Neagră, Le livre Noir, în recentă traducere francofilă, vol.III, vezi „mărturia” unuia Katz... Îl găsiți la indicele de persoane. Atâta doar că gloria postumă Carp va fi s-o împartă cu Ilya Ehrenburg, tartor mare în materie de ticăloșie iudaică, (co)autor în fapt al Cărții Negre... Paginile cele mai bezmetice și mai tembele îi aparțin acestui Ehrenburg Ilya. Mai scrisese el una, în limba rusă, tot așa, în coautorlric.

...Bietul țăran român, cum s-a gândit el să omoare la evrei ca pe mieii cei nevinovați!... Sper că s-au scris deja câteva teze de doctorat la Tel Aviv sau la Facultatea de Istorie din București pe acest subiect: „Rolul țăranului român în buna desfășurare a Holocaustului din România”...

...Așadar, spre marea mea mirare, am primit de la Jean Ancel acest mesaj postum, emoționant – recunosc, la data când l-am

primit. Mi-am adus atunci aminte de Aurel Dragoș Munteanu care, înainte de moarte, a lăsat un mesaj pentru mine și Marcel Petrișor: să aprindem o lumânare pentru sufletul său... Mărturisesc că încă nu am făcut-o, mi-aduc aminte de ADM-ul nostru numai în afara incintelor sacre... Poate că nu am să mai uit așa, la nesfârșit, mai ales că sfârșitul e atât de aproape!...

Dar ce să însemne toate astea? După știința mea, la evrei nu există ideea unei Judecăți de Apoi, ideea nemuririi sufletului și a unei existențe superioare, la care ai acces numai după o viață trăită pe Pământ fără să-ți fie prea des rușine de ceea ce faci! Va fi avut Jean Ancel revelația acestui adevăr creștin care ne deosebește atât de ...radical pe unii de alții? Se spune că deseori evreii, înainte de a muri, se confruntă cu spaima că moartea nu pune capăt la toate, că ar mai urma ceva după. Nu cumva creștinii știți proști știu ei ceva?... De unde, printre altele, și anecdota cu evreul care se botează creștinește pe patul morții. De ce? Ca să moară „unul de-al lor“...

Bancul s-ar părea că pleacă de la situații reale, avute în vedere și de tradiția cumplită a „pernei negre“, greu de relatat, dar și mai greu de crezut! O las uitării! ...Oricum, după „teza“ creștină, niciodată nu este prea târziu să te căiești pentru faptele tale necuviincioase față de Om, față de Dumnezeu! Mă bucură ideea că Jean Ancel și-a salvat sufletul, a avut când și cum s-o facă și a făcut-o! Fie iertat!...

Cum rămâne însă cu textele sale atât de păcatoase, care l-au îndatorat atât de mult față de Măria Sa Adevărul? Nu cumva va fi rămas de la Jean Ancel și vreun înscris care să consemneze convertirea sa la respectul adevărului, adevăr pe care știa bine că toată viața sa l-a asuprit și batjocorit prin cărțile sale?!

Aflu din Haaretz (un număr mai vechi) că Jean Ancel a predat niște lecții unor tineri politicieni români trimiși la Yad Vashem pentru instruire, lecții despre crimele făcute de români împotriva evreilor. Inclusiv crima mai sus descrisă, adică minciuna nerușinată și prostăcă pomenită mai sus. S-o fi căit Jean Ancel și pentru asemenea minciuni, minciuni cu care a otrăvit și mutilat sufletul unor adolescenți nevinovați? E foarte posibil. Drept care mă simt obligat, spre a face cât mai cuprinzătoare cererea sa de iertare, să mă adresez acelor tineri, cei pe care i-a menționat reportajul din Haaretz, aducându-le la cunoștință „apostazia“ lui Jean Ancel și punându-mă la dispoziția lor pentru a le elibera sufletul de povara unei învățături mincinoase. Cea despre Holocaustul din România.

Iată numele acelor tineri: Gianina Pușcașu, Maria Parparita, Daniel Dragnea, Bogdan Pascu. ...Măi copii, dacă ați avut slăbiciunea să-l luați în serios pe Jean Ancel, e bine să știți că nu era cazul...Ion Coja

➤ Ideile pentru care candidiez (27 iulie 2009, ioncoja.ro)

„Complexitatea activității sale anti-românești se vede din detaliul că în ultimele momente ale exercițiului său în funcția de premier, când minerii îl fugăreau pe coridoarele Palatului Victoria, Petre Roman a găsit timp să semneze ultimul său decret, prin care era îndepărtat din funcție directorul Arhivelor Naționale, colonelul Munteanu, ofițer cu o percepție naționalistă asupra istoriei și a politicii. Pare absurd că de așa ceva îi ardea lui Petre Roman în acele clipe! Dar acest gest denotă clar că Petre Roman a acționat după un program, că a avut de îndeplinit un caiet de sarcini nocive pentru

români și România, misiune care includea și îndepărtarea de la arhive a directorului patriot, căci curând după aceea urma să se producă prăpădul din Arhivele Naționale, declanșat de căutătorii dovezilor că în România s-a produs un holocaust antievreiesc. Nu au fost găsite aceste dovezi, dar în schimb au fost sustrate ori distruse multe din dovezile că în România nu s-a produs niciun holocaust...În concluzie: nu se poate vorbi de ravagiile corupției fără a evidenția că mai presus și mai dureros decât răul provenit de la mării jегmănitori și profitori ai privatizării este răul produs de cei care au acționat premeditat nu ca să fure, ci ca să distrugă economia românească. Distrugerii de dragul distrugerii, a căror rațiune de a se produce a fost una singură: să lovească de moarte în economia românească, să submineze orice aspirație românească la demnitate națională, la independență economică. De ce ne-a urât atât de tare Petre Roman și ceilalți feciori de cominterniști instalați la guvernarea României după 1990?, este altă întrebare, adresată istoricilor. Poate și psihologilor. Eu mă rezum pe terenul destul de ferm al unor observații și deducții accesibile oricărui cetățean lucid și sensibil la evidențe și-l mai acuz o dată pe Petre Roman de subminarea cu premeditare și program a economiei naționale. Îl acuz de anti-românism activ și eficient! De complot împotriva Neamului românesc!

➤ Cât este de antisemit Ion Coja? (4 august 2009, ioncoja.ro)

Până în 1990 am știut cu toții că România a fost singura țară dintre cele intrate sub „cizma“ hitleristă care nu a acceptat să participe la exterminarea evreilor, la programul nazist conceput ad hoc. (...) upă 1990, în debandada care s-a instaurat în România, a apărut și teza că „Holocaustul a început în România“ și că „românii au asasinat câteva sute de mii de evrei“. Așa am aflat că țărani români ucideau evrei pentru a le extrage sângele, căci sângele evreilor se dovedise a fi un excelent lubrifiant la diverse mecanisme casnice... Sau despre evreii care, pentru a supraviețui foametei la care i-au supus românii, au fost nevoiți să mănânce cadavre sau fecale...(apud Cartea Neagră, scrisă de Matatias Carp, recent tradusă și în Occident.)

Au apărut astfel două categorii de mărturii evreiești. În prima categorie intră evreii care au consemnat poziția excepțională a României în contextul Europei naziste, faptul că România s-a abținut să participe la genocidul organizat de autoritățile naziste. Aici sunt mărturiile unor evrei dintre cei mai importanți și mai reprezentativi, ca Wilhelm Filderman – președintele Comunității Evreilor din România, Alexandru Safran – mare rabin al României, Mișu Benvenisti – lider sionist, A.L.Zissu, Nandor Gingold, Moshe Carmilly Weinberger, Marius Mircu, Siegfried Jaegendorf, Leone Blum, Marcel Bruhis, Nicolae Minei Grunberg, Oliver Lustig, Alexandru Graur și alții.

A doua categorie de mărturii sunt ale evreilor care susțin că românii au participat cu entuziasm la Holocaust, având pe conștiință viața a circa 270 000 de evrei. În fruntea acestor evrei se află, mai cunoscuți, Elie Wiesel și Ilya Ehrenbourg, a căror onorabilitate, după cum se știe, este contestată de mulți evrei dintre cei mai onorabili. Ceilalți evrei, care susțin vinovăția românilor, sunt și ei de o calitate – sub toate aspectele, mult inferioară celor de pe „lista Filderman“. Bunăoară un Radu Ioanid, numărul unu pe „lista

lui Wiesel“, a fost în stare să jure strâmb în justiție pentru a dobândi o casă la care nu mai avea nici un drept: o vânduse statului român atunci când a plecat din Țară. Sperjur de găinar, care ar fi trebuit să-l ducă dincolo de gratii. N-a ajuns în pușcărie, ci a fost numit director la Muzeul Holocaustului din Washington. Sperjur, în mai multe rânduri, s-a dovedit și Elie Wiesel, pe care evreii serioși l-au demascat cu mai multe minciuni și potlogarii. Unele recent demascate! Nu insist!...

Eu, ca român interesat de prestația în istorie a poporului meu, a părinților mei, am avut așadar de ales între aceste două opinii, între aceste două grupuri de evrei. Evident, orice alegere aș fi făcut, urma să devin adversarul opiniei unor evrei, a celorlalți evrei! Am verificat, atât cât am putut, faptele și dovezile invocate și am ajuns în final la concluzia că este mult mai credibilă poziția evreilor care consideră că românii, „atât cât le-a fost cu putință“ (l-am citat pe W.Filderman), au evitat să participe la persecutarea evreilor, iar de un program de exterminare a evreilor nicicum nu poate fi vorba în România. Suferințele și abuzurile la care într-adevăr au fost supuși evreii din România nu pot fi numite nici genocid și nici holocaust! Au existat măsuri cu caracter antisemit, parte din ele au fost aplicate, dar asta nu a dus la moartea organizată, premeditată a unor evrei. Aceasta este poziția mea și sunt mulți evreii care gândesc ca mine. Mai exact spus, eu gândesc ca ei!...

Se pune o problemă de principiu: se poate numi și considera anti-semitism faptul că m-am alăturat unei categorii de evrei și, în mod automat, m-am înscris împotriva opiniei celorlalți evrei? Cum trebuia să aleg eu ca să nu fiu etichetat drept anti-semit, așa cum am ajuns să fiu catalogat în final, drept anti-semit și negaționist al Holocaustului. Sau, mai exact pusă întrebarea: cine este mai reprezentativ pentru evreime, Alexandru Graur sau Lya Benjamin? Moshe Carmilly Weinberger, fost rabin al Clujului, sau Harry Culler, fost propagandist de partid, adică semănător de minciuni? Siegfried Jaegendorf, șeful unei importante comunități de evrei deportați în Transnistria, deci martor ocular al „Holocaustului din Transnistria“ sau Jean Ancel, „prostul clasei“, remarcabil prin submediocritatea sa ca istoric, și care, pus în fața evidenței, a inventat după 1990 povestea cu cei 170.000 de evrei din Ucraina uciși de români?

În termeni exacti, eu nu „am ales“ varianta care îmi convenea dintre cele două, susținute una de unii evrei, alta de alți evrei. Am cercetat faptele și documentele cu inima strânsă, nu cumva să se infirme teza omeniei românești, însă decis să mă supun evidenței și adevărului, chiar dacă în felul acesta ar fi fost să constat că neamul meu românesc a putut cădea în păcatul genocidului, mai greu decât oricare alt păcat. Mulțumesc bunului Dumnezeu că adevărul nu dezmente renumele de „popor blând“ (l-am citat pe marele rabin Alexandru Șafran) al românilor, astfel că m-am adăugat la lista lui Filderman, onorat de vecinătatea cu Alexandru Graur & comp.

Am fost reclamat în justiție ca antisemit, adică am fost reclamat că nu m-am înhăit cu Wiesel sau Ioanid, ci m-am aliniat la opiniile și poziția lui Șafran și Gingold. Anchetat conform legii, mi-a fost ușor să demonstrez două lucruri:

(1) EU NU NEG EXISTENȚA HOLOCAUSTULUI, EU NEG PARTICIPAREA ROMÂNIEI LA HOLOCAUST, LA OMUCIDERI ÎN MASĂ.

(2) ÎN TOT CE AM SCRIS M-AM FOLOSIT NUMAI DE SURSE DE INFORMAȚIE EVREIEȘTI, DE AUTORI EVREI, ÎN PROPORȚIE DE 95%. (...)

Nici românii nu au ucis mii și sute de mii de evrei pe timpul lui Ion Antonescu, nici evreii nu au ucis mii și sute de mii de români în timpul comunismului.

Această concluzie, menită să ușureze contenciosul româno-evreiesc, s-ar fi cuvenit să aibă efecte dintre cele mai pozitive în relațiile dintre mine și liderii evrei din România. Concluzia mea, atât de convenabilă pentru evrei, a fost însă ignorată de liderii evrei în primul rând, dar și de evrei, în general. Inclusiv de evreii plătiți să monitorizeze pas cu pas antisemiții ca mine! Nu a venit niciun evreu să-mi strângă mâna sau măcar o privire mai amicală să-mi arunce! (Firește, cu câteva excepții...) Acest comportament îl înregistrez ca lipsă de rigoare intelectuală. Mai pe românește spus, îl numesc prostie! Nerozie! Boală veche, la fel de răspândită printre evrei ca și printre români... Boală endemică! Pan-endemică după 1990!

► „Varianta paranoică și delirantă a holocaustului“ (8 august 2009, ioncoja.ro)

Holocaustul a produs un fond documentar impresionant. Lipsesc însă – așa cum arată unii istorici, lipsesc actele oficiale care să dovedească, direct și pozitiv, deci indubitabil, funcționarea unei politici, a unei strategii naziste a genocidului anti-evreiesc. Poate că și din această cauză fondul documentar al Holocaustului este alcătuit preponderent din mărturii. Mărturii ale victimelor Holocaustului, cu privire la evenimente nemijlocit cunoscute în calitate de participanți, de victime, sau mărturii ale celor care au preluat, iar unii au mai și prelucrat, mărturia și relatările unor persoane care au fost martori oculari, dar n-au mai apucat să-și depună mărturia proprie, s-o facă publică. Din păcate (sau din fericire!), o bună parte dintre aceste mărturii „catastrofice“, care ilustrează posibilitățile nelimitate ale bestialității omeniești, ale decăderii umane, s-au dovedit a fi invenții, scenarii imaginare ale unor indivizi de rea credință sau prea marcați emoțional de alte relatări fabulatorii. Fiind greu să distingem între mercenarii minciunii nerușinate, scelerate, și cazurile patologice, îi vom pune pe toți la un loc, în aceeași categorie, a autorilor de la care ne-a rămas varianta paranoică și delirantă a Holocaustului.

Poate că folosim un termen prea dur, dar nu avem încotro. Suntem prea conștienți de răul imens pe care îl aduc acești indivizi ireponsabili, suntem conștienți de riscul că luându-i în serios, iar mai devreme sau mai târziu descoperindu-se minciuna și falsul comis (vezi săpunul din trupurile evreilor gazați), această descoperire va diminua drastic gravitatea Holocaustului, îl va deforma și falsifica în sens invers, coborîndu-l în derizoriu chiar. La nivelul anecdoticii populare (inclusiv evreiești) acest fenomen este deja înregistrat!

Credem că asemenea regretabile mutații pe care le suferă imaginea publică a Holocaustului sunt consecința cea mai directă a faptului că ne lipsește varianta oficială a Holocaustului, acreditată până la detaliu de concluziile justiției și ale cercetării istorice academice, și asumată de autoritățile evreiești în mod oficial și încărcată astfel cu autoritatea morală a celor mai legitimi moștenitori ai victimelor Holocaustului. În lipsa acestei versiuni, felurii autori se întrec între ei și cu propria imaginație pentru a pune în circulație – hârtia tipărită rabdă orice! – episoade și scene de o cruzime și o bestialitate într-adevăr unică, fără pereche în is-

toria fantasmelor care au bântuit vreodată mentalul comunitar. Din fericire, de cele mai multe ori aceste texte nu rezistă la o lectură sumar critică, lucidă, iar dacă mai pot fi și confruntate cu alte surse, textele respective își arată imediat, oricui, arama minciunii morbide și stupide. În acest sens, vom pune pe două coloane, față în față, doi autori care (pretind că) au trecut prin experiența Auschwitz-ului, relatată în lucrări relativ bine cunoscute în bibliografia Holocaustului: Rudolph Hrbá & Alain Bestic, *Je me suis évadé d'Auschwitz*, ed. Ramsay, 1988 și Wieslaw Kielar, *Anus Mundi*, 1980 (publicată în România în 1984, sub titlul *Cinci ani la Auschwitz*). Amândouă cărțile descriu, la un moment dat, vizita lui Himmler, marele lider nazist, la Auschwitz. Cele două versiuni sunt radical diferite. (...)

Îi las pe cititori să-și aleagă versiunea pe care s-o ia în serios. Personal, mă număr printre cititorii care îl vor considera pe Wieslaw Kielar mai credibil, mai corect, fiind mult mai plauzibil ca lucrurile să se fi petrecut așa cum le descrie W.K. Chiar dacă în felul acesta ne trezim în fața unui Himmler care vizitează Auschwitzul pentru a se încredința că deținuții au parte de un regim de viață și de o îngrijire medicală conform normelor civilizației! Vizita lui Himmler declanșează printre responsabilii lagărului o veritabilă potemkiniadă, pentru a nu se abate de la ceea ce Himmler se aștepta și dorea să constate că se întâmplă la Auschwitz. Să ne ierte Dumnezeu dacă greșim, dar acest Auschwitz al lui Himmler nu are nimic de-a face cu un lagăr de exterminare, cu degradarea ființei umane, cu asasinatelor în masă, cu Holocaustul, în definitiv! Dimpotrivă!...

Firește! Îi las pe cititori să decidă... Le dau câteva explicații terminologice: în jargonul de la Auschwitz, porecla musulmani era pentru „deținuții epuizați de muncă și de foame, aflați într-o stare de istovire totală a organismului; musulmanii se caracterizau, de asemenea, printr-o stare psihică tot atât de precară” (p. 398). Re-rier-ul este spitalul lagărului, iar Leichtenräger-ii „deținuți care transportau cadavrele; lucrători la morga lagărului” (p.397). Așadar, lui Himmler nu i-ar fi făcut plăcere să afle că la Auschwitz deținuții mai și mor! Drept care, se făceau eforturi surprinzătoare pentru sănătatea deținuților, punându-li-se acestora la dispoziție chiar și o Diätküche, adică o bucătărie dietetică ce „pregătea supă de lapte pentru cei bolnavi de stomac, supă fără sare pentru cei bolnavi de rinichi și pâine albă pentru cei care țineau regim”! (De parcă – ne vine să comentăm, naziștii n-ar fi conceput să trimită la gazare decât persoane perfect sănătoase!)

Numesc „surprinzătoare” aceste eforturi ale administrației naziste prin raportare la imaginea Auschwitz-ului și a altor lagăre naziste de concentrare, imagine sinonimă cu „iadul pe pământ”. Așa am fost obișnuiți să ne gândim la ce a însemnat regimul de detenție din aceste lagăre. Zeci de filme, sute de cărți, piese de teatru, reportaje etc. ne-au indus o anumită viziune despre ce au însemnat aceste lagăre, viziune contrazisă chiar de titlul pe care cartea lui Wieslaw Kielar l-a primit în ediția românească: a fost posibil ca la Auschwitz, într-un lagăr de exterminare deci, cineva să supraviețuiască cinci ani?!...

Evident, cu această viziune nu rimează nici ideea că, înainte de a fi gazați, deținuții de la Auschwitz erau tratați și vindecați de ulcer și alte boli! Logica, extrem de rafinată a acestui comporta-

ment, totuși criminal, ne scapă.

Cartea lui Wieslaw Kielar nici vorbă să nege Holocaustul. Ea conține dese referințe la arderea în crematoriu a cadavrelor rezultate din gazarea a mii de deținuți, dar, pentru orice meseriaș al scrisului (și al cititului), aceste relatări par a fi „lipite”, exterioare reconstituirii propriu-zise, afectând prea puțin evoluția personajului principal. Fără să ne propunem o lectură și o analiză detaliată a acestei cărți, o considerăm totuși din categoria acelor texte care spun mai mult și câteodată cu totul altceva decât autorul ar fi vrut să spună. Și asta pentru că relatarea fiind de cele mai multe ori onestă, lasă să „scape” în text detalii și aprecieri, fapte așadar, care contrazic teza cărții. Teza cărții fiind aceea că la Auschwitz a fost anus mundi, adică locul cel mai murdar și mai abject al lumii, al umanității. Iată numai câteva din întâmplările și situațiile descrise care infirmă nu numai teza din titlul cărții, ci și întreaga literatură a Holocaustului, infirmă imaginea „standard” a Holocaustului, imaginea hollywoodiană a acestuia:

* deținuții primeau fără restricții scrisori și pachete de la familie și de la orice altă persoană;

* un deținut „cânta în orchestra lagărului la tamburină și la tobă”. Alt deținut „și-a aranjat în cameră un fel de atelier cu șevalet, cadre și alte accesorii pentru pictură, unde se dedica cu pasiune artei în orele libere”. Pe scurt, „Fiecare făcea ce știa. (Mai mulți deținuți) pregăteau o comedioară sau ceva în genul ăsta. De obicei veneau după masă, când nimeni nu-i deranja: Lagerarzt-ul (medicul de lagăr, SS-ist) lipsea întotdeauna, iar SDG-ul (SS-istul din serviciul sanitar) se evaporă și el undeva, iar autoritățile din lagăr îi tratau cu indulgență” (p. 62 și 96);

* la Auschwitz s-au înfiripat o mulțime de idile, deoarece „o dată cu trecerea timpului și stabilizarea, într-un anumit sens, a condițiilor din lagăr, în relațiile cu femeile a început să predomine alt element, de natură mai intimă, și anume cel sexual, care izvoră din imbolduri mai terestre, dar cât se poate de naturale” (p.111);

* citat: „Pe Lagerstrasse era o înghesuială ca pe Corso într-un oraș mare. Toți se grăbeau să ajungă la concertul de lângă bucătăria lagărului, aflată în apropierea gardului de sârmă care despărțea lagărul de bărbați de cel de femei.[...] Tocmai în acest loc deschis cei înțeleși își aveau punctul de întâlnire. Orchestra lagărului cânta valsuri. Am căutat-o cu privirea pe Halina.” (p.210);

* „E drept, foamea nu mă amenința. Primeam multe pachete cu alimente de acasă” (p.281); „Pe noi nu ne interesau aceste chestiuni. În perioada aceea nu sufeream de foame și aveam alte probleme de rezolvat” (p.279);

* „Andrzej, un hoț, bețiv și zănatic, nu trăise în viața lui atât de bine ca aici în lagăr. De ce ar fi evadat?” (p. 260);

* de evadat de la Auschwitz nu era prea greu. Autorul nostru a avut nenumărate ocazii. Iată una: „Doamna Zommer mi-a dat clar de înțeles că aș putea să evadez. Aș primi îmbrăcăminte, o bicicletă și aș fi ajutat să ajung până la granița Generalgouvernement-ului. Deși nu o dată fusesem tentat să plec, nu am acceptat acest proiect atât de ispititor.” (p.135 și altele);

* „De atunci, evadările au devenit tot mai frecvente. Cel mai des evadau rușii și polonezii. Încet-încet, autoritățile lagărului s-au obișnuit cu această situație. Cu timpul s-a renunțat chiar și la apelurile prelungite.” (p. 270);

* deținuții primeau bani de acasă și-și puteau face cumpărături la bufetele din lagăr (p.232);

* „Am primit un pachet mare cu alimente. M-am mirat: chiar alaltăieri promisem altul de acasă. Numele expeditorului a lămurit totul: pachetul îl trimisese Tosia, fiica bătrânului. Ce surpriză plăcută! [...] Alimentele primite nu le mâncam singur, le împărțeam cu ei, iar ei îmi dădeau sardele sau alte conserve.”(p.225) Sunt nenumărate relatările din care rezultă că alimentația deținuților era convenabilă, iar posibilitățile de a o îmbunătăți se țineau lanț.

* la Auschwitz a funcționat și un Familienlager (lagăr pentru familii);

* deținuții care aveau păduchi și nu declarau aceasta spre a fi despăducheați erau pedepsiți luându-li-se pâinea din meniu;

* „Sărbătorile au fost bogate. Am avut carne, șuncă, salam, votcă. Era o atmosferă de parcă ne-am fi aflat în libertate. Stomacul plin și alcoolul generau optimism.”(p.250);

* „Cel mai rău era duminica, ziua în care nu se lucra. După amiaza avea loc obligatoriu Lausenkontrolle (controlul păduchilor), iar apoi o oră de Bettruhe (odihnă). E adevărat, Lausenkontrolle nu ameliora prea mult condițiile de igienă din lagăr, dar cel puțin îi obliga pe anumiți jegosi să se spele o dată pe săptămână și să-și schimbe lenjeria cu alta mai curată. Și „odihna” obligatorie de o oră duminică după-amiaza, la sfârșitul unei săptămâni cu douăsprezece ore de muncă pe zi, nu era altceva decât tot o șicană: blocarea pentru un timp a mișcărilor și a contactelor dintre deținuții din diferite blocuri. [...] Eu notam numerele celor deosebit de murdari și păduchioși, care mai târziu urmau să fie duși de Stubendienst (șeful de sală) la despăduchere, operațiune deosebit de dezagreabilă deținuților.”(p. 247);

* deținuții care erau prinși că s-au ascuns ca să nu plece la muncă erau pedepsiți cu cincisprezece lovituri la fund (p.242-243);

* „Percheziția s-ar fi sfârșit aici, dacă nu ar fi scos de sub pat două pachete mari cu alimente.[...] Hans a scos pe rând tot conținutul și l-a pus pe masă. Helmersohn s-a făcut verde de furie: – Soldații noștri mor de foame pe front, iar aici „ăștia” au de toate?![...] Scandalul mare a început abia după deschiderea dulăpiorului din care cădea lenjerie de mătase. Foloseam lenjerie de mătase pentru că în ea păduchii nu rezistau atât de bine ca în lenjeria de bumbac. Nu-mi fusese greu să fac rost de ea...”(p.239);

* Când au început bombardamentele aliaților asupra Germaniei, paznicii aveau mare grijă să-i pună pe deținuți la adăpost, adică se străduiau să evite exterminarea celor deportați într-un lagăr mai târziu declarat lagăr de exterminare!

* la Auschwitz naștiții au întocmit un „registru al decedaților” (Totenbuch) „care trebuia ținut la zi, căci altfel apelurile ieșeau prost”(p. 155). Un prim comentariu: unde sunt azi aceste registre? Cuprind ele 4.000.000 de nume? În plus, fiecare decedut făcea obiectul unui raport de deces, în care se făcea „un istoric al bolii”(p. 195). S-a produs astfel o arhivă bogată și explicită, care ne-ar permite o inventariere exactă a victimelor nazismului. De ce nu s-a făcut până azi?

* ca să ucidă un deținut, fie el și evreu, bunul plac al SS-istului nazist nu era destul, nu era acoperitor, ci trebuia să însceneze un motiv, de regulă tentativa de evadare, cu declarații ale unor martori etc., ceea ce nu era ușor (p. 123 ș.u.);

Cele de mai sus sunt suficient de edificatoare pentru ca mărturia autorului să intre, fără voia acestuia, în contradicție netă cu ceea ce s-ar putea numi imaginea standard sau hollywoodiană a Auschwitzului nazist. Starea de perplexitate pe care o produc aceste detalii în conștiința oricărui cititor sensibil și inteligent atinge o cotă foarte înaltă (cea mai înaltă, în cazul subsemnatului) atunci când aflăm ce se întâmpla cu cenușa deținuților arși în cuptoarele, în celebrele cuptoare de la crematoriile din Auschwitz. Aflăm de la Wieslaw Kielar că vestita cenușă era expediată de autoritățile lagărului familiei celui incinerat! Repet: cenușa deținuților decedați la Auschwitz era trimisă familiei acestora!... Iată citatul care, la o lectură atentă, spune atât de mult despre adevărul Auschwitz:

„Bolnavii mutați la Birkenau n-au fost gazați. Dar soarta lor a fost pecetluită. În următoarele câteva zile, lăsați fără supraveghere și ajutor medical în condițiile îngrozitoare ale lagărului Brzezinka care de-abia se organiza, au murit acolo aproape toți. Cadavrele lor au fost incinerate în crematoriul nostru, încărcându-se într-un cup-tor câte patru cadavre odată. Procesul de incinerare a fost și el scurtat, și, drept urmare, cadavrele nu se transformau complet în cenușă. Oasele nearse erau sfărâmate cu un pisălog de lemn și dacă, la cererea familiei, urna cu rămășițele pământeste ale defunctului urma să fie trimisă acesteia, (s.n.) atunci cenușa se mai trecea o dată prin sită unde erau amestecate rămășițele tuturor morților. Nu era de ajuns că familia nu primea rămășițele pământeste autentice ale celui drag, chinuit în lagăr, dar trebuia să mai și plătească un preț pipărat pentru trimiterea urnei. Cinismul și obtuza neomenie hitleristă își sărbătoreau triumful conform principiului Pecunia non olet...” (p. 106)

În mod evident, Wieslaw Kielar nu este un profesionist al scrisului și, deci, nici al minciunii. Cartea sa este, în chip evident tezisat, o carte anti-nazistă. În citatul de mai sus, sincer în anti-nazismul său, Kielar este indignat – pe drept cuvânt – de lipsa de respect arătată de autoritățile lagărului față de deținuții decedați și față de familiile acestora. Cinismul naziștilor, împins până la „prețul pipărat” perceput pentru trimiterea urnei, este, într-adevăr, neomenos. Dar, cum toate pe lumea aceasta sunt relative, și neomenia acestor autorități, a gestului relatat de Wieslaw Kielar, este o mărime fluctuantă în funcție de reperele puse în joc. Raportând gestul respectiv la o lume a normalității, ne însușim punctul de vedere al autorului. Dar dacă raportăm acest text, acest citat, la sutele, la miile de texte în care Auschwitz-ul este prezentat ca locul în care, zilnic, erau arse în crematorii sute de cadavre, ale celor 4.000.000 (patru milioane) de victime transformate în cenușă – ceea ce, chipurile, explică de ce nu s-a mai găsit nici o urmă materială a acestui carnagiu apocaliptic, dacă citim acest text reținând detaliul esențial: urna cu rămășițele pământeste ale deținutului incinerat, la cererea familiei, era trimisă acesteia, prin poștă și contra cost, atunci se cascadează în mintea noastră un imens semn de exclamare, de perplexitate. Îi lăsăm pe cititorii noștri să trăiască fiecare cum poate această stare, acest moment. Rezumându-ne la nivelul logic, rațional al comentariilor, vom spune doar că dacă într-adevăr lucrurile stau așa cum le descrie Wieslaw Kielar, dacă într-adevăr a funcționat la Auschwitz procedura deschisă mai sus – altminteri perfect concordantă cu mentalitatea

tipic nemțească, germană – atunci mitul milioanele de deținuți gazați și arși în crematoriile de la Auschwitz va trebui supus unei reexaminări critice urgente, întemeiată strict pe documente și pe celelalte dovezi materiale la care putem apela, acordând toată atenția și argumentelor invocate de autorii revizionisti, negaționiști, care contestă nu atât holocaustul, ca moment tragic din istoria lumii moderne, cât literatura mincinoasă, indecent de delirantă, care a invadat bibliotecile lumii, răspândind imaginea logic și omenește vorbind imposibil de acceptat a unei hecatombe în care ar urma să dispară nu numai cele șase milioane de evrei, ci și respectul de sine al umanității, nădejdea și credința noastră în excelența ființei umane.

Animați de sentimente dintre care nu lipsesc prețuirea, compasiunea și simpatia pentru neamul evreiesc, sperăm din toată inima ca o asemenea reexaminare a dosarului suferințelor evreiești din anii 1939-1945 să infirmă varianta Holocaustului acreditată de autori, evrei și ne-evrei, care au făcut de rușine veacul nostru. Este reconfortant să află că autoritățile germane stabiliseră o regulă, potrivit căreia la Auschwitz, din motive strict medicale, dar și practice, deținuții decedați erau incinerati, iar cenușa acestora era trimisă familiei, la cererea acesteia și contra cost, ceea ce presupune că decesul era comunicat familiei! Chiar dacă nu erau întocmai respectate de cei desemnați să le aplice, toate aceste proceduri naziste infirmă categoric ideea unui program de exterminare în masă, prin gazare și incinerare! Infirmă atât intenția, cât și fapta!

Wieslaw Kielar a fost convins că prin relatarea sa demască „cinismul și obtuza neomenie hitleristă”, rapacitatea regimului nazist! De aceea putem fi siguri că Wieslaw Kielar a relatat cu sinceritate detaliul esențial: administrația nazistă a Auschwitz-ului avea, prin lege sau prin regulamentul interior de funcționare, obligația de a anunța familia deținuților decedați cu privire la producerea decesului, oferindu-se să expedieze, contra cost, cenușa decedatului, rezultată din incinerarea obligatorie a celor decedați la Auschwitz. Aceasta este informația cea mai importantă pe care, fără să-și dea seama de importanța, de semnificația ei, ne-o furnizează Wieslaw Kielar cu oarecare candoare, căci o face împotriva tezei de care este însuflețită scrierea cărții. Iar semnificația acestei informații este una singură: în condițiile unei asemenea prevederi și proceduri, la Auschwitz nu era posibilă exterminarea pe bandă rulantă a sute de mii de deținuți! Și nici nu s-a încercat sau măcar intenționat!

Precizăm: această concluzie se impune în condițiile amintitei proceduri, dacă și numai dacă aceasta într-adevăr a figurat în regulamentul sau legislația după care a funcționat lagărul de concentrare, de deportare, de exterminare sau ce alt nume i se va da lagărului de la Auschwitz.

Cartea lui Wieslaw Kielar s-a publicat în România în anul 1984, la Editura Politică, o editură bine și riguros controlată de evreii din conducerea Partidului Comunist Român. Directorul editurii era Valter Roman, ka acea dată. Lectura acestei cărți nu a avut la vremea aceea efectul unei revelații. Chestiunea Holocaustului nu avea nici o tangență directă cu noi, românii. Decât cel mult pentru a ne oferi prilejul să constatăm, cu satisfacție, abținerea românilor, în frunte cu Ion Antonescu, de a participa la prigoana împotriva evreilor declanșată la sfârșitul anilor '30.

Citită după 1990, cartea lui Wieslaw Kielar devine însă foarte

importantă publicul românesc. Și asta din cel puțin două motive:

* după 1990 s-a declanșat o vastă campanie de acuzații la adresa României și a poporului român, pe ideea că „Holocaustul a început în România” (teză lansată de Moses Rozen, președintele Federației Comunităților Evreiești din România), românii fiind autorii asasinării în masă a peste 400.000 de evrei;

* după 1990 s-a publicat un număr însemnat, deși încă insuficient, de documente, memorii și informații cu privire la închisorile comuniste, la regimul penitenciar din acei ani, îndeosebi din perioada 1946-1964.

Raportând mărturia (și amintirile) lui Wieslaw Kielar la cele două „evenimente” post-decembriste, fiecare cititor român devine interesat de toate informațiile furnizate de autorul polonez pe care să le poată utiliza pentru a respinge acuzația de Holocaust în România, acuzații care, fără voia noastră, ne obligă să înregistrăm cu satisfacție toate elementele care, faute de mieux, dacă nu privesc propriu-zis „holocaustul din România”, neagă sau diminuează cu severitate Holocaustul în general, ca parte și capitol din istoria veacului al XX-lea. Dacă nu se va dovedi că este exagerată, mult prea exagerată cifra de 4.000.000 de victime evreiești de la Auschwitz, atunci va fi compromisă și ideea că românii au produs 400.000 de victime evreiești, încurajându-ne astfel să ne facem pe plac și să ne îndoim din toată inima de aceste cifre, și chiar de fapta în sine (vezi „progromul” din ianuarie 1941).

Propunem însă și o raportare a cărții lui Wieslaw Kielar la publicațiile post-decembriste care au avut ca subiect universul concentraționar comunist din România: cărți, reviste, filme documentare etc. Comparația pune față în față regimul de detenție din Auschwitz și regimul de detenție de la Pitești, Aiud, Gherla sau Canal! Nu mai lungim vorba și punem concluzia: Auschwitz-ul descris de Wieslaw Kielar este, în cele mai multe privințe, mai civilizat, mai uman, mai suportabil decât ceea ce a însemnat represiunea comunistă din România anilor 1946-1964.

Firește, rămâne de stabilit la ce distanță se află Auschwitz-ul lui Wieslaw Kielar de Auschwitz-ul cel adevărat. Până la proba contrarie consemnăm impresia noastră că oricum imaginea standard – am numit-o „hollywoodiană” a Auschwitz-ului deformează adevărul mult mai mult decât o face autorul de care ne-am ocupat.

*

Condițiile în care au fost lipsiți de libertate cei pe care justiția comunistă i-a considerat a fi niște „dușmani ai poporului și ai regimului” alcătuiesc un capitol considerat și definitoriu din ceea ce multă lume numește a fi fost Holocaustul roșu. Majoritatea celor care au tratat acest subiect și această perioadă istorică (1917-1989) stabilesc, în termeni clari sau mai voalați, răspunderea și vinovăția evreiască pentru instaurarea comunismului bolșevic în Rusia și pentru tot ce a urmat! Cele „două” holocausturi tind tot mai mult să fie opuse unul celuilalt, în ideea că rolurile se inversează: victimele Holocaustului nazist devin beneficiarii Holocaustului comunist. Evident, sunt multe și cărțile (lucrările) care alcătuiesc literatura Holocaustului roșu! Cum era de așteptat, în această literatură evreii sunt prezentați ca agenți ai Răului, ai ne-omeniei etc. Evident, și-n această literatură există mult adevăr, dar și multă mistificare sau „numai” exagerare. Încă puțin și vom putea consemna și aici o „variantă paranoică și delirantă” a Holocaustului roșu, care sfidează orice

logică și bunul simț cel mai elementar. O mostră din această literatură, rușinoasă și păguboasă în sine, ne-a oferit-o recent cartea Ofensiva iudaismului asupra României, scrisă de dl. Cornel Dan Nicolae. Autorul este astfel la a doua carte pe acest subiect și, personal, le apreciez pe amândouă pentru informațiile adunate, pentru onestitatea comentatorului. Îl cunosc și pe autor: o persoană modestă, deloc veleitară, inteligentă, cu simțul înăscut al dreptății, al justiției, care a avut ocazia să cunoască în mod nemijlocit, ca victimă, mafia evreiască beneficiară a așa-zisei privatizări din România de după 1990. În realitate, această privatizare a însemnat fie distrugerea economiei românești, fie înstrăinarea a ceea ce nu s-a distrus. Iar printre străinii beneficiari ai acestei „privatizări” cei mai mulți și mai generos răsplătiți de guvernării români au fost „investitorii” evrei. Bunăoară cei care au luat pe mai nimic hotelul București, unde lucru pe vremea aceea dl Cornel Dan Nicolae. Revoltat și înverșunat împotriva celor care l-au transformat în șomer, Cornel Dan Nicolae s-a documentat de unul singur asupra subiectului („rolul investitorilor evrei în privatizarea post-decembristă din România”) și, în final, a ajuns să fie preocupat de problema relațiilor dintre români și evrei de-a lungul unei dictaturi bolșevice, când, precum se știe și se spune, evreii comuniști „au ajuns să conducă România”. Asta în contextul est-european bolșevizat și, în consecință, controlat și el de evrei, inclusiv Uniunea Sovietică! ... Cam aceasta este, în rezumat, teza implicării evreiești în Holocaustul roșu!

Publicându-și cea de-a doua carte, dl Cornel Dan Nicolae a considerat de cuviință să convoace în sprijinul tezelor sale și o autoritate științifică, astfel că pe coperta a IV-a a cărții a inserat următorul citat, extras dintr-o carte a lui Dan Zamfirescu: „Există o Securitate care nu va putea fi niciodată incriminată și judecată și care a dominat până în 1964. Oameni care au ucis oameni. Profesorul Gălășanu era în bălțile Dunării și șeful lagărului cerea 15 morți pe zi. Când nu erau 15 morți în fiecare zi, făceau scandal. Criminalul trăiește, dar aparține unei naționalități care nu poate fi judecată pentru că intrăm în conflict internațional. Dacă acest caz îl înmulțim cu foarte mulți alții până la faimosul Nicolski, aveți bomba de care nu se atinge nimeni.”

Decriptat – iar decriptarea e la îndemâna oricărei cititor cât de cât avizat, textul citat ne informează că până în 1964, Securitatea din România era condusă de evrei, evrei „care au ucis oameni”. Bunăoară, deținuții (politici) duși „la stuf” plăteau un tribut estimat de Dan Zamfirescu la „15 morți pe zi”. Criminalul de director, care pretindea cu vehemență această recoltă zilnică, nu a fost niciodată tras la răspundere pentru crimele sale pentru că era evreu, iar evreii nu dau niciodată socoteală de faptele lor, decât cu riscul unui „conflict internațional”, care este mai bine să fie evitat! Dar nu numai deținuții de la stuf, din bălțile Dunării, au avut director de pușcărie evreu, ci cam toate penitenciarele din anii 1946-1964 au avut directori evrei, cam toți de teapa vestitului „criminal” Nicolski, iar unii încă sunt în viață. Dan Zamfirescu ne sugerează și un calcul: cei 15 morți pe zi îi înmulțim cu numărul închisorilor și rezultă numărul celor care mureau zilnic ca să le facă pe plac evreilor bolșevici, instalați la direcția penitenciarelor românești. Firește, înmulțim acest număr cu numărul zilelor din perioada amintită (1946-1964) și obținem numărul de români care și-au dat viața ca victime ale opresiunii bolșevice, adică ale opresiunii evreiești! Obținem astfel un număr care va depăși binișor numărul evreilor

uciși de Ion Antonescu: 400.000 după unii autori, 750.000 după alții! Nu putem preciza totuși acest număr căci asta ar însemna să declanșăm „bomba de care nu se atinge nimeni”! Cam asta vrea să spună domnul Dan Zamfirescu. Și alții ca el!

Care este adevărul?

Ca și în cazul „evreilor uciși de Antonescu”, adevărul nu este „unde-va la mijloc”, ci exact la celălalt capăt. Adică, așa cum demonstra într-o intervenție a sa domnul Boldur Lățescu, fost deținut politic și victimă a Holocaustului roșu, numărul victimelor celor două Holocausturi a fost exagerat cam în aceeași proporție de autorii statisticelelor respective, cam cu aceeași viziune delirantă asupra istoriei.

*

Departa de noi gândul că știm cu exactitate care este adevărul. Suntem siguri de un singur lucru: ne bucură orice dovadă că victimele Holocaustului, nazist sau comunist, sunt mai puține decât în cifrele fluturate în ochii lumii întregi de activiștii, mercenarii sau numai voluntarii deliranți și inconștienți ai minciunii!

► „Predica de la Pătru Vodă” (2009, ioncoja.ro)

La acest articol a fost aprobat și următorul comentariu:

„C. Burlacu01.09.2009 at 4:11 am

(...) Referitor la Adolf Hitler și eu sunt împotriva lui, dar nu din aceleasi motive ca ale dvs., ci pentru ca nu si-a incheiat opera inceputa și i-a lasat pe jidani în viata sa ne aduca în România comunismul, jaful, teroarea și crima. (...) În concluzie voi pune umarul alaturi de dvs. numai daca faceti o politica curata nationalista, fara amestec de comunism și creștinism, a caror sfuri sunt trase de sionism. Problemele care ar trebui sa va preocupe ar trebui sa fie problemele mult mai serioase de interes strict national cum ar fi: salvarea tarii noastre din dezastru economic provocat de globalismul mondial jidanesc; redobandirea teritoriilor romanesti luate ilegal de Ucraina, Bulgaria și Serbia; schimbarea denumirii tarii din România în Dacia; inceperea procesului comunismului de decomunizarea tarii și despagubirea victimelor dictaturii judeo-comuniste; restabilirea adevarului istoric și intoarcerea la radacina strabuna și identitatea nationala a natiei și tarii noastre. Chestiuniile bizare cu Maica Domnului, Isus Cristos și alti jidani care se dau drept „dumnezeii” poporului roman și ai altor popoare, trebuie ignorate, pentru ca este o pierdere de timp. Daca va pasa de Natiunea și Patria noastra, dvs. trebuie sa vorbiti în numele taranilor, muncitorilor și intelectualilor romani care au ramas fara lucru și care pentru a-si procura existenta zilei sunt nevoiti sa plece departe de tara ca sclavi ai altor popoare, în timp ce agentura straina fura din România tone de aur și alte bogatii ca pe timpul Imperiului Roman și al Imperiului Diabolic Sovietic. Inzestrati cu energia și puterea divina, noi trebuie sa luptam pentru salvarea Natiunii și Tarii noastre. și nu conteaza cat de putini suntem, pentru ca suntem o elita. Nu conteaza cat de greu va fi, noi trebuie sa luptam cu riscul vietii pentru binele, fericirea și prosperitatea natiei și rasei noastre albe. Intreaga omenire a intrat într-o noua era, în care globalismul jidanesc și mai cu seama religia judeo-creștina nu mai prezinta nici o garantie, ci i-a sunat sfarsitul. Cu bine, Constantin Burlacu New York City 7517, 31 August

➤ **„Opriti-I pe Gabrea (II)“
(13 septembrie 2009, ioncoja.ro)**

completare la cronică filmului „Călătoria lui Gruber“

Public mărturia dlui dr Epifanie Cozărescu despre „pogromul“ de la Iași, relatat cu atâta dispreț al adevărului istoric în filmul lui Radu Gabrea. Din acest film ar rezulta că trupele germane din Iași nu ar fi avut niciun amestec în desfășurarea evenimentelor din „duminica aceea“, iar soldații români și ofițerii lor sunt prezentați ca niște brute josnice și stupide, vinovați de cumplitul măcel. Celebra secvență în care evreii din tren gem disperăți după o gură de apă sau de aer curat, îi pune în prim plan pe jandarmii români, de pază la acele trenuri, nu cumva să li se întindă evreilor o mână de ajutor. În realitate, cele petrecute la Iași atunci au constituit după 1945 subiectul a două procese ținute la Haifa și Cernăuți, care au identificat în persoană pe toți ofițerii și soldații implicați în pogrom. Numai ofițeri și soldați germani... Inclusiv la paza vagoanelor. Vom reveni asupra subiectului, publicând mărturia completă a dlui dr Cozărescu Epifanie. Deocamdată cele de mai jos.

Mult Stimate Domnule profesor univ. Ion Coja,

Încântat și onorat de faptul că ați binevoit a citi volumul meu de proză scurtă intitulat „Paramedicalia“ – ceea ce vrea să însemne : însemnări din timpul vieții mele ca medic. Cu alte cuvinte, sunt evocate momente din viața mea de medic, „trăite și nu „născocite“...

Printre acestea și problemele evreilor din Moldova – unde am conviețuit și eu cu dânșii. Deci nu pe temă principală, ci colaterală, întrucât eu aveam alte preocupări. Totuși voi încerca să lămuresc nițel și problema lor. O fac oarecum obligat întrucât oprobriul ce ni se aruncă în sarcină, în realitate este străin de ceea ce s-ar putea numi „holocaust“, cumva amărându-ne sufletul, fiind depărtat de adevăr.

Dacă la noi în Moldova au suferit în vremea aceea anumite vexațiuni, în majoritatea lor nu au fost provocate de noi, de populația românească, ci de trupele SS (fasciste) germane, aflate atunci pe teritoriul nostru! Este purul adevăr pe care îl susțin cu convingere. (...)

Mai trebuie menționat faptul că în perioada când țara era condusă de Mareșalul Ion Antonescu, nemții au trimis un tren cu 15 vagoane pentru a ridica evreii din București spre a fi lichidați de la Auschwitz. Acest tren s-a întors fără nici un singur evreu trimis încolo. Și atunci unde este holocaustul românesc ?!

18 noiembrie 2008

Dr. Epifanie Cozărescu,

fost medic, veteran de război, rănit și evadat din prizonierat sovietic, fost expropriat și deportat cu domiciliu forțat de la Săveni – Botoșani la Roman în perioada 1949 – 1951“

➤ **„Scrisoarea dr.-lui Epifanie Cozărescu“
(13 septembrie 2009, ioncoja.ro)**

MULT STIMATE DOMNULE PROFESOR UNIVERSITAR ION COJA, În primul rând va uram sănătate deplină și succes în prețioasa Dumneavoastră opera de istorie ce o scoateți la lumină.

În ce privește Mărturiile mele aduse pro și contra acuzațiilor de anisemitism și holocaust românesc revin asupra celor declarate:

1. Alianța făcută de generalul, ulterior, Mareșal Ion Antonescu cu Germania s-a referit numai la recuperarea teritoriilor rupte din trupul țării, prin odiosul Pact Ribbentrop – Molotov, în anii 1939/40,

în nici un caz pentru a sprijini și a transmite din Germania în România holocaustul antievreiesc de atunci.

2. După recuperarea teritoriilor pierdute și apărarea lor prin alianță strict militară cu armata germană, li s-a aprobat trupelor române care pătrunseseră în Basarabia și nordul Bucovinei, să se deplaseze în Transnistria numai locuitorii evreii, care își bătuseră joc de armata română aflată în retragere în anul precedent după pactul Ribbentrop – Molotov; nici un fel de altă război!

3. În ceea ce privește uciderile de evreii comise în 1941 la Iași, unde lucram eu atunci într-un spital militarizat, deci am fost martor auditiv și ocular, în total s-au înregistrat 9000 de decese, din cei 45 000 de cetățeni evreii ai Iașului din acea vreme, toate produse de trupele SS germane, care susțineau că se luptă cu populația evreiască filosovietică, care au ajutat aviația sovietică să repereze punctele de atac din Iași în timpul nopților, când orașul era în camuflaj.

4. După cum am arătat în capitolul din cartea mea Paramedicalia, câteva mii de evreii au fost îmbarcate în două trenuri spre a fi transportați în alte centre din țară, mai puțin periclitare. Trenul nr. 1 și-a debarcat toți deținuții în cel mai apropiat oraș de Iași, la Podul Iloaie. Trenul nr. 2 care trebuia să transporte evreii în lagărul de concentrare de la Călărași – Ialomița, având a parcurge o distanță mare într-o perioadă îndelungată, când linia ferată era supra aglomerată cu trenuri militare, care grăbeau spre front, fiind obligat să staționeze prin găurile aflate pe parcurs în special la Podul Iloaie și Târgu Frumos și alte găuri mici pe parcurs, mulți deținuți evreii înghesuți în vagoanele oblonite au murit acolo asfixiați, fiind debarcați prin găurile întâlnite, ultima din acestea fiind Romanul. Până la Roman au murit cca. 413 evreii și la Călărași au ajuns nevătămați 776 de deținuți, toți eliberați, după cum se știe în 1944. Ultima asfixiere a lor s-a produs pe cale înainte de a ajunge la Roman. Aici, așa cum am arătat în articolul meu intitulat „Trenul morții la Roman“ (a se vedea Paramedicalia, pg 25 – 29), suplicii evreilor înghesuți în vagoane a luat sfârșit datorită intervenției președintei de Cruce Roșie din Roman, Doamna Viorica Agarici sprijinită în acțiunea ei filantropică de prefectului județului Roman, colonelul Ștefan Ionescu, cei doi medici de serviciu în gară: dr. Veronica Fălcoianu, soția directorului Spitalului Roman și med. Cpt. dr. Radu Popovici, șef al secției Chirurgie a Spitalului Militar din Roman, plus personal de asistență sanitară și socială civil și militar, toți aceștia nereușind să deschidă vagoanele supra aglomerate intrate în gara Roman, au apelat la sprijinul Reginei Mamă Elena a regelui Mihai I, aflată atunci în vizită la spitalele militare de răniți din Roman, care, la rândul ei, a cerut ajutorul Mareșalului Ion Antonescu, aflat în trenul „Patria“, de unde comanda trupele române de pe front. Abia acesta, cerând aprobarea comandantului german al acestei linii a frontului, a dat ordin să se dea voie să se vină în ajutorul evreilor din tren, care cereau apă, aer și lumină. Ca urmare trenul a fost oprit și li s-a acordat asistența necesară, după cum am expus pe larg în capitolul „Mit și adevăr în problema trenul morții“, publicat în volumul Paramedicalia, trimis Dumneavoastră.

5. În privința celor 400 000 de evreilor din România emigrați în Israel între 1941 – 1943 toate informațiile deținându-le din presa vremii, nu am nimic de adăugat. Vă rog cercetați acolo.

6. Sunt de acord a fi publicate toate informațiile redade de mine, deoarece sunt conforme cu cele aflate atunci.

Al Dumneavoastră cu toată stima, Dr. Epifanie Cozărescu – veteran din al doilea război mondial, 2 ianuarie 2009“.

➤ **„Punctul meu de plecare este încrederea în români, în energiile naționale“
(29 septembrie 2009, ioncoja.ro)**

„Care ar fi celelalte două „informații capitale“ despre români? Una privește contenciosul româno-evreiesc, acuzația de holocaust, de genocid, de pogrom, cu care suntem gratulați de unii evrei. Repet, unii evrei, nu toți. Pentru mine, românul care nu s-a interesat în mod special despre ne-vinovăția românilor în această materie și nu a cercetat acest subiect, ci și-a însușit fără să clipească „dilematic“ teza lui Wiesel și a altor haimanale de evrei și români, teză care susține că suntem un popor de criminali, acel român, oricât ar fi el de școlit, de academic, decade din dreptul de a rosti judecăți de valoare asupra poporului român! Asemenea judecăți nu se pot formula fără a lua în seamă faptul că românii, puși la încercare de istorie sau de Dumnezeu, supuși testului de omenie alături de celelalte popoare din Europa, au dovedit un comportament mai mult decât onorabil, oferindu-le evreilor năpăstuiți un sprijin pe care alte popoare nu au fost în stare să-l arate și să-l ofere evreilor. Or, acest adevăr multora nu le convine azi, așa că au scornit basna cu holocaustul, cum că a fost holocaust în România, ba chiar „holocaustul a început în România“. Eu nu le cer intelectualilor români să protesteze față de această minciună netrebnică, dar îi pretind românului care se crede îndreptățit să-și judece părinții cu asprime, chipurile cu luciditate, îi cer acelui românaș să se pronunțe mai întâi asupra acestui subiect: a fost sau nu holocaust în România? Sau purtat sau nu românii într-un mod care ar fi fost normal să le atragă recunoștința evreilor? Repet, eu nu pretind de la dl Baconski să intervină în problema holocaustului. Îi înțeleg pe toți cei care se abțin și tac: au familie, au o carieră în față, au cine știe ce păcate pentru care se simt vulnerabili sau șantajabili etc. Dar dacă, nesilit de nimeni, te încumeți să abordezi subiectul gingaș al unei evaluări totale, generale, a prestației istorice de care s-au învrednicit românii de pretutindeni și dintotdeauna, emițând astfel judecăți critice aspre și categorice, deloc dubitative, pe un ton sentențios, ca și când tu ai fi pedagogul neamului, eu nu te iau în serios decât dacă ai trecut „proba Holocaustului“ și nu te-ai ferit să spui adevărul. Dacă te-ai arătat gata să suferi pentru adevăr! (...) A consemnat Marius Marinescu“.

➤ **„Apel la Memorialul Holocaustului“
(12 octombrie 2009, ioncoja.ro)**

„Astăzi, 8 octombrie 2009, la București s-a inaugurat Memorialul Holocaustului din România. Poziția noastră față de acest Memorial al minciunii instituționalizate o exprimăm prin republicarea textului atașat. Îi rugăm pe toți românii de bună credință să răspândească protestul nostru, prin toate mijloacele pe care le au la dispoziție. Cu urări de bine, Ion Coja

APEL LA MEMORIALUL HOLOCAUSTULUI

Către

Președintele României

Primul Ministru al României

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților

Președinții partidelor parlamentare

Primarul General al Bucureștiului

Domnilor,

Rușinoasa Ordonanță nr 31/2002 prin care s-a produs recunoașterea oficială a unui pretins holocaust săvârșit de români împotriva evreilor este opera celui mai corupt prim ministru din istoria României. Un politician cu cât este mai corupt, cu atât este mai ușor de șantajat și manipulat. Indiferent însă de împrejurările care l-au constrâns pe Adrian Năstase să comită un gest atât de potrivit adevărului, atitudinea clasei noastre politice, care nu a găsit energia și resursele morale pentru a se împotrivi acestui abuz, nu este mai puțin reprobabilă. Promulgarea Ordonanței este un gest care descalifică clasa politică din România de azi, dovedind un dispreț funciar al politicianilor față de ființa poporului român, față de valorile create de Neamul românesc de-a lungul istoriei sale.

La vremea respectivă noi, Uniunea Vatra Românească, precum și alte voci ale opiniei publice, din Țară și din străinătate, am protestat cu toate mijloacele de care dispunem, denunțând acest comportament sinonim cu trădarea de Țară. Am protestat deoarece avem toate dovezile necesare pentru a respinge odioasa acuzație de genocid și holocaust adusă părinților noștri.

Din păcate, lucrurile nu s-au aprit aici și azi asistăm la o nouă escaladare a minciunii, a diversiunii anti-românești. Ne referim astfel la intenția de a se ridica la București un Memorial în amintirea evreilor și țiganilor victime ale pretinsului genocid efectuat de guvernul ION ANTONESCU. În realitate, ceea ce s-a întâmplat cu evreii și țiganii deportați de Antonescu dincolo de Nistru nu a fost un genocid, ci un gest de legitimă apărare al autorităților, care s-au văzut confruntate, în plin război, cu comportamentul lipsit de loialitate al unor evrei și țigani, dovediți sau cunoscuți ori suspectați a fi agenți ai URSS.

Deportarea unor persoane suspecte de colaborare cu inamicul este o măsură preventivă curentă la vreme de război în toată lumea. La fel au procedat în exact aceeași perioadă și americanii, prin izolarea japonezilor și italienilor din SUA bănuindu-i că ar avea atitudini sau activități anti-americane. Pentru mulți americani, simpla calitate de etnic japonez sau italian a fost suficientă pentru a ajunge într-un lagăr de concentrare amenajat de guvernul american. Nici pe departe însă japonezii sau italienii din SUA nu s-au dat la crimele și ticăloșiile săvârșite în Basarabia și Bucovina de cetățeni români de etnie evreiască. Fiind dificilă identificarea în persoană a criminalilor, iar comunitatea evreiască declarându-se incapabilă să-și dea concursul la descoperirea vinovaților, Ion Antonescu a decis strămutarea tuturor evreilor din Basarabia și Bucovina, vinovați sau nevinovați, într-un spațiu în care să poată fi supravegheați și împiedicați ca vreunii dintre ei să mai comită și alte acte criminale, de diversiune anti-românească. Această măsură nu poate fi catalogată drept genocid sau holocaust. Ea este practică chiar și în zilele noastre de statul Israel. Cu o justificare mult mai slabă decât cea invocată de guvernul mareșalului Ion Antonescu.

La fel, nici un țigan nu a fost deportat pentru că era țigan, dovadă fiind numărul totuși mic al țiganilor care au intrat sub incidența acestor măsuri de precauție. Se dovedise însă că șatra nomadă găzduia adeseori persoane preocupate să observe și să înregistreze tot ce putea fi de interes militar și să transmită apoi la inamic aceste informații... Nimeni nu poate produce dovada că de-

portarea la Bug a țiganilor a afectat efective mari de persoane, de persoane nevinovate. În mod specific, țiganii din București, care și-au văzut de treaba lor și nu au încălcat legile Țării, nu au pățit nimic. Astfel că ideea de a ridica un Memorial, un memorial închinat evreilor și țiganilor victime ale „genocidului” antonescian, este cu totul contrară adevărului istoric. Printr-un astfel de Memorial ar însemna să omagiem lipsa de loialitate față de statul român, să cinstim crimele săvârșite împotriva poporului român! Cu atât mai mult la București nu are cum să se motiveze un asemenea Memorial. Din București au fost deportați circa 300 de evrei, cunoscuți de Siguranța statului ca agenți sovietici sau britanici, dintre care la sfârșitul războiului aproape toți, vreo 290, erau în viață. Chiar admitând că au dreptate cei care clamează pe tema unui holocaust „românesc”, memorialul acestuia nu poate fi înălțat decât acolo unde s-a produs. Adică nicăieri propriu zis!... Nici măcar în Transnistria!

Drept care ne permitem ca, în numele adevărului și în numele poporului român, să vă cerem, dumneavoastră, domnilor înalți demnitari, și întregii clase politice, vă cerem să puneți capăt acestei atitudini de nepăsare și indolență politică și să stopați orice inițiativă menită să escaladeze și să supraliciteze neadevărul pe care l-ați oficializat prin Ordonanța rușinii! Organizați, oameni buni, o dezbatere științifică serioasă pe tema acestui holocaust, luați aminte la cei care critică și resping raportul comisiei Wiesel și, dacă vreți să vă arătați filo-semitismul dumneavoastră, încercați să înțelegeți că cei mai interesați în stabilirea cât mai grabnică a adevărului despre Holocaust sunt evreii înșiși! Adevărul nu poate fi antisemit! Teama de a fi taxat anti-semit nu poate justifica minciuna!

Ideea nefericită de a ridica în România un memorial al Holocaustului ne obligă să vă reamintim ori să aducem la cunoștința tuturor o situație cu totul anormală, de-a dreptul comică, hilară, dacă n-ar fi nespuse de neplăcută și de rușinoasă, pe care până acum ne-am jenat să o discutăm, căci ne încearcă acel ciudat sentiment când ți se face rușine de rușinea altuia. Mai exact spus ți se face rușine de nerușinarea Celuilalt: România găzduiește deja câteva memoriale ale holocaustului, Memoriale ale vestitului săpun „din grăsime pură de evrei”, ridicate în memoria celor 900.000 de evrei transformați de Hitler în săpun. Aceste Memoriale, mostre penibile ale isteriei și schizofreniei holocaustizante, ne obligă să fim mai circumspecți cu alte inițiative similare. Înainte de a ridica alte Memoriale ale holocaustului – de care avem motive să ne temem că ar putea fi la fel de mincinoase ca și Memorialele săpunului, cred că ar trebui să trecem urgent la demolarea celor existente: încă din anii '70 experții evrei din Israel au stabilit că, din fericire, așa zisul săpun fabricat de germani din trupuri de evrei, săpun expus prin toate muzeele lumii ca moaște sfinte evreiești, este un săpun cu totul benign, ca tot săpunul din lume... Niciodată germanii sau altcineva nu au produs săpun folosind ca materie primă ființa umană!... Necum cadavrele unor evrei. (900.000 de evrei, conform tezei „oficiale”, lansată de Simon Wiesenthal!...)

Această dezmințire – repet: venită de la autoritățile academice din Israel și SUA, nu a împiedicat autoritățile românești ca, la solicitarea unor lideri evrei bezmetici, să aprobe ridicarea câtorva „memoriale” în amintirea evreilor transformați în săpun... Nerușinare sau nebulie? Ce a fost în capul autorităților românești?

Și, mai ales, întrebarea cea mai legitimă: pentru care rațiune de stat mai sunt încă în picioare aceste edificii tembele, închinată unor fantomatici evrei transformați în săpun de niște nemți și mai fantomatici?!...

Oare nu vă este teamă, domnilor mai sus pomeniți, că, prin ridicarea la București a unui memorial al holocaustului, prin îngăduința dumneavoastră față de această inițiativă, nu vă deosebiți prin nimic de nerozii și netrebnicii care au imaginat și construit acele stupide Memoriale ale săpunului, Memoriale propriu zis ale imbecilității iudeo-valahe?!

Vor „evreii” și slugile lor din România încă un memorial al Holocaustului, la București, în inima României? Nimeni nu-i poate opri să ceară și luna de pe cer. Dar o asemenea cerere, pentru a fi luată cât de cât în serios, trebuie precedată de (1) demolarea caraghioaselor și ridiculelor „Memoriale ale săpunului”, care s-au dovedit a fi întru totul mincinoase, (2) prezentarea oficială, solemnă, de scuze în fața poporului român pentru aceste construcții care au pângărit propriu zis pământul României și (3) prezentarea tuturor garanțiilor că memorialul holocaustului, plănuț a se ridica la București, corespunde adevărului istoric! Că nu este o făcătură la fel de odioasă și de stupidă ca și însemnele publice închinată vestitului săpun!

Dar mai presus de orice, un Memorial al suferințelor evreiești pricinuite de români trebuie ridicat numai după ce se va înălța mai întâi Memorialul Românilor care au suferit de pe urma evreilor, căci nu au fost puțini acești români, cum nu au fost puțini nici evreii care s-au dat sistematic la crime împotriva românilor, a statului și a neamului românesc. Nu avem nimic împotriva ca un asemenea Memorial să se ridice la Tel Aviv!

O mențiune specială pentru Primarul general al Capitalei: ai promis alegătorilor că veți governa Bucureștiul prin consultarea populației în problemele cele mai importante. Aveți acum ocazia, dar și obligația de a organiza un referendum pe tema acestui memorial al Holocaustului din București, cu întrebarea următoare (sau alta similară): este Bucureștiul un loc potrivit pentru ridicarea unui Memorial al Holocaustului închinat amintirii evreilor și țiganilor persecutați de Ion Antonescu?

Altminteri, noul memorial nu ar fi primul Memorial fraudulos ridicat la București! Ne este cunoscută soarta celorlalte: au dispărut, rând pe rând, din peisajul bucureștean. Nu ne îndoim că aceeași va fi și soarta memorialului care ține să consemneze în piatră și aramă minciuna și jignirea cea mai mare adusă vreodată Neamului Românesc. Avertismentul nostru nu poate să nu fie însoțit însă de o precizare: Veți da socoteală, domnilor, pentru această netrebnicie!

Ion Coja

- în numele colegilor din Vatra Românească -
București, 3 octombrie 2008

Post scriptum Cititorii acestui APEL își pot exprima punctul de vedere adresându-se autorităților prin poștă sau prin Internet. Adresa electronică a Președintelui României este procetatean@presidency.ro, a primului ministru este drp@gov.ro, iar a primarului general sorin.oprescu@bucuresti-primaria.ro

Pentru corespondență cu Uniunea Vatra Românească, ion-coja@yahoo.com.

➤ „Cuvînt pentru cei care îl urăsc
mai departe pe Nicolae Ceaușescu“
(12 octombrie 2009, ioncoja.ro)

„(...) Trăim în minciună de când ne-am născut! Mințiți am fost și înainte de 1990, dar și după! Mințiți suntem și azi! Am scris sute de texte despre aceste minciuni, și câteva cărți, cum ar fi Marele manipulator, Legionarii noștri, Transilvania – Invincibile argumentum, Holocaust în România?, Protocoalele Kogaionului, cărți care mi-au atras multe adversități, multe lovituri lașe, pe la spate. Scriind aceste cărți nu am avut decât un singur câștig – liniștea sufletească pe care ți-o dă sentimentul datoriei împlinite. (...)

➤ „Emanciparea țiganilor și a evreilor“
(28 decembrie 2009, ioncoja.ro)

„La București s-a înseilat un Memorial memorial, dedicat holocaustului de care cică ar fi avut parte țiganii și evreii din România. Un veritabil templu al minciunii. Oamenii trec pe lângă el și scuipează cu dispreț ori își fac cruce – cu ochii mei i-am văzut și pe unii, și pe alții!, cutremurați de neobrăzarea Primăriei. Cum însă cele omenești nu sunt niciodată perfecte și fără cusur, nici ticăloșia celor care au imaginat acea mizerie în inima Capitalei nu poate fi desăvârșită. Oricât de tare s-au logodit ei cu minciuna, fără voia lor le mai scapă și câte un mic adevăr. În cazul de față, singurul adevăr din hruba de pe malul Gârlei este acela că între țigani și evrei există o mare asemănare în ceea ce privește destinul și firea lor. Meritau deci să fie puși împreună. O asemănare de care până acum nu ne-am dat seama. S-ar putea spune că Memorialul are de fapt sau capătă în chip neașteptat această menire: să-i facă pe evrei și țigani să se simtă solidari și asemănători în cuget și simțire, cum și sunt, probabil, iar pe noi să ne facă să ne dăm seama de asta. Mărturisesc că niciodată nu m-aș fi gândit la așa ceva și, cu atât mai mult, nu aș fi înțeles cât de adâncă este comunitatea de suflet și destin iudeo-țigănească dacă nu mă trezeam cu ditamai haznaua în calea pașilor mei rătăcitori prin București, hazna pe care, pentru că există, trebuie s-o umplem cu ceva. Cu ceva semnificații mai adânci. Iată cel puțin una:

Țiganii și evreii seamănă într-adevăr foarte mult. Ei sunt, se zice, popoarele cele mai oropsite de pe pământ, cele mai exploatare, supuse celor mai multe și mai dureroase discriminări. Instrumentul discriminării în societate sunt legile, poruncile care îți rânduiesc viața, adică ți-o încorsetează, te cenzurează și îți impun o sumedenie de restricții. Deseori absurde! Absurde rău! De ce vorbesc așa? Pentru că – lăsând deoparte Israelul, putem spune că cei mai mulți evrei și toți țiganii nu au o patrie a lor, trăiesc pretutindeni în țara altora. În mod normal, evreii și țiganii au obligația cetățenească de a se supune legilor din țara unde sunt cetățeni mai mult sau mai puțin egali în drepturi și obligații cu ceilalți. Dar egali, în principiu. Adică egal de exploatați în numele statului, al guvernului etc., care, pentru a funcționa, are nevoie de taxele și impozitele percepute de la oameni și mai are nevoie ca aceștia să fie ascultători față de regulile bunei conviețuirii. Adică restricții peste restricții și mâna statului vârșită în buzunarele noastre până la cot! Inclusiv în buzunarul țiganilor și al evreilor.

Numai că pentru bietul țigan sau nefericitul de evreu nu se termină aici lista de obligații contractate încă din momentul nașterii lor. Conform unei tradiții străvechi, trăitori mereu în mijlocul altor seminții, atât țiganii cât și evreii au dezvoltat o formă de guvernare strict proprie, exclusivistă etnic vorbind, numai pentru ei, diferită de cea a „gagiilor“, respectiv a „goimilor“. (Sunt destul de puține popoarele care au în limba lor cuvinte similare lui gagiu „persoană de altă etnie decât cea țigănească“ și goim „persoană de altă etnie decât cea evreiască“.

Detaliu semnificativ în același sens: similaritatea de care vorbeam mai sus.) Astfel că țiganii au anumite obligații de ascultare și cotizare la stabor, iar evreii la cahal. Cele două instituții, staborul și cahalul, funcționează ca stat în stat, cu o autoritate mult superioară statului ...gagiu sau goi(m). Oricum, există la țigani și evrei o legislație și o administrație discretă (ca să nu zic secretă), care nu dă nimănui socoteală, niciunei autorități din țara gazdă, guvernare lipsită de orice suport democratic, paralelă celei oficiale și mult mai aspră în deciziile ei punitive decât legislația de stat. Subiectul este destul de bine cunoscut, nu eu îl descopăr!

Dacă odinioară, vreodată, staborul și cahalul vor fi avut rolul lor benefic – dacă, am zis!, un rol poate chiar salvator pentru seminția țigănească, respectiv evreiască, în vremurile de azi și, cu siguranță, în cele de mâine, nu mai poate fi vorba de așa ceva, funcționarea în continuare a acestor instituții devenind anormală, dar și inacceptabilă pentru spiritul veacului nostru și viitor.

Unul dintre efectele nefericite ale acestei situații este educația și antrenamentul mental pe care îl capătă atât țiganii, cât și evreii, năravul de a judeca și de a se comporta după un „dublu standard“, mereu cu părtinire pentru cei de-un neam și, la foarte mulți dintre ei, cu adversitate programatică față de ceilalți. (Să nu uităm, în ceea ce îi privește pe evrei, că strămoșul lor Moise este autorul primului asasinat din rațiuni rasiste, etnocidul sau genocidul punctând ciclic istoria vechilor evrei. Nu cu evrei victime ale genocidului, ci cu evrei executori și beneficiari ai genocidului...) Acest mecanism mental, al dublului standard, spun psihiatrui, duce la neputința de a-ți însuși anumite scrupule morale firești și frecvente la oamenii ceilalți, obișnuiți, „normali“! Duce la un soi de scizofrenie, cu efecte nefaste în plan comportamental. O mulțime de texte din Talmud confirmă funcționarea acestui dublu standard, faptul că anumite restricții și scrupule evreii le au numai ei înde ei, iar față de goimi nu le mai au. Cu siguranță la fel este și la țigani, cu deosebirea că țiganii le glosează pe cale strict orală, după ureche, iar nu pe ...note ,adică în texte scrise!

Întrebarea care se pune este următoarea: se simt bine țiganii și evreii având de trăit această viață dublă? Sau: când se simte mai bine un țigan/evreu, atunci când practică un comportament corect, cinstit, față de toată lumea sau atunci când nu se simt constrânși de nicio lege morală și, vorba lui Jean Paul Sartre, văd în ceilalți Infernul însuși? În „ceilalți“, adică în noi, gagi și goimii de noi?!...

Probabil că pot fi identificate mai multe categorii de țigani/evrei. Eu propun trei: (1) țigani și evrei care practică cu plăcere și nonșalanță dublul standard, ca pe natura lor înnăscută.

I-am putea numi pe aceștia ca fiind țigani țigani sau evrei evrei. A doua categorie sunt țiganii și evreii care se poartă cu toată lumea la fel. Acest „la fel” putând avea două înțelesuri: la fel de urât, de incorect, de parcă toți oamenii, inclusiv ceilalți țigani și evrei, ar fi niște nenorociți de gagii, respectiv goimi! Sau la fel de frumos, văzând în fiecare om, indiferent de etnie, un „aproape” al său. Așadar încă două categorii: (2) țigani și evrei mizerabili, respectiv (3) țigani și evrei oameni, oameni normali. Intră aici, sper, majoritatea. Cel puțin așa credeam eu înainte de 1990... Cu altă ocazie i-am numit evrei „angelici”. Se potrivea și denumirea asta. Inclusiv pentru țigani!

După 1990 au ieșit la vedere, în clasa politică mai ales, o mulțime de țigani și evrei din prima categorie, a căror denumire este, în mod semnificativ, interșanjabilă, ei putând fi la fel de bine numiți țigani evrei sau evrei țigani, sensul este același!

Am (avut) mulți prieteni și colegi țigani/evrei din ultima speță, cea de țigani/evrei oameni. Oameni și punctum! La câțiva dintre ei le-am inspirat încredere și momentul de sinceritate în care mi-au dezvăluit o parte din nefericirea în care trăiesc țiganii/evreii obligați de tradiție – ca să nu spun mai mult!, și de practici ancestrale constrânși să se discrimineze singuri față de ceilalți. Să se discrimineze pe ascuns sau, în orice caz, cu multă discreție. Aproape că s-au și scuzat: o fac fără plăcere, nu li se pare normal ce fac, dar, deh, asta este situația, nu se văd în stare să o schimbe! Orice încercare de a ieși de sub ascultare este periculoasă, este un fel de trădare de neam! Pedepsită ca atare! Nu de legile aplicate prin tribunalele știute de toată lumea, ci în instanțe bine secretizate și ascunse față de noi, muritorii de rând și de alt neam... În plus, oareșicât le mai și convine din punct de vedere social, ajută în viață sprijinul celorlalți, din „trib”. M-au asigurat însă că niciodată nu au fost incorecți cu vreun gagiu/goim. I-am crezut și am rămas prieteni...

Numai că eu îmi iau în serios calitatea și calificarea mea ca prieten al țiganilor și, mai ales, al evreilor și consider că este de datoria mea să lansez prin aceste rânduri un apel, adresat celor ca mine, adică gagiilor și goimilor care au prieteni printre țigani și evrei, cerând să ne solidarizăm cu țiganii și evreii „angelici” și să punem în discuție publică situația inechitabilă în care se află țiganii și evreii, obligați să plătească impozite mai multe decât ceilalți concetățeni, obligați să dea ascultare la două legislații, mult diferite una de alta, să asculte de porunci și constrângeri pe care nu le pot contesta nicăieri etc.

De existența staborului autoritățile românești știu foarte bine. Am înțeles din presă că poliția română, în încercarea de a diminua infracționalitatea, nu ezită să colaboreze câteodată cu staborul, cu bulibașii locali etc. Întrebarea este cât știu și câte nu știu autoritățile despre aceste structuri administrative. Mi se pare de domeniul evidenței că aceste structuri, gen stabor sau cahal, încalcă drepturile omului, încalcă sistemul democratic, nesocotesc drepturile populației din țara gazdă, nesocotesc principiul transparenței politice și sociale. Și multe altele!

Cât privește cahalul, a cărui guvernare tiranică a avut ceva ecou în literatură, după apariția sionismului se pare că s-a reorganizat, s-a modernizat, devenind și mai discret, dar și mai eficient. Israelul s-a construit nu numai cu entuziasmul unor

idealiști, ci și prin constrângeri subtile, dar categorice, ale căror victime nu au avut posibilitatea nici de a se opune, și nici de a alege. Da, putem vorbi nu numai de palestinienii victime ale Israelului, ci și de evrei al căror destin a fost traumatizat de agenții sionismului și de însăși participarea lor forțată la proiectul sionist numit Eretz Israel. Așa a apărut categoria, paradoxală la prima vedere, a evreilor anti-sioniști. Din ce în ce mai mulți, critici acerbi și îndârjiți ai metodelor sioniste de „convingere”, înrudite cu cele comuniste și naziste, dar mult mai inventive și mai drastice.

Existența acestor structuri opresive nu poate fi asimilată moștenirii culturale sau spirituale, tradiției identitare și altor bla-blauri. Iar dacă cineva insistă că despre așa ceva ar fi vorba, eticheta aceasta, de bun spiritual identitar, nu o putem accepta decât după ce aceste două instituții, Staborul și Cahalul, se vor supune de bună voie unui „control” public. Avem dreptul să ne dumirim dacă există la concetățenii noștri țigani sau evrei o ascultare și supunere generală și totală, a celor mai mulți, față de legi și directive al căror conținut rămâne strict necunoscut pentru ceilalți, pentru noi, populația gazdă! Aceste directive și politici nu sunt difuzate prin mass media, nu sunt supuse dezbaterilor și colocviilor publice, academice etc., rămân cu totul necunoscute nouă, celorlalți.

Lipsa de transparență în viața comunităților de țigani sau de evrei este bine cunoscută, dar acesta nu este un motiv ca lucrurile să rămână așa la nesfârșit. Nu cumva aceste politici și structuri tainice au un caracter antidemocrat? Antisocial? Antinațional? Nu numai anti-evreiesc sau anti-țigănesc, ci și anti-românesc etc.? Nu putem accepta la nesfârșit că aceasta este o problemă internă! A cui internă? A unui stat care funcționează ilegal, parazită și „pe blat” în trunchiul altui stat, cancerizându-l?...

La evreii de azi dorința de emancipare față de străvechile structuri oculte, veritabile relicve vii ale evului mediu, se pare că are o legătură directă, de la efect la cauză, cu tendința tot mai puternică, irepresibilă, de afirmare a etnicității cazare! Era și timpul! Și nu ne mirăm deloc dacă genotipul evreiesc, preponderent cazar (95% după unii evrei mai ...cazari), se revoltă (în fine!) împotriva lanțurilor și chingilor în care a fost prins cu circa 1300 de ani în urmă, când, în mod cu totul nefiresc, trecerea la o nouă religie, cea mozaică, a însemnat și asumarea unei noi identități etnice! Nu cunoaștem împrejurările în care s-a produs acest ciudat act de abandon de bună voie (oare?) al identității etnice, dar vedem în resuscitarea spiritului cazar, a identității etnice cazare, o nouă dovadă că sângele nu se face apă, cum au tot clamat și sperat fel și fel de năuci, teoreticieni ai metisării planetei.

Cred că atât țiganii, cât și evreii, pentru demnitatea lor de oameni au nevoie de altceva decât de Memoriale care stârnesc contestații mai mult sau mai puțin îndreptățite, de pe urma cărora discriminarea lor devine și mai adâncă! Au nevoie să se elibereze de lanțurile în care rațiuni vreodată reale, corecte, i-au discriminat și izolat, i-au ghetozat în chip atunci salutar probabil, salvator. Azi aceste rațiuni și-au pierdut de mult rațiunea!

◆ Corneliu Vadim Tudor

Președintele Partidului România Mare, deputat în Parlamentul European, a contestat Holocaustul din România și continuă să răspândească idei antisemite. Revista România Mare și ziarul Tricolorul, oficioase ale partidului condus de domnul Corneliu Vadim Tudor, sunt platforme media de promovare a antisemitismului.

Revista România Mare și ziarul Tricolorul, organe de presă ale Partidului România Mare, sunt un vehicul constant și vehement de răspândire a antisemitismului. Aici sunt insultați cei care nu contestă Holocaustul românesc.

MCA România redă, cu titlu exemplificativ, câteva dintre articolele și fotografiile publicate în revista România Mare și ziarul Tricolorul.

➤ „Un dușman al românilor și al evreilor: mitocanul Radu Ioanid” (7 Aprilie 2006, România Mare)

„Fiindcă el e plătit cu mii de dolari, să ne vâre pe gât sentimentul de vinovăție și statutul de asasini. Îi informăm, cu toată deferența necesară, pe doamna Rodica Radian Gordon (ambasadoarea Israelului) și pe domnul Nicholas Taubman (ambasadorul SUA) că s-a făcut o imensă greșeală prin desemnarea acestui analfabet violent și dușmănos, căruia nu știm cine i-a dat sarcina delicată de a ține prelegeri despre Istoria Holocaustului. Nervos, arțăgos, arogant, plin de sine, cu aere de stăpân de sclavi – incultul și bădăranul asta de Radu Ioanid, care nu are nici o pregătire științifică în materia respectivă, falsificând realitățile științifice, face un grav deserviciu nobilului popor evreu și poate contribui la reusita unui antisemitism pe care noi îl credeam dispărut. Și ar fi mare păcat”.
Articol publicat sub semnătura Grupul de Veghe „Vulturul Cruciat”.

➤ „Adolf Hitler a lăsat Europa în curul gol. Angela Merkel umblă ea însăși în curul gol” (28 aprilie 2006, România Mare)

➤ „Numele președintelui Iranului, Ahmadinejad, începe cu inițialele A.H., ale lui Adolf Hitler. Întâmplare, predestinare sau reîncarnare?” (26 mai 2006, România Mare)

➤ „Mareșalul Antonescu a fost ucis a doua oară!”
(14 iulie 2006, România Mare)

„În aceste zile, la presiunile infernale ale teroristului ungar Adrian Lemeny (secretar de stat, din partea UDMR, în Ministerul Culturii și Cultelor), care trimitea adrese și dădea telefoane, amenințând cu amenzi de sute de milioane de lei – bustul Mareșalului Antonescu, amplasat în curtea Bisericii „Sfntii Împărați Constantin și Elena, din București, a fost demolat chiar de părintele-paroh Radu și pus la adăpost, în subsolul locașului. Reamintim că acest nenorocit de Lemeny a fost instigat, în permanență, alți minoritari obraznici, evreii Marco Maximilian Katz, Andrei Oișteanu și Radu Ioanid. Ce rușine! Fie ca sângele aceluia erou tragic al Istoriei Naționale, omorât de bolșevici, să cadă pe capul acestor criminali și al urmașilor, urmașilor lor, acum și în vecii vecilor!”

➤ Benito Mussolini și Ante Pavelici.
Corneliu Zelea Codreanu
(22 septembrie 2006, România Mare)

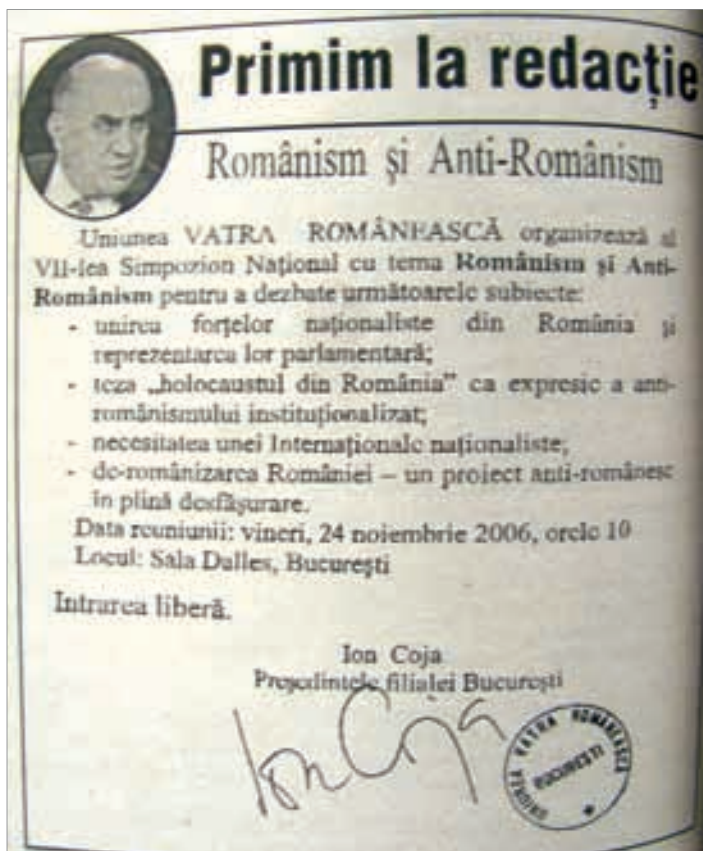
➤ „Licheaua săptămânii. Infantilul Norman Manea”
(10 noiembrie 2006, România Mare)

„Unul dintre cei mai stupizi grafomani care au bântuit pe culmile redacțiilor din România este numitul Norman Manea. Băiatul n-are talent nici cât femeia de serviciu din redacția noastră. Dar are, în schimb, altceeva: o scurgere continuă, o dizinergie verbală, pe aceeași temă: cât a suferit el și ce ticăloși sunt ceilalți. (...) Uitați-vă bine la poză: acesta-i primul măgar pe cal!”

Revista „România Mare” atribuie acest articol istoricului Radu Ioanid, deși nu acesta este autorul.

➤ **Românism și Anti-Românism”**
(24 noiembrie 2006, România Mare)

Uniunea Vatra Românească organizează al VII-lea Simpozion Național pe tema Românism și Anti-Românism pentru a dezbate următoarele subiecte:

- unirea forțelor naționaliste din România și reprezentarea lor parlamentară;
- teza Holocaustului din România ca expresie a anti-românismului instituționalizat;
- necesitatea unei Internaționale naționaliste
- de-românizarea României - un proiect anti-românesc în plină desfășurare.

➤ **„În România n-a existat nici un holocaust!”**
(1 decembrie 2006, România Mare)

„Scrisoare adresată d-lui Traian Bănescu. Stimate domnule peședinte al României,

Zilele trecute v-ați pronunțat din nou într-o chestiune de o mare importanță pentru viitorul românesc. Subiectul – așa-zisul Holocaust din România, holocaust pe cât de real pe atât de important sub aspect financiar – nu numai că nu-l cunoașteți, dar, constat, nici nu vă străduiți să vă informați asupra lui (...). Căci în România, bucurați-vă de vestea cu care venim, nu a fost nici un Holocaust! Nici măcar în vizită! Nici tu holocaust, nici tu genocid, nici tu program! Nici pe vremea lui Antonescu (...).” Scrisoarea este semnată de Ion Coja.

➤ **„Cum s-a ajuns la cifra de 400.000 de pierderi de vieți ale evreilor în timpul guvernării lui Ion Antonescu”**
(22 decembrie 2006, România Mare)

„Cartea a apărut în anul 1946 și are titlul „Cartea Neagră”, de Mathias Carp. (...) În carte este scris că românii au omorât 400.000 de evrei fără să se prezinte vreo dovadă. La vremea respectivă, toată lumea a rămas consternată și s-a întrebat cum a inventat autorul cărții această cifră de 400.000 de evrei ucși de Poporul Român”.

➤ **„În vreme ce are răbufniri naziste față de rromi („Țiganca asta împutită”) Traian Bănescu a acceptat să plătească Israelului 4,3 miliarde de euro, despăgubire pentru un imaginar Holocaust în România”**
(25 mai 2007, România Mare)

➤ **„O zi de doliu național: 1 iunie 1946”
(1 iunie 2007, România Mare)**

„La 1 iunie 1946 a fost executat Mareșalul Ion Antonescu, în urma unei sentințe, hotărâtă la Moscova și dată la București, sub presiunea Partidului Comunist. Regele Mihai, deși ar fi putut, a refuzat să intervină, fiind astfel părtaș la crimă”. Articol semnat de Prof. univ. dr. Petre Țurlea.

➤ **„Licheaua deceniului. Teroristul Radu Ioanid, sau ilustrarea zicalei „Părul deștept părăsește capul prost...” (8 iunie 2007, România Mare)**

„Așa arăta politrukul, pe când îl slugărea pe ideologul marxist-leninist-șovinist Gall Erno, și așa arată acum., când se dă mare sculă pe basculă la Muzeul Holocaustului din America. Porcul n-are nici un Dumnezeu, drept pentru care o să-l bată ... Dumnezeu!”

➤ **„În România n-a existat holocaust!”
(15 iunie 2007, România Mare)**

„Deputatul Aurel Vainer a ținut să spună că în țara noastră antiemitismul este un fenomen marginal, iar comunitatea evreiască promovează fără nici un fel de opreliști politica ușilor deschise pentru a face cunoscut adevărul Holocaust. (...) Concluzii foarte concrete, dar dacă așa stau lucrurile, de ce nimeni dintre cei prezenți nu a combătut afirmațiile false ale fostului politruk de la București, consilier la CC al PCR, Radu Ioanid, în prezent un fel de director la Muzeul Holocaustului din SUA, care „a descoperit” el elemente și atitudini antisemite, nu care fapte marginale, ci tocmai în lumea politică de sus? (...) În urmă cu cîțiva ani, Elie Wiesel (...) a rostit cu cinism, la București, cuvinte foarte grele „România a ucis, a ucis, a ucis”. Adevărul va fi spus fără prejudecăți cînd toți vor cădea de acord (...) că „Elie Wiesel a mințit, a mințit, a mințit”.

➤ „În România nu a fost nici un holocaust!”
(18 septembrie 2007)

Liderul Partidului România Mare (PRM), Corneliu Vadim Tudor a negat, din nou, Holocaustul din România în ședința Senatului României din data de 18 septembrie 2007. Discursul său a fost răsplătit cu aplauze de către senatorii prezenți în sală. Corneliu Vadim Tudor a declarat de la tribuna oficială a Senatului României:

„Doamnelor și domnilor senatori, în legătură cu raportul Departamentului de Stat la SUA privind Legea cultelor și ritmul retrocedărilor, menționez că acesta este o minciună ridicolă, de la un capăt la altul, care arată că politica mccarthistă americană, a «vânătorii de vrăjitoare», din anii imediat următori celui de-al doilea război mondial, este încă în vigoare. În acest Raport singurul nume de politician din România este numele meu, firește. (...) Prin urmare, era vorba despre Bănescu, un agent păgubos al americanilor, care, pentru a fi păstrat în funcție, s-a angajat să plătească Israelului suma colosală de 4,3 miliarde euro! De unde are țara atâta băneț și pentru ce să mai dăm?! O să dam și sufletul din noi, și haina de pe noi, și laptele copiilor? Chiar le-a luat Dumnezeu mințile? Formularea «pentru un imaginar holocaust petrecut pe teritoriul tarii noastre» am făcut-o în calitatea mea de doctor în istorie, adică de cunoscător al adevărului, care nu servește «conservele» și «prefabricatele» unor profitori nerușiinați.

Dar, dacă ține Departamentul de Stat, cu orice preț, să o spun și mai limpede, am s-o spun: în România nu a fost nici un holocaust! Pentru cei slabi de ochi și fuduli de urechi, o mai spun încă o dată: în România n-a fost niciun holocaust.

Dimpotrivă, românii i-au aparat și i-au salvat pe evrei.

Eu resping, cu indignare, încercările unor lichele de a demoniza poporul român și de a-l prezenta ca pe un neam de ucigași! Dacă în România nu a fost holocaust, au fost, în schimb, închisori ale C.I.A. Doamne, apară și ferește! Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Domnul Doru Ioan Taracila: Vă mulțumesc, domnule președinte.“

„Cum vă simțiți: evreu sau român“, audierea
diplomatului Edward Iosiper (18 aprilie 2007)

Pe 18 aprilie 2007, Edward Iosiper, diplomatul desemnat pentru postul de ambasador al României în Israel, a apărut în fața Parlamentului pentru audieri în vederea numirii sale ca ambasador. Audierea lui Iosiper s-a transformat într-un interogatoriu antisemit. Doi parlamentari PRM, Anca Petrescu și Eugen Mihăescu (deputat PRM, vicepreședinte al Comisiei pentru Politică Externă a Camerei Deputaților în legislatura 2004 - 2008), au dorit să știe dacă Iosiper se simte „evreu sau român“. Niciunul dintre parlamentarii prezenți la audieri nu au intervenit pentru a opri atitudinea rasistă, discriminatorie.

Fragment din stenograma Comisiei de Politică Externă, din data de 18 aprilie 2007:

Eugen Mihăescu: „Dumneavoastră cum vă simțiți, aș vrea să știu, înainte să vă dau votul meu? Vă simțiți român sau evreu?“ (...)

Edward Iosiper: „Da, sunt un evreu român. Da, sunt român!“.

Eugen Mihăescu: „Dar ce vă simțiți dumneavoastră în primul rând,

român sau evreu sau amândouă deodată? De exemplu, domnul Cajal pentru mine, știu ca evreii nu au sfinți, domnul Cajal pentru mine era un sfânt, el se simțea român, probabil că tatăl dumneavoastră care nu a emigrat în Israel, deși au fost vremuri grele totdeauna pentru evrei, a fost un român. Dumneavoastră cum vă simțiți? Aș vrea să aud din gura dumneavoastră“.

Edward Iosiper: „Sunt român, domnule vicepreședinte, născut și crescut în țara asta!“.

Edward Iosiper a fost aprobat în calitate de ambasador în Israel cu 19 voturi „pentru“ și patru „împotriva“.

➤ „Există un plan secret evreiesc de distrugere
a bisericilor creștine din România“
(21 martie 2008, România Mare)

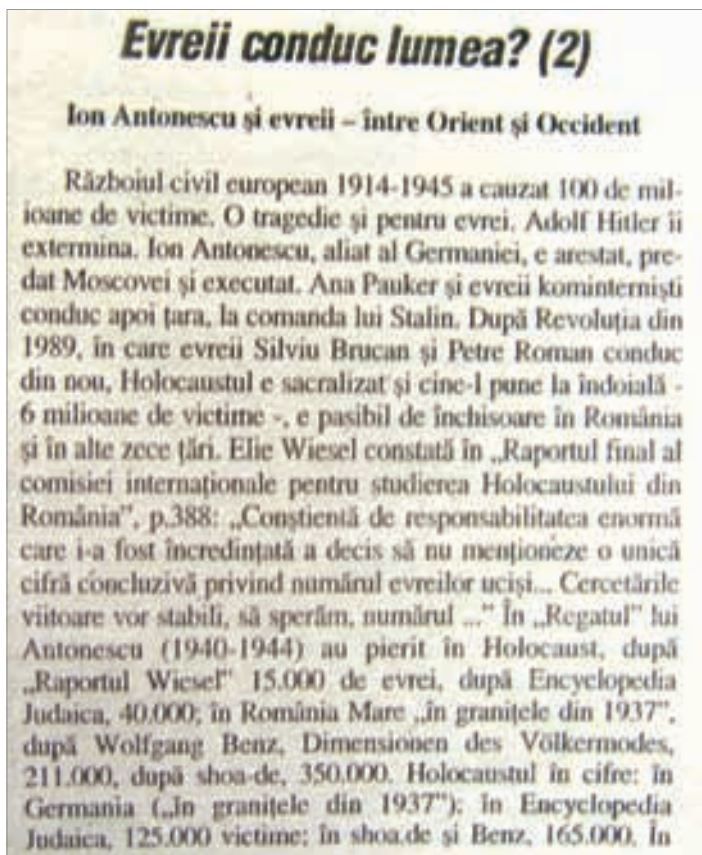

„Surse din Serviciile Secrete ne-au informat că, în urmă cu câțiva ani, Oculita Mondială (care conduce lumea din umbră) a elaborat un plan secret de distrugere a bisericilor creștine, mai ales a acelor vechi, de patrimoniu“.

➤ „Trăiască și înflorească summit-ul NATO,
farul călăuzitor al omenirii, condus către noi culmi
de civilizație și progres de teroristul nr. 1
al Planetei, George W. Bush!“
(4 aprilie 2008, România Mare)

➤ „Evreii conduc lumea”
(21 noiembrie 2008, România Mare)

„După revoluția din 1989, în care evreii Silviu Brucan și Petre Roman conduc din nou, Holocaustul este sacralizat și cine-l pune la îndoială - 6 milioane de victime -, e pasibil de închisoare în România și în alte zece țări.”

➤ „La mormantul generalului Franco”
(29 august 2008, România Mare)

„La mormântul generalului Franco, spaniolii practică salutul fascist pe față. Ce părere are guralivul Elie Wiesel?”

➤ „Hitler în smoching!”
(29 august 2008, România Mare)

„Hitler în smoching! Asta se întâmpla în 1935, când l-a așteptat meticulos pe noul ambasador al Spaniei în Germania și, meticulos, a inspectat garda de onoare.”

➤ „O nouă gogoșă mcartystă a Departamentului de Stat al SUA / Holocaustul e vârât, cu forța, pe gâtul poporului român”
(26 septembrie 2008, România Mare)

Fostul ambasador al Statelor Unite în România, Nicholas Taubman și Radu Ioanid, istoric și director la Muzeului Holocaustului din Washington acuzați că obligă România să recunoască Holocaustul denumit „o gogoșă” Ce jigodii! Ce derbedei!

➤ „Mafioții evrei care patronează postul Prima Tel Aviv au dat ordin ca liderul PRM să fie prezentat, sistematic, drept... nebun(?)!”
(9 mai 2008, România Mare)

„Asta s-a și urmărit prin făcătura „Holocaustului” în România – să îngenunchiați, învinovați, paralizați de frică”.

Fotografii cu mareșalul Ion Antonescu și Corneliu Zelea Codreanu (2008, România Mare)

➤ România a devenit colonie evreiască
(13 iunie 2008, România Mare)

➤ „Aurel Vainer se roagă de oamenii de afaceri israelieni să nu plece din România – oare aceștia presimt o catastrofă?
(9 octombrie 2009, România Mare)

ULTIMA ORĂ

Aurel Vainer se roagă de oamenii de afaceri israelieni să nu plece din România - oare aceștia presimt o catastrofă?

Într-o discuție care a avut loc săptămîna trecută, Aurel Vainer (deputatul Federației Comunităților Evreiești din România) i-a rugat pe mai mulți oameni de afaceri israelieni să nu-și mute afacerile în altă parte, să rămîină aici. Aceștia insistă, totuși, să plece, fiindcă presimt o catastrofă economică, dublată de una socială. Știți zicala marinărească: șobolanii părăsesc primii corabia. Revenim cu noi amănunte.

Aurel Vainer se milogeste, cu lacrimi de crocodil, de afaceriștii israelieni să nu plece din România. Aceștia, însă, ilustrează cel mai bine zicala: „După noi, potopul!”

Articol publicat de ziua comemorării Holocaustului din România.

◆ Vlad Hoge

➤ Emisiune la Antena 2

Vlad Hoge, fost deputat PRM, actual vicepreședinte al Partidului Conservator, este unul dintre negaționiștii Holocaustului din România. Această „calitate” a sa este menționată în Raportul Comisiei Wiesel din anul 2004. Cu toate acestea, postul TV Antena 2 i-a oferit poziția de prezentator al emisiunii „Filmul sau viața”. Articolele publicate în România Mare și Politica sunt rasiste, antisemite și negaționiste. În general, limbajul folosit de Hoge este brutal și incită la acțiuni violente.

Hoge se face avocatul „soluției” implementată de Maresalul Antonescu în problema romilor.

Potrivit Raportului Comisiei Wiesel, „în 2001, Gheorghe Buzatu a girat, prin intermediul Centrului de Istorie și Civilizație Europeană, pe care îl conducea, apariția, sub auspiciile Academiei Române, a unei cărțuții imunde, «Naționalistul», semnată de tânărul deputat PRM Vlad Hoge. Cartea conține articole publicate în prealabil în România Mare și Politica, cât și pamflete prezentate de autor drept « studii », apărute sub pseudonim într-o revistă locală de scandal, Atac de Târgu' leilor. Unul dintre aceste «studii» are titlul « Care Holocaust? » și subtitlul « Mareșalul Ion Antonescu a protejat evreii din România ». Hoge citează și el mărturia lui Filderman și, după ce invocă autori care au tratat perioada 1940-1944 Gh. Buzatu, Valeriu Florin Dobrinescu, Iosif Constantin Drăgan, Mircea Musat, gen. I. Gheorghe, col. Gh. Magherescu, conchide: « Documentele prezentate dovedesc în mod clar că evreii din România NU au fost supuși unui regim de exterminare de către regimul Antonescu ». Cartea este explicit antisemită, autorul afirmând pe față că a fost inspirat de criminalul de război nazist executat la Nürnberg, Julius Streicher. Explicabil deci că Hoge nu ezită să afirme că « antichriștii evreo-khazari au încercat să-și înfrângă complexul inferiorității lor spirituale printr-o animalizare completă a trăirilor afective » sau că « marxismul bolșevic și capitalismul sălbatic au fost născocite de aceiași rabini și zarafi bărboși care bolboroseau în neștire pe la întâlniri de taină, urzind noi și noi protocoale de înrobire a „goymilor” ». Publicarea cărții a provocat un mare scandal în presă, dar deputatul Hoge și-a păstrat poziția, deși cele scrise intrau, prin mesajul xenofob, sub incidența Codului penal. Buzatu, cel care a permis publicarea cărții sub egida Academiei, și-a dat demisia formal din fruntea Centrului, dar și-a păstrat, de facto, controlul asupra instituției.” (Pag. 363 - 364)

◆ Corvin Lupu

Profesor universitar și fost redactor-șef al revistei „Transilvania”, revistă finanțată din fonduri publice, a negat de mai multe ori existența Holocaustului.

➤ „Impactul Problematicii Holocaustului asupra României Contemporane și aspecte ale relațiilor dintre români și evrei” (Revista Transilvania nr. 3, 2005)

„Ori, se poate cere urmașilor celor care au suferit în lagărele de concentrare naziste să realizeze asemenea studii? După părerea mea, este foarte greu. Se poate cere poporului evreu să nu abordeze Holocaustul pe baze sentimentale și cu pretenții științifice? De asemenea, este foarte greu. (...) Personal, prin natura profesiei, am avut de mai multe ori ocazia să afirm că suferința evreilor în timpul celui de-al doilea război mondial este o realitate pe care orice cercetător, chiar de mică obiectivitate, trebuie să-l recunoască. Nu contează aritmetica evreilor care au murit sau suferit. Teoretic, unul singur este suficient ca fenomenul să fie condamnat, moral și juridic. În același timp însă, dimensiunea Holocaustului, așa cum rezultă ea din multe cercetări, este adeseori discutabilă, iar uneori inacceptabilă. (...) Cum acuzele sunt doar unele cu semnificație morală, învinovățirea popoarelor este și mai evidentă. Germania a plătit deja fantastica sumă (pentru noi, nu pentru evrei, care sunt cel mai bogat popor din lume) de 45 de miliarde \$ despăgubiri către comunitățile evreiești. La sfârșitul războiului al doilea mondial, Germania fusese deja pedepsită de învingătorii în război. Fusese bombardată integral. I-a luat totul. Conducătorii i-au fost pedepsiți cu moartea. Toate tezaurele descoperite au fost confiscate. Fabricile i-au fost demontate și rechiziționate. Toate descoperirile științifice i-au fost sustrate. Arhivele importante i-au fost furate. O parte a poporului german a fost deportat în Siberia. Crede cineva că le-a fost mai ușor decât evreilor? Se înșeală. În aceste condiții cine a rămas să plătească și să-și ceară scuze? Generațiile viitoare. Poporul german. (...) În luna februarie 2005, un grup important de lideri ai comunităților evreiești din SUA

a vizitat România. Bineînțeles că s-a abordat și problematica „Holocaustului Românesc”. Cu acest prilej, unul dintre lideri a declarat pentru televiziune că, legat de evrei, România se confruntă cu propria istorie. Eu aș reformula și aș spune că nu ne confruntăm cu propria istorie decât prin necesitatea de a continua cercetările în valoroasele noastre arhive și ale altor state, mai ales Federația Rusă. În schimb, ne confruntăm din greu cu reaua-credință a unora dintre liderii evrei care exagerează, ascund adevărul și inventează genociduri, în locul unor evenimente cu alte conotații istorice. (...) Nu cumva pentru că, la ora aceea, comunitățile evreiești nu aveau nici o speranță că o asemenea acuză să poată fi însoțită de o revendicare de 50 de miliarde \$, așa cum se întâmplă în prezent? Încă nu începuse transformarea suferinței reale a evreilor într-o uriașă afacere. Astăzi se aduc acuze grave românilor pe baza unor așa-zise mărturii ale unor persoane care se declară supraviețuitori ai deportării din anii războiului, din Transnistria. Pot fi ele astăzi probe? (...) Din păcate, îndrăzneala unor lideri evrei este atât de mare încât cred că sunt în stare să acuze întregul popor român de antisemitism și să-i mai ceară cine știe ce alte miliarde de dolari despăgubiri.”

➤ „Drept la replică. Stimate domnule Hincu” (Revista Transilvania, nr. 9, 2005)

În acest articol, domnul Corvin Lupu reia argumentele expuse în articolul precedent. În apărarea expunerii sale, domnul Corvin Lupu invocă și citează opiniile favorabile sieși, exprimate de către profesor universitar doctor Gheorghe Buzatu, profesor doctor Răzvan Givulescu, profesor universitar doctor Dan Popescu, profesor universitar doctor Lucian Giura, istoricul Vasile Crișan, profesor universitar doctor Nicolae Todericiu.

➤ „65 de ani de la evacuarea forțată a Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța. Poziția evreiască” (Revista Transilvania, nr. 9, 2005)

În acest articol, domnul Corvin Lupu acreditează ideea că violențele împotriva evreilor români din Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herta au fost justificate și întemeiate. Studiul a fost prezentat la simpozionul organizat de către Direcția Județeană Sibiu a Arhivelor Naționale, condusă de către profesor Alexiu Tatu.

➤ „Prof. Univ. Dr. Radu Ștefan Vergatti despre Corneliu Zelea Codreanu, în «Dosarele Istoriei nr. 11 (111/2005)»” (Revista Transilvania, nr. 1, 2006)

„Autorul articolului, profesorul univ. Dr. Alexandru Vergatti este fiul avocatului Alexandru Vergatti, apărătorul lui Corneliu Zelea Codreanu în procesul de rejudicare pe fond a cauzei, despre care nu s-a scris nimic în cei 65 de ani care au trecut... Profesorul Vergatti arată că, începând cu lucrarea lui Mihai Antonescu, Pe marginea prăpastiei, cursurile, manualele, studiile, cărțile și articolele despre Mișcarea Legionară, din toți anii de după 1941, au fost prezentate în „cea mai deformată imagine posibilă”.

➤ „Gheto-uri, lagăre și domiciliu forțate în Transnistria celui de-al doilea război mondial“ (Revista Transilvania, nr. 3, 2007)

„Auto-victimizarea unora dintre evrei, pe teritoriul României, este categoric mult și neștiințific exagerată. Ea urmărește interese punctuale, care nu au legătură cu adevărul istoric, ci cu intențiile de valorificare materială a suferinței evreilor, „industria holocaustului“ cum a numit-o Norman G. Finklestein și alți evrei care nu acceptă toate inițiativele unor conaționali de-ai săi“.

➤ „De la Norman Finklestein la Robert Horvath“ (Revista Transilvania, nr. 8, 2008)

„Citindu-l pe Robert Horvath, gândul cercetătorului se îndreaptă către Norman G. Finklestein și a sa Industrie a Holocaustului. În cunoscutele sale reflecții asupra exploatarea suferinței evreiești, Finklestein arată că SUA, „... una dintre cele mai mari puteri militare, vinovată de grave încălcări ale drepturilor omului, se prezintă pe sine ca un stat victimă, iar cel mai bine situat grup etnic din Statele Unite și-a câștigat, pe aceeași cale, un statut de victimă“. În textul său, Robert Horvath (Deva) pune lucrurile la punct privind la meritele istorice ale poporului român în salvarea a peste jumătate de milion de evrei, în timpul regimului antonescian al anilor '40. (...) Robert Horvath contestă categoric existența holocaustului din România, afirmație pe care și-o asumă. Instituția noastră nu comentează

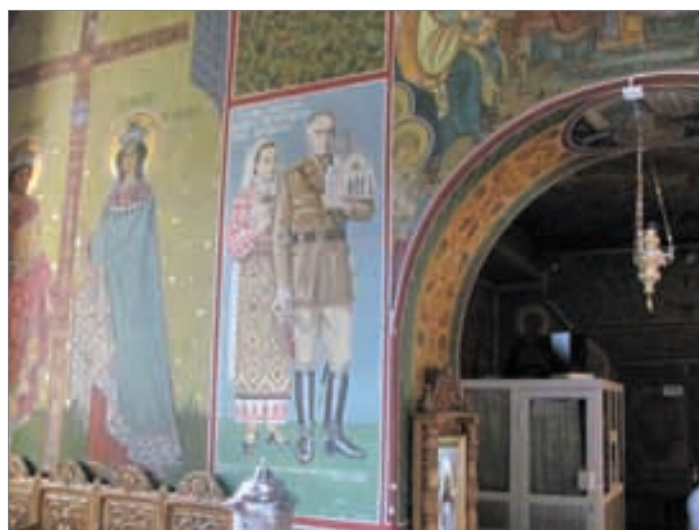
această afirmație, făcută pe ton apăsat și împărtășește public această părere a d-lui Horvath, întrucât acest lucru ar expune instituția noastră rigorilor legislației, care pedepsește delictele de opinie privitoare la contestarea Holocaustului. Ca urmare, întreaga răspundere pentru afirmațiile făcute aparține domnului Robert Horvath. Autorul este bine documentat.“ (pag. 1-3). În continuare, Revista Transilvania publică două articole virulent antisemite și negaționiste ale domnului Robert Horvath (paginile 4-9) și o scrisoare de sprijin semnată de către domnul Ion Coja (paginile 10-11).

◆ Mareșalul Ion Antonescu

➤ Picturi ale Mareșalului Antonescu în biserici

În pronaosul Bisericii Mihai Vodă, de pe str. Sapienței nr. 4, sector 5, București se află o pictură care îl reprezintă pe dictatorul României din perioada celui de al Doilea Război Mondial, Ion Antonescu. MCA România a solicitat Bisericii Ortodoxe Române „evalueze situația și să dispună măsurile cuvenite“. (20 iunie 2006)

O altă pictură se află în interiorul bisericii Biserica Sfintii Imparati Constantin si Elena – Vergului, care îi are ctitori pe mareșalul Ion Antonescu și soția sa, Maria Antonescu.

Bustul marelui mareșalului a fost înlăturat de pe soclu, dar a fost păstrată plăcuța comemorativă cu textul: „Ion Antonescu 1882 – 1946 Mareșal al României ctitor al bisericii“.

Justiție de către inițiatorii reabilitării marelui mareșalului Antonescu, esența și efectele măsurilor și actelor lui Antonescu nu mai pot fi anulate, așa după cum victimele regimului antonescian, cetățeni români (creștini și evrei) nu mai pot fi readuși la viață“.

➤ Reabilitarea parțială a Mareșalului Ion Antonescu

Înalta Curte de Casație și Justiție a respins reabilitarea parțială a regimului dictatorial al Mareșalului Ion Antonescu în data de 6 mai 2008.

Anterior, Curtea de Apel București hotărâse, în data de 5 decembrie 2006, achitarea marelui mareșalului Ion Antonescu, a șefului Gărzii de Fier Horia Sima și a altor 19 membri ai Guvernului român din 1940, pentru unele crime de război imputate ca urmare a colaborării militare dintre România și Germania în agresiunea „contra popoarelor din Rusia Sovietică“.

Cererea de revizuire a sentinței din 1948 fost făcută de un grup de naționaliști și descendenți ai unor membri ai regimului marelui mareșalului Antonescu.

Statul român, prin Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a contestat decizia Curții de Apel București, iar judecătorii instanței supreme a admis recursul formulat de Parchet.

MCA România a reamintit atunci autorităților judiciare că „in-diferent ce așa-zise probe vor fi prezentate Curții Supreme de

➤ Inscricții de omagiere a marelui mareșalului Ion Antonescu

În zona comunei Dedulești, din județul Vâlcea, pe partea dreaptă a drumului E68, direcția spre Râmnicu Vâlcea, mai multe inscripții cu grafitti aduc omagii marelui mareșalului Antonescu.

➤ „Cel mai iubit român“, Televiziunea Națională & mariromâni.ro

În lunile iulie - octombrie 2006, Televiziunea Națională Română (TVR) a organizat un concurs-dezbatere « Cel mai iubit român ».

Mareșalul Ion Antonescu a fost votat de către telespectatori în primii zece candidați. În cazul marelui mareșalului Antonescu, multe dintre edițiile online ale ziarelor și unele forumuri de discuții au devenit platforme de glorificare a celui care a aliat România cu Germania nazistă și care poartă responsabilitatea exterminării a 280 000 de evrei români și 11.000 de romi. Acest sondaj prezintă efectele anilor de îndoctrinare comunistă și naționalistă din perioada regimului dictatorial al soților Ceaușescu. (Iulie - octombrie 2006)

◆ Radu Mazăre ofițer nazist

➤ Radu Mazăre a îmbrăcat uniformă nazistă și a purtat svastica la vedere

În data de 18 iulie 2009, Radu Mazăre, primarul orașului Constanța și lider al Partidului Social Democrat (PSD), a defilat îmbrăcat în uniformă de ofițer nazist la o prezentare de modă. Mazăre a purtat, la vedere, svastica pe catarama centurii militare. Extrem de grav, politicianul membru al PSD a fost însoțit de fiul său, minor, îmbrăcat în uniformă de soldat nazist. Mazăre și fiul său au defilat în „pas de gasca“, stilul oficial de paradă al armatei naziste.

După ce a coborât de pe podium, oficialul român s-a fotografiat cu spectatorii de la prezentarea de modă, printre ei aflându-se și copii. Mazăre și-a motivat gestul : „Am vrut să mă îmbrac în general al Wehrmachtului, pentru că întotdeauna mi-a plăcut aceasta uniformă și am admirat organizarea riguroasă a armatei germane“.

Partidul Social Democrat a avut cunoștință de faptul că Radu Mazăre urma să se afișeze în public îmbrăcat în uniformă nazistă.

Sursă: adevărul.ro

Sursă fotografii: Agerpres

Într-o conferință de presă a Partidului Democrat Liberal, din data de 30 iunie 2009, Cezar Preda a făcut publică intenția primarului Radu Mazăre.

Radu Mazăre: „Am vrut să mă îmbrac în general al Wehrmachtului pentru că întotdeauna mi-a plăcut aceasta uniformă și am admirat organizarea riguroasă a armatei germane“.

➤ Comentarii antisemite pe radumazare.ro

Site-ul primarului Radu Mazăre (www.radumazare.ro) a găzduit, ulterior evenimentului, reacții antisemite virulente, care incitau la violență împotriva evreilor, după ce presa internațională a sancționat comportamentul acestuia.

Extrase din mesaje antisemite postate pe radumazare.ro:

„Sunt pentru dvs. mai importanti jidanii decat americanii, ori interesele statului Israel mai importante decat interesele Statelor Unite? Ori dvs. chiar credeti în falsa versiune ca „jidanii sunt poporul ales al lui Dumnezeu“ de le acordati atata importanta? Daca da, puteti sa-mi aratati în Tora ori în Biblie un singur cuvânt scris de Dumnezeu cu mana lui din care sa rezulte ca jidanii sunt „fiii lui Dumnezeu“ și trebuie sa detina suprematia în lume?! Daca ei ar fi cu adevarat fiii lui Dumnezeu, credeti ca Dumnezeu i-ar fi lasat sa se infecteze cu lepra și ale boli contagioase, sa fie sclavi ai Egiptului și Imperiului Roman, sa indure pogromuri în Rusia și multe alte tari, ori sa indure „holocaustul“ nazist?! în afara de aceasta, se stie bine ca jidanii comunisti au fost ateisti, deci nici nu vroiau sa auda de Dumnezeu.“

„Eu n'am fost nascut în timpul asa-zisului „holocaust nazist“ împotriva jidanilor, dar ca și multi altii imi pun și eu întrebarea „Chiar

au murit în realitate sase milioane de jidani“ în timpul celui de al doilea război mondial? Deci nici mai mult nici mai puțin, ci exact 6 milioane de jidani? Interesant nu?!“

„Si cum dvs. sunteti un „expert“ în probleme de „holocaust“ și „anti-Semitism“ puteti sa-mi spuneti cum au fost aceste 6 milioane de jidani ucisi de catre nazisti, prin impuscare de catre plutoanele de executie, gaze, arderea de vii în cuptoare, infometare, boli, ori moarte naturala? și cati jidani au murit prin impuscare de catre plutoanele de executie? Cati prin gaze? Cati prin ardere de vii în cuptoare? Cati prin infometare? Cati din cauza bolilor? Cati prin moarte naturala? De asemenea, puteti dvs. sa prezentati lista cu numele celor 6 milioane de jidani ucisi în holocaustul nazist? Ori acest adevăr nu trebuie sa fie cunoscut oficial, iar astfel de întrebări sunt considerate manifestări „anti-Semite“ ori acțiuni de „ostilitate față de interesele jidanilor ori a statului Israel“?“

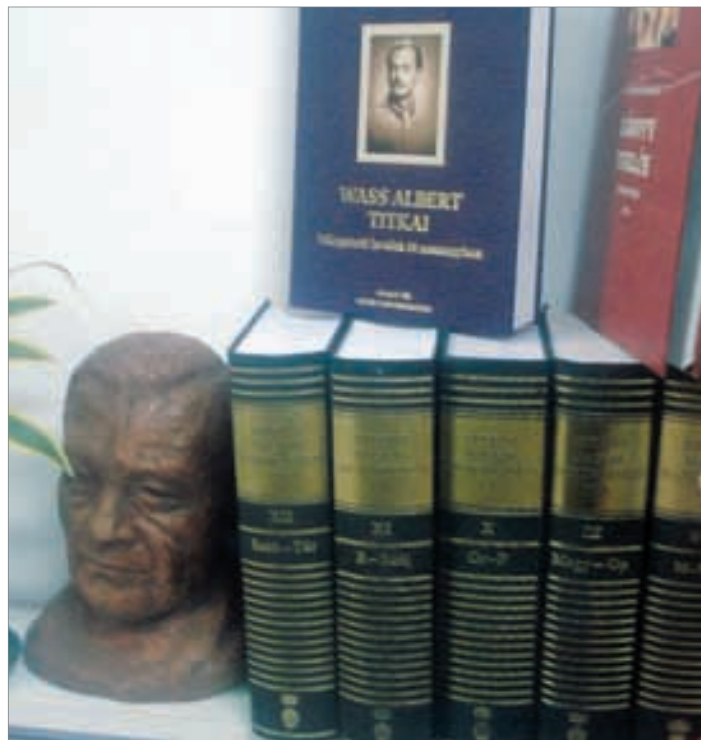
◆ Albert Wass

➤ Bust ridicat în memoria lui Albert Wass la Odorheiu Secuiesc

Albert Wass, condamnat la moarte pentru crime împotriva umanității, a fost omagiat public, în piața centrală a orașului Odorheiu Secuiesc, în prezența liderilor Uniunii Maghiar Democrate (UDMR) și a notabililor orașului. Wass Albert a participat la uciderea a 14 români și evrei din localitățile Sucutard și Mureșenii de Câmpie (județul Cluj). Câte un bust a fost amplasat sub numele „Secuiul rățător“ la Odorheiu Secuiesc, Reghin și Lunca Mureșului. Un batalion al grupării paramilitare „Garda Maghiară“ care este o aripă a partidului extremist,

ultra-naționalist și antisemit Jobbik (Ungaria) poartă numele criminalului de război Wass Albert. (15 martie 2006)

Sursă foto: Napoca News

◆ Radu Mihai Crișan

➤ „Secretul sabiei de foc sau cum e cu puțință fenomenul legionar”

Radu Mihai Crișan a publicat la Editura Cartea Universitară, (București, 2006) o carte cu conținut rasist și antisemit. Cartea este distribuită și în format digital și are și o traducere în limba engleză. Potrivit notei autorului, cartea „constituie, în fapt, Ediția a II-a revăzută și adăugită a lucrării Surâsul Legiunii. Sau cum înțeleg eu Legionarismul Românesc”.

Reproducem câteva fragmente din carte:

„Studiul Degenerarea Rasei Jidănești, al doctorului Paulescu, schițează o posibilă pistă:(...) Degenerarea Jidanilor e datorită transmisiei hereditare a malformațiilor creierului”.

„Triumful comunismului coincide cu visul iudaismului de a stăpâni și exploata popoarele creștine în virtutea teoriei «poporului ales», care stă la baza religiei jidănești”.

„Îți mărturisesc că, mă frământă și mă contrariază un text, despre „politicianii români cari, bine plătiți, pretind că nu există problemă jidănească, dar sub protecția cărora, comerțanții Evrei i-au ruinat, în sumedenie de zone ale țării, pe cei Români”.

➤ „Moța și Marin. Testamentele lor politice”

Radu Mihai Crișan a publicat la Editura Cartea Universitară, (București, 2006) o carte cu conținut rasist și antisemit. Cartea este distribuită și în format digital. Reproducem câteva fragmente din carte: „Iar azi aceasta experiență culminează cu desmoștenirea Românilor de către veneticii străini, în propria lor țară liberă, cu lupta din toate domeniile de viață dintre noi Români și Evreii care formează în sânul nostru o unitate distinctă, solidară, activând organizat pentru a ne scoate din pozițiile și drepturile noastre.”

„Să nu se creadă – în urma faptului că noi combatem ideile de umanitarism, de libertate, egalitate și frăție, în felul cum le interpretează și caută să le aplice Evreii (neonest, bazându-se pe puterea fascinatorie care se leagă de ele și pe care, printr-o interpretare greșită, o făceau să acționeze tocmai împotriva scopului pe care-l urmărește accețiunea lor just interpretată, folosindu-le ca armă pentru cucerirea puterii mondiale¹) că noi am fi dușmanii acestor nobile idei în accețiunea lor ideală.”

„De această stare de lucruri profitau apoi numai ei, Evreii, înaintând în mod vertiginos spre realizarea planului lor criminal de stăpânire mondială.”

„Trebuie dintâi să descoperim lumii intențiunile ascunse ale Evreilor, falsitatea operei lor sociale de suprafață¹, să demonstrăm apoi mulțimii greșeala în care a căzut, să trezim din beția sălbatică pe cei amețiți de posibilitatea unei potoliri imediate a egoismelor veșnic nesatisfăcute, să oprim din calea lor pe cei porniți să ucidă «pe cei de sus» și să se pună ei în locul lor, să oprim talpa de a distruge capul crezând apoi că se poate pune ea în locul lui.”

➤ „Totul pentru Hristos! Testamentul politic al lui Nicolae Iorga”

Radu Mihai Crișan a publicat la Editura Cartea Universitară, (București, 2006) o carte cu conținut rasist și antisemit. Cartea este distribuită și în format digital. Reproducem câteva fragmente din

carte: „Acești străini cari se numesc în Moldova Jidani, cărora li se zice aici [în Muntenia] Ovrei și cărora, li se mai spune, literar Evrei au venit din Rusia și din Austria, din ceea ce este astăzi Rusia și Austria la hotarele noastre, dar care era atunci Polonia. Prin urmare, când nu se mai putea face negoț în Polonia cu deplină liniște, atunci ei s-au năpustit asupra țării noastre”. La 1750 erau [deja] într-un număr îngrijitor, la 1850 ajunseseră să aibă mare parte din viața economică a Moldovei. Nu erau supuși funcționarilor țării; erau supuși unor funcționari de încasare, unor strângători de impozite, unor agenți de poliție luați din mijlocul lor. Situația lor ca breaslă străină arată foarte bine cât erau de străini”.

➤ „Istoria interzisă”

Radu Mihai Crișan a publicat la Editura Tibo (București, 2008) o carte cu conținut rasist și antisemit. Cartea este distribuită și în format digital. Reproducem câteva fragmente din carte:

„Orice aluzie la «conspirație» trezește un cor de proteste din tabăra «javrelor cu ștaif» autohtone încadrându-se cu entuziasm în spectacolul mondial regizat de cinicii dirijori. Exemplul cel mai actual este acuzația de «holocaust» adusă poporului român”. (Nicador Zelea Codreanu, România ca un hotel, în Cuvântul legionar, An III, nr. 39, noiembrie 2006, pag. 2)“.

„Dacă ne acuză statul Israel, să o facă la nivel diplomatic, cum cere uzanța internațională.

Vreau să văd în ziare(;) scris mare: «Statul Israel acuză România de Holocaust!» Copie după actul oficial, și, ca tot românul, cu antet, ștampilă și semnătură!” (Nicador Zelea Codreanu, Despre Mișcarea Legionară, în Cuvântul legionar, An IV, nr. 56, martie 2008, pag. 5),

„De ce se ascund Poporului Român anumite adevăruri? Simplu: pentru a-l menține pe mai departe în sclavie. Sclavia iudeo-comunistă de ieri a fost înlocuită de cea iudeo-americană și occidentală de azi”. (Teodor Usca, Apel la rațiune (II), în Cuvântul legionar, An IV, nr. 60, iulie 2008, pag. 12)“.

„Avem în vedere pe cei care leagă desfășurarea Holocaustului de teoriile rasiste la care au aderat mulți lideri de conștiință evrei, chiar înainte de instalarea la putere a nazismului, teorii potrivit cărora omul trebuie să intervină pentru îndepărtarea din viață sau de la procreație a exemplarelor umane tarate, biologic nereușite. Nici un popor nu duce lipsă de asemenea «rebuturi» umane. Viața de ghetou a dus și la apariția unui mare număr de evrei degenerați, a unor «evrei de calitate inferioară».”

Cartea a fost promovată pe site-ul reportervirtual.ro. Proprietarul site-ului, Tiberiu Lovin, a fost notificat de MCA România asupra conținutului antisemit al cartii. Acesta i-a răspuns în mod discriminatoriu lui Marco Maximilian Katz și i-a oferit, din nou, spațiu de prezentare – drept la replică a ideilor antisemite lui Radu Mihai Crișan.

➤ „Dosarele Secrete ale Israeliților”, autor necunoscut

O carte cu conținut rasist și antisemit a fost preluată de către site-ul www.misiune-ortodoxa.ro, în 2006, de pe site-ul www.homepagez.com/dezvaluiri/index.html.

Cartea promovează toate teoriile antisemite românești și redă multe pasaje care incită la violență împotriva evreilor.

◆ Șerban Suru

➤ „În fața instanței, cu uniformă legionară“

„Șerban Suru, șeful Miscării Legionare, a venit în fața instanței, pentru a depune marturie în favoarea lui Grigore Oprita, îmbrăcat în camasa verde cu centurion și diagonală.

Suru a afirmat că, dacă dovedește că Miscarea este în ilegalitate, instanța trebuie să-l aresteze pe el, care se declara

legionar, nu pe Oprita. « În acest proces nu a fost judecat numai Grigore Oprita, ci și Miscarea Legionară. Justiția a confirmat că funcționarea Miscării Legionare este în concordanță cu legislația internă și internațională », a declarat Șerban Suru.

Profesorul brasovean Grigore Oprita a fost trimis în judecată la sfârșitul anului 2002, condamnat de Tribunalul Brașov la doi ani și jumătate de închisoare în iulie 2003 și achitat de Curtea de Apel Brașov în septembrie 2005. Sentința de achitare a fost menținută și în recursul formulat de procurori la Înalta Curte de Casație și Justiție, în februarie 2006.“

◆ Institutul de Diabet „Paulescu“

Institutul de Diabet, institutul publică, poartă numele profesorului Nicolae C. Paulescu, inventator al insulinei și cunoscut antisemit.

MCA România solicitat, printr-o scrisoare oficială adresată ministrului Sănătății în funcție la acea dată, Eugen Nicolaescu, analizarea oportunității menținerii denumirii acestei instituții publice: „Prof. medic NC Paulescu a fost, așa cum toată lumea o știe, descoperitorul de fapt al insulinei, medicament care a modificat radical tratamentul diabetului. În același timp Prof. medic NC Paulescu a fost lider, alături de AC Cuza, al Uniunii Național Creștine (1922) și apoi al Ligii Aparării Național Creștine (1923), partid naționalist, xenofob și antisemit condus de prof. AC Cuza, ceea ce astăzi se eludează. Simbolul politic al acestor partide a fost zvastica, aleasă încă înaintea nazistilor. Prin membrii săi de elită, partidul a avut influența printre studenți. Antisemitismul primitiv și militant al lui NC Paulescu s-a manifestat activ cu prilejul mișcărilor studentesti de la sfârșitul anului

1922. De altfel, în ianuarie 1923, profesorul Paulescu s-a prezentat ca martor din partea apărării, la procesul studenților acuzați pentru tulburările din decembrie 1922. Iată de exemplu ce scria el în ianuarie 1923, polemizând cu cei care au reacționat vehement la antisemitismul și caracterul instigator al manifestațiilor studentesti din București, Iași, Cluj, Cernăuți: « Tinerimea română cultă, din cele patru centre universitare: Cluj, București, Iași și Cernăuți, s-a pus în mișcare simultan și a manifestat zgomotos. Care sunt cauzele acestor manifestații?... În realitate motivele trebuie să fie cautate în adâncul sufletului românesc. Ele se rezumă într-o lege a naturii, adică în instinctul de apărare al nației. Suntem invadați de o rasă străină, asiatică, cu moravuri sanguinare, ce de un secol și jumătate, se strecoară tiptil în țară, prin grăniturile ce s-au rău pazite. Această invazie e mult mai teribilă decât cea recentă a nemților, de care am scăpat relativ repede, și ca acele mai vechi ale turcilor și tatarilor, de care nu ne-am mantuit decât prin lupte sângeroase de mai multe veacuri. Într-adevăr, pe când toți acești dușmani au fost izgoniți peste hotare, de unde au venit, jidani, care s-au infiltrat în madularele țării, nu vor putea fi dați afară decât prin eforturile persistente ale întregii nații românești. și expulzarea jidanilor se impune în mod imperios, din pricina numărului lor enorm și care crește pe zi ce trece, și mai ales din pricina viciilor de hotie și de trufie, de care ei sunt infectați“ (dr. Paulescu, prof. univ., „Cauzele manifestațiilor studentesti“ în *Apararea Națională*, an I, nr. 20/15 ianuarie 1923).»

Cităm un fragment din răspunsul primit de la Ministerul Sănătății: „Institutul care a fost numit după profesorul N.C. Paulescu nu a studiat și nu a desfășurat niciodată activități de ordin literar sau orice fel de activitate ideologică menită să încurajeze sau să alimenteze grupări antisemite, xenofobe. Geniul profesorului N.C. Paulescu a fost recunoscut pentru activitatea sa medicală, neținându-se cont de convingerile politice, antisemite, xenofobe. Aprecierea genului medical ar fi injust condiționată de convingerile personale, putând totodată crea o oportunitate de « epurare » politică a tuturor personalităților care au amprentat diverse domenii de-a lungul timpului. (...) Nu vom participa însă la o « vânatoare și prigonire » a valorilor din domeniul medical pentru activități care au legătură cu opiniile personale și care nu reprezintă obiectul activității desfășurate de instituțiile aflate în subordinea sau coordonarea sa“. (17 decembrie 2007).

◆ Vandalizarea Cimitirelor Evreiești

Autori necunoscuți au distrus 130 de pietre funerare din cimitirul evreiesc din Giurgiu. MCA România a adresat sesizarea de mai jos autorităților. Poliția a comunicat public că nu a fost un caz de antisemitism înainte de începerea cercetărilor.

„26 Octombrie 2008 – BUCUREȘTI

Către Poliția Capitalei

În atenția Chestor Principal de Poliție Doctor MARIAN TUTILESCU

Cc: Administrația Prezidențială, Guvernul României, Ministerul

de Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe, FCER
Stimate Dle Chestor Principal

Comunitatea noastră este uluită și adânc îndurerată de distrugerea mormintelor din Cimitirul Evreiesc Giurgiu.

Ura, înverșunarea și timpul investit în comiterea acestui atac ne îngrijorează în mod deosebit.

Îngrijorarea noastră este împărtășită și de reprezentanții instituțiilor, familiile și prietenii noștri din străinătate care, de la o zi la alta, iau la cunoștință faptul în sine și amploarea pagubelor produse.

Nu mai puțin surprinzătoare este rapiditatea cu care Poliția Română a emis declarația conform căreia acest atac nu este un atac antisemit, ci un act de teribilism.

În acest context, vă mulțumim anticipat pentru acceptul DVS de a ne comunica dovezile pe care Poliția Română a reușit să le colecteze și să le probeze și care stau la baza declarației mai sus menționate.

De asemenea, vă rugăm insistent să ne țineți la curent cu modul în care decurge ancheta condusă în acest caz.

Nu avem nicio îndoială că Poliția Capitalei nu se va rezuma la o declarație pe care noi o considerăm, în acest moment, ca fiind pripită și în timpul cel mai scurt posibil va concluziona această anchetă, va face publice concluziile și va aduce vinovații în fața Justiției. În caz contrar, probabilitatea repetării atacurilor împotriva bunurilor comunității evreiești din România va crește.“

◆ Cazul Pelled Amir

Pelled Amir ne-a adus la cunoștință actul de antisemitism comis împotriva familiei sale. Ca urmare a sfatului nostru, Dl. Pelled Amir a solicitat ajutorul organelor de poliție pentru a se simți în siguranță. De altfel, se pare ca deja tatăl Dlui Pelled Amir a fost victima unei

astfel de hărțuiri comisă de aceeași persoană care a fost atenționată deja de poliție să se abțină de la încălcarea legii. După câte am fost informați de Dl Pelled Amir, la Secția 17 Poliție se află o plângere nouă, generată de această situație care a rămas nerezolvată.

◆ Moartea pacientului Ghild

Lizika Ghild ne-a adus la cunoștință cazul tatălui său, decedat în spital. În timpul internării, unul dintre doctori i-a catalogat drept „jidani“. Reproducem cazul integral, așa cum a fost prezentat cu acribie în presă:

„Dupa ce a facut infarct in biroul sefului politiei, un octogenar a fost internat in Spitalul Judetean din Galati. Rudele acestuia spun ca au cerut transferul bolnavului la Timisoara, dar acest lucru a fost refuzat in mod abuziv.

» Legat de pat si agresat de o asistenta, dupa cum sustine familia, pacientul a murit la doua zile de la internare.

» In urma reclamatilor familiei Ghild, conducerea spitalului galatean a declansat o ancheta pentru a verifica daca, intr-adevar, personalul medical s-a comportat neadecvat cu bolnavul.

„Avea 89 de ani, de ce se mai mira lumea ca a murit?“ se intreaba parca la unison medicii si asistentele medicale care s-au ocupat de pacientul Avram Ghild, un roman-evreu care s-a repatriat din Israel in iunie anul acesta, dupa 23 de ani de cand a parasit tara. „Avem o casa la Tecuci si un spatiu comercial. Ne-am gandit ca ne-ar fi mai bine acasa. Dar viata noastra a devenit un cosmar din mo-

mentul in care am pasit in orasul la care visam cat timp am locuit in Israel“, ni s-a plans Lizika Ghild, fiica pacientului, ajunsa acum in situatia de a reclama pentru antisemitism doctorii romani la foruri internationale. Afectata puternic de moartea tatalui, femeia crede ca medicii s-au comportat mizerabil pentru ca acesta era evreu, altfel nu-si explica de ce toate rudele au fost catalogate jidani imputiti, nu i s-a permis sa-l transfere la alt spital, nu i s-a spus ce se intampla cu el si a fost gonita de paznici de pe holurile unitatii medicale. Intoarcerea de cosmar Dupa mai bine de doua decenii de planuri sa se intoarca acasa, in locuinta sa din Tecuci, familia Ghild s-a repatriat in primavara acestui an. Oamenii au suferit primul soc cand au constatat ca aveau casa intoarsa pe dos in urma unui jaf. „Ne-au furat 20.000 de dolari, bijuterii si alte bunuri. Nu ne-am imaginat ca ne vor sparge casa, asa ca ne-am pus deoparte o mica avere pentru zile negre“, ne-a povestit Lizika Ghild. Cosmarul nu s-a oprit aici. Politia nu a reusit sa-i prinda pe spargatori, dar familia a dat de ei dupa o ancheta pe cont propriu. „L-am gasit pe unul dintre hoti. L-am filmat cand ne-a povestit cu lux de amanunte ce ne-a luat din casa, dar el ne-a zis ca toate bunurile au fost recuperate

de un capitan de la Politiă Galati, unul poreclit Jumara”, sustine Lizika Ghild. Pentru ca nu a primit nici un raspuns de la politie, familia a mers in audienta la seful IJP. In biroului acestuia, lui Avram Ghild, tatal Lizikai, i s-a facut rau si a fost transportat cu ambulanta la Spitalul de Urgenta „Sfantul Andrei”. Rudele sustin ca batranul a avut emotii, apoi a trebuit sa urce un etaj, iar efortul si stresul i-au provocat al doilea infarct, dupa cel de acum 16 ani. In spitalul galatean, octogenarul a mai trait o zi si jumatate, fara sa i se spuna ce i se intampla in timpul in care a fost constient. Nici rudele nu au stiut mai mult, potrivit declaratiilor pe care ni le-au facut, incalcanandu-se astfel o regula generala: „consimtamentul informat”. Aceasta prevede ca pacientul trebuie informat despre orice tratament i se face si sa i se ceara acordul. Daca nu este constient atunci este dreptul familiei sa primeasca aceste date. Palmuit pentru ca respira Internarea lui Avram Ghild s-a facut rapid la Spitalul de Urgente „Sfantul Andrei”, iar amabilitatea personalului medical le-a dat sperante rudelor ca problema va fi rezolvata cu succes aici. Doar ca, pentru o siguranta si mai mare, fata pacientului s-a interesat unde ar putea fi tratat si mai bine, iar doctorul Gaspar de la Timisoara a parut varianta ideala. Lizika Ghild ne-a declarat ca amabilitatea sefei de la Sectia de Cardiologie, dr. Eugenia Nechita, s-a schimbat brusc dupa ce a fost contactata telefonic de medicul timisorean. Din start, transferul a fost refuzat pe motiv ca bolnavul nu este transportabil, chiar daca rudele au declarat ca-si asuma acest risc. Membrii familiei - fiul, fiica, ginerele, nepoata si sotia- nu au mai fost lasati sa-l vada pe bolnav. Cu ajutorul unui stimulator cardiac, batranul si-a revenit si se parea ca starea lui se va imbunatati.

„In dimineata de 27 august, tata a fost transferat la reanimare si aici a inceput alt cosmar. Nu ni s-a permis sa intram la el, desi altii intrau la bolnavii lor. In putinele dati cat am reusit sa intru, am vazut ca-si mai revenise, era constient, dar plangea, pentru ca nu mai putea vorbi. Mi s-a spus ca din cauza atropinei nu poate vorbi (n.r. – medicament injectat de personalul de pe ambulanta). I-am intrebat pe medici de ce il tin legat de maini si de picioare si mi s-a spus ca tot din cauza atropinei are stare de agitatie! Nu stiu de ce doctorii si toate asistentele de la Reanimare erau foarte nervosi cu noi. La un moment dat, am intrat cu fratele meu, fara stirea lor, ne-am apropiat de patul tatei si am asistat la o scena foarte dureroasa. Doua surori erau langa el. Una dintre asistente incerca sa-i aseze furtunul pe nas si s-a enervat, apoi l-a lovit pe tatal meu peste fata de doua ori cu palma”, ne-a povestit fiica pacientului de la Galati, care a primit de la asistenta justificare a gestului: „Mi-a suflat in fata”. „Mi s-a spus sa sar pe geam” Izolate de bolnav, rudele lui Avram Ghild au mai avut o tentativa de a vedea ce se intampla cu el, pentru ca nimeni nu le spunea nimic. Doar ca incercarea lor i-a costat. „Am intrat odata cu o echipa de la SMURD si am vazut ca tata nu mai era

constient si era intubat. M-am speriat, apoi m-am pus in genunchi in fata doamnei doctor, care se vedea ca era proaspat sculata din somn, si am rugat-o sa-l salveze, ca-i dau orice si oricat, ca nu-mi pot imagina viata fara el si ma omor... stiti ce mi-a spus? „Omoara-te, uite geamul! Suntem la etajul 9. Hai, sari!”, m-a indemnat doctorita Nechita, care m-a luat de mana si m-a dus la geam”, sustine femeia. In timpul cat au mai ramas pe hol, nepoata bolnavului a fost lasata de o asistenta sa doarma in salonul pentru arsi. Nu pentru multa vreme insa, deoarece asistenta respectiva le-a spus ca pacientii si colegile s-au revoltat ca sunt primiti evrei in salon. Fiica pacientului mai povesteste ca la scurt timp cateva asistente au venit si le-au luat si scaunele pe care stateau rudele lui Avram Ghild. Circul a continuat dimineata cu evacuarea din spital a familiei, imediat dupa ce s-a stabilit decesul batranului. „Era ora 7.30 dimineata cand am aflat intamplator ca tata nu mai e in viata, nici macar nu ne-au comunicat oficial, am inceput sa plangem, dar nici asta nu am avut dreptul, caci domnul doctor Musenchievici de la Reanimare a inceput sa tipe la noi si ne-a spus: «Duceti-va dracu' si miorlaiti in alta parte, fir'ati ai dracu' de jidani!» Nu au trecut nici cinci minute si a venit paza la noi si ne-a somat sa plecam de acolo”, ne-a mai spus Lizika Ghild, care a ramas socata ca tatalui ei i s-a facut autopsie fara sa fie cerut acordul rudelor.

Spitalul a declansat o ancheta in urma unei reclamatii depuse de fiica pacientului decedat, conducerea spitalului din Galati a decis pornirea unei anchete si luarea unor masuri de catre Consiliul Etic. Acest organism nu a reusit insa in aproape doua saptamani sa ia nici o decizie. „Situatia este investigata, iar membrii consiliului vor formula o decizie. Inca nu a fost luata o hotarare. Probabil acuzatia de antisemitism va ajunge la Colegiul Medicilor, iar noi ne vom ocupa doar de problemele administrative”, ne-a declarat purtatorul de cuvânt al spitalului, dr. Mihai Bucatanschi. In paralel, rudele au depus plangeri la Colegiul Medicilor, la Ministerul Sanatatii si la mai multe organizatii nationale si internationale pentru drepturile omului si impotriva antisemitismului. Afectata de conditiile decesului tatalui ei, Lizika Ghild a pornit o serie de investigatii proprii. Ea a facut mai multe inregistrari audio si video cu personalul medical. Astfel, a aflat de ce doctorul Nechita a sfatuit-o sa sara pe geam: „Pentru ca m-a enervat insistenta voastra”, a fost raspunsul pe care l-a primit de la medic. Restul personalului medical a avut aceeasi justificare. „Dar nu era normal sa ma interesez, sa fiu informata ce se intampla cu el, de ce i s-a luat stimulatorul, de ce i s-a injectat andropina si asa mai departe?”, se intreaba si acum fata pacientului, care a ramas cu impresia ca tatal ei a murit cu zile pentru ca era evreu, supozitie plecata de la jignirile pe care le-a suportat in cele aproape doua zile de asteptat pe hol un semn de la medici ca totul este bine.

Articol publicat în ziarul „România Liberă” în data de 29 septembrie 2008.

◆ Clinica Sybic - Colegiul Medicilor din România

Doctorii israelieni ai clinicii Sybic din București sunt judecați de către autoritățile judiciare din România fiind acuzați de încălcarea gravă a legilor românești. În acest context, președintele Colegiului Medicilor din România, Vasile Astărăstoia a declarat, pentru

hotnews.ro, că „ceea ce au făcut medicii de la Sybic este comparabil cu practicile medicilor de la Auschwitz. Retragerea dreptului lor de a practica medicina ar fi, în opinia mea, sancțiunea supremă pentru ce au făcut”.

◆ România - Durban 2

În data de 30 aprilie 2009, România a participat la conferința Durban II de la Geneva (Elevția). Reprezentanții statului român au părăsit sala atunci când președintele Iranului și-a ținut discursul plin de ură la adresa evreilor și al statului Israel. Ulterior, s-au reîntors în sală și au semnat documentul declarației finale.

Un oficial al ministerului de Externe, Petre Dimitriu, a calificat declarația drept „un document bun”.

Pe site-ul ministerului de Externe nu sunt prezentate date despre participarea României la Durban II și nu sunt respinse, în mod oficial, declarațiile iraniene de negare a Holocaustului și de negare a dreptului la existență a statului Israel.

MCA România a solicitat României, cu mult timp înainte, să nu participe la această conferință, alăturându-se astfel poziției SUA, Canada, Italia și Israel.

◆ Ringier România

„Cifrele contează mai puțin, iar ele vor rămâne probabil, mult timp de acum înainte, subiect de dezbatere și contestare.”, *Ringier România*.

În data de 27 ianuarie 2009, de ziua Mondială pentru Comemorarea Victimelor Holocaustului, ziarul Evenimentul Zilei, deținut de către compania Ringier România la acea dată, a publicat articolul „Supraviețuitoare a Holocaustului din România, la ONU” în care adopta teza negaționistă a relativizării numărului victimelor Holocaustului: „România regimului Antonescu scrie o pagină aparte în desfășurătorul Holocaustului. Alianța cu Germania hitleristă din primii ani ai celui de-al Doilea Război Mondial a lăsat în urmă sute de mii de victime ale «soluției finale». Cifrele contează mai puțin, iar ele vor rămâne probabil, mult timp de acum înainte, subiect de dezbatere și contestare.”

Aceeași poziție negaționistă a fost susținută de către redactorul-șef al ziarului, Vlad Macovei, în corespondența purtată cu MCA România, care a refuzat să retragă afirmația negaționistă de pe site-ul evz.ro.

MCA România a fost sesizată că Vlad Macovei refuzase anterior acestui articol publicarea unui alt articol pe aceeași temă, scris de jurnalistul Marius Drăghici. Articolul oprit de la publicare prezenta corect numărul victimelor Holocaustului – șase milioane de evrei, citând Institutul Yad Vashem și făcea referire la Holocaustul din Transnistria - zona Dubăsari.

Marius Drăghici a sesizat MCA România privind cenzurarea apariției și a unui alt articol în care un înalt oficial iranian recunoștea existența Holocaustului. Declarația în cauză constituie o premieră și a fost făcută la Teheran în luna octombrie 2008 de către dr. Ali Bagheri, secretarul adjunct al Consiliului de Securitate al Republicii Islamice Iraniene. Într-un schimb de replici dure cu jurnalistul Marius Drăghici, aflat în Iran, Ali Bagheri a recunoscut existența camerelor de gazare și a crimelor naziste. Iranul contestă existența Holocaustului și dreptul la existență al statului israelian.

Conducerile Evenimentului Zilei și a Ringier România au refuzat cererea MCA România de a prelua drepturile de autor ale articolului pentru a-l publica în Israel. Informația de interes public privind declarațiile unui înalt oficial iranian este prezentată pentru prima dată în acest Raport.

Ulterior, jurnalistul Marius Drăghici a fost concediat de către conducerea Evenimentului Zilei în urma unei decizii a Comisiei Disciplinare a Ringier România. Cazul se află pe rolul instanțelor judecătorești. MCA România a decis să depună mărturie în favoarea publicării articolelor. Titlul articolului propus era: „Iranul pe două voci”.

Fragment din articolul oprit de la publicare de către conducerea Evenimentului Zilei:

„Marius Drăghici: Discursul dvs. diplomatic este în totală contradicție cu alte declarații. Cum se împacă soluția pe care o propuneți cu declarații de tipul „pacea va fi aici când Israelul va fi împins sau aruncat în mare..”?

Dr. Ali Bagheri: Cine a spus asta?

MD: Președintele Ahmadinejad.

AB: Președintele Republicii Islamice Iran nu a exprimat acest lucru. Eu nu m-am așteptat la dvs., ca jurnalist, să fiți sub influența agențiilor internaționale de propagandă. (...) Noi am spus că votul palestinian îi aruncă pe evrei în mare. Acum trec 60 de ani de la ocuparea Palestinei de sioniști. (...) Este o problemă care provine de la Europa. Europeanii au ucis evrei. Și dvs. puteți să dați loc (pământ) pentru evrei. Crima care s-a întâmplat împotriva evreilor a avut loc în Europa. (...) Acolo unde s-au făcut camerele de gazare, acolo unde s-au ucis evrei, acolo trebuie să găsiți soluția. Dacă ați înțeles bine, spuneți lumii că cea mai democratică soluție a fost lansată de președintele Republicii Islamice Iran.

MD: Faceți istorie. Recunoașteți Holocaustul?

AB: Dacă noi acceptăm Holocaustul, aceasta este împotriva intereselor dvs. Am accepta că ați ucis, în mod cel mai sălbatic, evrei. Dacă dvs. insistați că ați făcut acest lucru, noi nu avem nimic.”

◆ Victor Roncea, „Comandante, dă ordinul!”

Jurnalistul Victor Roncea a publicat un editorial, „Limba lui Ungureanu”, în care a preluat o expresie de inspirație legionară, care, în perioada în care a fost utilizată, instiga la crimă: „Comandante, dă ordinul!”. În urma unui protest public,

semnatarii protestului, denumiți „Grupul celor 18” au fost ținta unor alte atacuri în aceleași ziar, Ziua. Directorul ziarului, Sorin Roșca Stănescu, nu a luat măsuri pentru stoparea atacurilor. Autoritățile nu au reacționat. (26 mai 2006)

◆ Naționaliștii Autonomi din Timișoara

Site-ul organizației extreme Naționaliștii Autonomi din Timișoara a publicat pe blogul organizației linkuri către alte site-uri unde poate fi descărcată cartea lui Adolf Hitler, „Mein Kampf”, tradusă în limba română.

Varianta în limba engleză a cărții a fost promovată și pe formul televiziunii Antena 3, (antena3.ro) la secțiunea de comentarii a articolului „Un site din Rusia a fost închis, după ce a publicat cartea Mein Kampf a lui Adolf Hitler”.

◆ „Colțul antisemiților”, forum.softpedia.ro

Forumul portalului Softpedia.ro a deschis o secțiune specială cu scopul declarat de a permite manifestarea și desfășurarea atitudinilor antisemite considerate „în vogă”.

Secțiunea a permis manifestarea unora dintre cele mai crunte idei antisemite și pro-naziste din spațiul virtual românesc. Secțiunea a fost activă în perioada 30 noiembrie 2006 - 2 ianuarie 2010 și numără 574 de pagini în format tipărit A4.

„Forumul Softpedia _ Cultul Mozaic _ Colțul antisemiților :

<http://forum.softpedia.com/index.php?showtopic=187333>

Scris de: LoveDemon 30th November 2006, 11:19

Merita și antisemitismul un colțisor în care să se desfășoare, ca să se pare că e un curent foarte în voga, cel puțin în spațiul softpedist. și după cum dreptul la opinie trebuie respectat atata timp cât are argumente solide, va așteptam.

(30 noiembrie 2006 - 2 ianuarie 2010)

◆ Chișinău: demolarea menorei

În data de 13 decembrie 2009, un grup de o sută de persoane a distrus, cu ciocane și bâte, menora evreiască amplasată în centrul Chișinăului, în Piața Ștefan cel Mare. Acestea au amplasat în același loc o cruce. Polițiștii prezenți la eveniment nu au intervenit.

Persoanele au fost conduse de către protoiereul Anatolie Cibric de la Biserica „Sfânta Paraschiva”, aflată în subordinea Patriarhiei Moldovei. O parte dintre participanți sunt membri ai asociației religioase creștin ortodoxe „Fericita Maica Matrona”. Preotul Anatolie Cibric a spus mulțimii că „Și astăzi jidovii care încearcă să domine lumea pot să se împiedice de Moldova. Noi suntem țară ortodoxă și dacă vor auzi jidovii acest cuvânt, vom ridica lumea și țara. Niciun jidov mârșav, care încearcă să ne spurce pe noi, nu va reuși. Poate să ne omoare, poate să ne traumatizeze copiii, pentru că

toate lucrările care se fac, se fac din uneltirea jidovească”.

Revista religioasă Toaca, revistă care promovează activ punctele de vedere ale celor care au comis acțiunea de distrugere, susține că la momentul demolării menorei au fost de față și oficialii ai Republicii Moldova, fără a da nume.

Toaca a publicat și MOTIVAȚIA DEMONTĂRII OBIECTULUI NUMIT „HANUKIA”, motivație care arată că gestul este îndreptat împotriva evreilor și a iudaismului.

O săptămână mai târziu aceeași revistă a mai publicat un articol virulent antisemit (Ioan Ianolide: „Nimeni nu poate spune ADEVĂRUL despre ei fără ca omenirea să ia foc”. Despre iudaizarea lumii.) care oferă suport religios și ideologic unor astfel de acțiuni antisemite.

Monitorizare media

În perioada 2005-2009, presa scrisă și audio vizuală a conștientizat gravitatea promovării prejudecăților și convingerilor rasiste și antisemite. Cu toate acestea, articole cu mesaje antisemite au fost și continuă să fie publicate.

O categorie aparte o constituie comentariile antisemite publicate în edițiile online a ziarelor ca reacție sau comentarii la articole despre evrei, Holocaust, Israel și lupta împotriva terorismului în Orientul Mijlociu. Întrucât toate ziarurile au echipe de redactori care citează și aprobă aceste comentarii, MCA România consideră că întreaga responsabilitate legală și etică aparține conducerii redacțiilor.

MCA România consideră că, conform cu punctul de vedere al Forumul European pentru Combaterea Antisemitismului, în niciun caz, „critica Israelului, similară cu cea adresată oricărei alte țări nu poate fi privită ca antisemită.” Unele publicații folosesc însă standarde duble „prin pretinderea unui comportament care nu este cerut sau așteptat din partea nici unui alt democratic” și permit comentarii antisemite la articolele care critică acțiunile statutului Israel.

Astfel, în aceste comentarii, evreii sunt numiți „jidani”, „jidovi” sau „ovrei”, expresii echivalente, pentru evrei, cu „persoană care nu merită să trăiască”. Majoritatea ziarelor românești a aprobat astfel de comentarii antisemite. Publicațiile România Mare și Tricolorul sunt constant și vehement antisemite, ele reprezentând linia politică a celor care le dețin.

Se disting apoi comentariile negaționiste, în care se este pusă la îndoială existența Holocaustului și sau a numărului victimelor Holocaustului. O particularitate o reprezintă negarea Holocaustului Românesc, a numărului victimelor considerat „contestabil”, dar este acceptat Holocaustul în general. Motivele sunt multe și se regăsesc în „bagajul” argumentativ al negaționiștilor români care încearcă absolvirea mareșalului Ion Antonescu de orice responsabilitate pentru exterminarea celor peste 280.000 de evrei români și 11.000 de romi din teritoriile românești. Omagierea mareșalului Antonescu și a actelor sale de exterminare a evreilor români și a romilor este o dovadă de antisemitism și rasism.

Cele la virulente comentarii antisemite sunt cele în care se face omagiul regimului nazist, i se aduc laude lui Adolf Hitler și sunt exprimate regrete că nașiștii nu au avut timp să pună în aplicare pentru toți evreii „soluția totală”.

Exemple de comentarii aprobate și publicate pe site-urile principalelor ziare și posturi de televiziune romanesti.

◆ Adevărul, adevarul.ro

Articol: Holocaustul, comemorat în tăcere, în Israel

17 Apr 2007, 23:48 Mario din Magnificul DUBAI

Comentarii:

„HOLOCAUSTUL”

O MINCIUNA mare cit secolul XX. Alte comentarii sint de prisos.Sa speram totusi ca ideile nobile ale Excelentzei Sale Adolf Hitler,in ceea ce priveste aceasta natzie , vor fi puse în practica odata și odata de cineva, daca Excelentza Sa , nu a avut de gînd sa le folosesca niciodata și i-a ocrotit pe jidani ca un tata iubitor și devotat. Normal ar fi acuma, dupa cit de mult bine le-a facut, sa-i ridice o statuie în fiecare sinagoga

Articol: VIDEO Cambodgia sub Pol Pot: Țineam bebelușii de picioare și le izbeam capul de copaci

Comentarii:

Data: 9 iun 2009 2 Oct 2009, 07:12 Blog kmerii rosii

In spatele tuturor acestor crime sta NUMAI INVATATURA JIDANILOR . Comunismul a fost introdus și creat NUMAI DE EI. Ei nu au avut niciodata holocaust din cauza ca hitler era jidan și Titlu era finantat în experientele lui de la Aushwitz de catre bunicul lui bush. Verificati arhive vechi pe net. Jidanii nu au avut holo ci hitler i-a pedepsit pentru ca ei nu au fost de acord sa finanteze banca americana care exista și azi sub numele de fmi. Mintile lor bolnave se recunosc și în aceste crime din Cambodgia pentru ca eiucid în primul rand copii. E clar nu? Ideologia este tot a lor și tot timpul nu au loc...

◆ Antena 3, antena3.ro

Articol: Israel se teme de o a treia intifada

Comentarii:

TimTzoTzLi | 10 October 2009, 15:17

Mister Sinisterule esti mai prost ca oaia , palestinienii trebuie sa-si reia controlul asupra intregii Palestine ocupate cu japka de jidani , prin sabilirea resedintei de stat la Ierusalim, prin expulzarea tuturor ewreilor migratori pripasiti pe acolo acum 63 de ani pe motiv ca un derbedeu narcoman pe nume Moses ametit de canepa amestecata cu KKat de oaie, a scris acum cateva mii de ani pe o bucata de hartie igienica folosita marca Tora, cum ca tu ai fi poporul jidanesc ales de diavol sa ucizi și sa epurezi diferite etnii semite de pe pamanturile stramosilor -stramosilor lor , numai pentru faptul ca natia ta a migrat de la Geneza incoace urmarind interese materiale prin toata lumea fiind calificati în toate cartile noi sau vechi din toate limbile vechi ca fiind o hoarda de hoti, pOpOnari,incestuosi și blestemati care se inchina numai diavolului în persoana. -

JIDANII BUNI SUNT JIDANII MORTI STRIVITI SUB SINAGOGA

◆ Click, click.ro

Articol: Ipoteza incredibila! Hitler n-a murit?

Comentarii:

alexandra 09/28/2009 - 20:51hs

daca n-a murit, sa se intoarca, sa termine ce-a inceput :D

◆ Cancan, cancan.ro

Articol: Au bagat actele de divort

Comentarii:

gygy musolini 18.09.2008 07:46

mihaelei

era de asteptat sa divortati ,am trait și muncit în israel 13 ani și cunos sistemul de viata și trai poate mai bine decit al nostru și stiu ca o rominca poate supravietui cu un jidan dar jidanu numai dacai respecta cu sfintenie regulile ce nu exsita limite de tagaduit ,cea ce o leoaica ca mihaela nu ar rezista vorba ei mai mult de 10 ani stiinduse ca și asa e prea mult la cit de rea și dura este în viata de zi cu zi .BRAVO MIHAELA

◆ Capital, capital.ro

Articol: Auschwitz-Birkenau, Disneyland-ul mortii,

Comentarii:

o mare minciuna

Trimis de Barbatul la 21 Septembrie 2009 11:06:31

Da suntem de acord ca s-a ajuns la Holocaust dar mai sunt în lume și alte holocausturi și macar se știu cauzele și sa se recunoasca adevarata cauza de ce nemții iau parjolit pe evrei și nu numai. Evreii nici macar nu au bunul simț sa recunoasca care a fost cauza declansarii unui astfel de pogrom.cauza e simpla Banii și afacerile dubioase ale acestora De ce nu se recunoaste acest lucru? E rusinos? sau se lasa totul in coada de peste ca fraierii sa le plateasca bani pentru paguba produsa. Mai sunt în lume și alte pagube produse pentru care nu se face tam tam și nu se dau bani derizorii. Dupa cum se stie în judetul Israel evreii au un loc sacru pe care-l gestioneaza. Propun ca acest loc sa fie declarat monument sacru și sa mai termine cu cearta cu palestinienii, ei care se autointituleaza poporul safnt.

da..

Trimis de Maryus la 20 Septembrie 2009 04:21:29

Sper sa se intample asta din nou și sa nu mai scape evreii care conduc SUA din spate și isi fac stat la altii în stat, sa nu mai zic de rasele inferioare de la noi din Romania care peste hotare ne fac patria de toata jena pt ca ei au cetatenie romana în cartea de identitate.

◆ Evenimentul Zilei, evz.ro

Articol: Rapirea esuata a lui Elie Wiesel

Comentarii:

wiesel vierme mincinos...de fritz(Vizitator), duminică, 11 februarie 2007 - 02:43

E un vierme mincinos, care a scris tot felul de elucubratii la adresa Romaniaie. Trebuia sa-l arunce de la etajca sa mai aiba un motiv sa se smiorcaie cei de teapa lui.

Wiesel -un nazist evre de GELULA(Vizitator), duminică, 11 februarie 2007 - 14:11

Nu m-ar mira ca toata povestea lui EW sa fie o inventie ca atatea alte povesti de ale lui .Sper sa traiasca multi ani de acum inainte sa isi vada toate minciunile demascate. Cat despre azasisul holocaust contestat de foarte multi evrei cuvintele lui Thomas Jefferson sunt suficiente;"Numai minciuna are nevoie de ajutorul guvernului pentru a se sustine , adevarul se poate sustine și singur." Azi în Romania un om care cauta și spune adevarul despre istoria romanilor ca prof.Coja de exemplu, este persecutat la facultate , risca sa fie dat afara,risca și puscaria iar unul care arunca cu excremante pe poporul roman , pe istoria lui (ca Patapievici) nu primeste decat laude și un post în fruntea Institutului Cultural Roman. Evreii în Romania au fost mai ocrotiti decat în multe alte tari ale Europei .Sa ne amintim ca din Ardealul ocupat de hortisti fugeau evreii ajutati de romani în Romania lui Antonescu.Si asta este multamul ...Ne impun cum sa ne scriem istoria și sa fie bagati la zdup toti cei care indraznesc sa comenteze politica lor sionista sovina. Se cred niste supraoameni...ce zdrente ,ce caractere abjecte în frunte cu acest Wiesel.

Articol: Israelul, lovit de trei rachete

Comentarii:

SS Einsatzgruppen de Adolf(Vizitator), miercuri, 14 ianuarie 2009 - 11:59

1. Reinhard Heydrich
2. Heinrich Himmler
3. Joseph Goebbels
4. Adolf Eichmann
5. Josef Mengele

Si bineinteles tata lor A.H

Cam asta e rezolvarea în zona.

Juden blut soll spritzen. (Sa curga sange de evreu. – lb. germana)
Sieg Heil Corect de George (Vizitator),miercuri,14 ianuarie 2009 - 12:14

Sieg Heil ! Ein Volk, Ein Reich, Ein Fuhrer ! Heil! Heil! Heil! ((Victorie! Un popor, o tara, un conducator! – lb. germana)

◆ Gândul, gandul.info

Articol: Chemați protecția consumatorului!

Comentarii:

Postat de Dj Benzin la 26.08.2008 14:58

UN JIDAN BUN ESTE UN JIDAN MORT. HEIL HITLER!

Postat de @j.schneider la 20.08.2008 19:57

ai vrea tu jidane ,sa se simta rusinati nemții adevarati de trecutul lor. și aia care se simt,se simt datorita indobitocirii voastre. hitler a fost un mare barbat(poate cel mai mare care a trait vreodata,a luptat contra jidanilor și contra bolsevismului,comuni smului!) heil hitler!

Postat de SS la 25.04.2009 20:11

heil hitler ! spirirtul tau e alaturi de noi ! victorie sau moarte !

Postat de YIY la 25.04.2009 20:56

eu cred ca era mai bine sa fi castigat razboiul -hitler-pt ca acum toata europa era la fel ca germania și poate asa s-ar fi numit =statele unite aleeuropei =si era alta civilizatie și alt nivel de trai bineintelesmai ridicat

Postat de UDB la 25.04.2009 22:34

Adolf Hitler .. SIEG HEEEEEEEEEEEEEEIL ! sieg heeeeeeeil ! sieeeeeeeeeg heil !

◆ Hotnews.ro

Articol: Un parc de 3.000 mp din centrul Bucurestiului va fi inlocuit cu Memorialul Holocaustului

Comentarii:

Sunt foarte multe de spus... (Joi, 7 mai 2009, +3 (11 voturi)

22:19) Roman. [utilizator]

...dar astfel de Memoriale nu au ce sa caute în Romania.Mistificarea de catre jidani a istoriei,nu ne poate face vinovati de crime pe care nu le-am comis.Asa zise documente care sa ateste uciderea a sute de mii de jidani în Romania și de catre armata romana,exista în imaginatia bolnava a lui wiesel și a partizanilor raportului lui. Nu con-

test ca au fost exterminati multi jidani în lagarele de exterminare,dar nu cred în cifrele avansate.Acest Memorial,ar fi un Memorial monstruos al slugarniciei și al micimii morale a conducatorilor nostrii,care calca în picioare adevarul istoric și demnitatea nationala,pentru a face pe plac jidanimii,care au un singur lucru sfant:banul.Jjidanii sunt singura natie din lume pentru care exista legi specifice care sa-i protejeze.Nu ai voie sa fi antisemit,nu ai voie sa negi holocaustul,nu ai voie sa vorbesti de rau jidanii,nu ai voie sa...

Nu ma mir ca distrug un parc pentru un astfel de Memorial, pentru jidani,ar darama și Ateneul.

holo.... ceeee? (Joi, 7 mai 2009, 23:10) +2 (10 voturi) istoric [anonim] i-a raspuns lui Roman.

In Romania (si niciunde de altfel) nu a exisat holocaust. Exista insa Holoca\$h...

Cei „corect politic“ sa nu sara în sus, sa mai citeasca și altceva și sa stie ca intotdeauna istoria este scrisa de invingatori iar o minciuna repetata des sfarseste prin a fi luata drept adevar.

Cauza și efect (Joi, 7 mai 2009, 21:46) +2 (8 voturi) Critical Thinking [anonim] i-a raspuns lui dion

Ma indoiesc sincer din cauza asta ca se poate pune problema vreunei influente sioniste în spatele acestui Memorial. Steaua lui David în centru Bucurestiul ar crea concursuri ad-hoc de cine-se-pisa-de-mai-multe-ori- pe-Memorial-fara-sa-fie-prins, care nu ar fi oricum în favoarea minoritatii evreiesti. Concursurile respective ar fi castigate detasat de jandarmii care pazesc zona respectiva.

De aia ma indoiesc de vreun complot sionist. Fie cineva la primarie a avut un exces de zel, fie intentia este exact opusa din spatele acestui Memorial. și daca intentia e cea opusa, de creare a unui val anti-semit, atunci nu e decat un exercitiu de inginerie sociala.

Oricum, Oprescu a gresit aprobând un asemenea Memorial, cu atata saracie și cu disperarea în crestere, numai un motiv în plus de extremism nu ne trebuia în Bucuresti.

◆ Jurnalul Național

Caricatură, 14 august 2008 ⁸

Libertatea, libertatea.ro

Articol: Orbii, invitati la Auschwitz

Au si orbii un motiv de bucurie. Merg la Auschwitz. Bineinteles ca orice om normal la cap nu s-ar bucura de asta. Probabil nici ei. Totusi, daca nu pot sa vada renumitul lagar, persoanele nevazatoare vor putea in curand sa-si achizitioneze un ghid al acestuia si un plan. Facut oare pentru ca sa stie cum sa se descurce cand il viziteaza?

Cel puțin, astfel, vor putea sa... pipaie lagarul pe hartie si sa-si inchipuie unde se petreceau toate ororile naziste. Desi... oare orbii pot sa isi inchipuie imaginii, mai ales daca nu au vazut, saracii niciodata nimic? Probabil raspunsul exista - cum vede cu ochii mintii un orb. Sau, mai stii, poate ochii mintii orbilor sunt... orbi. Daca v-am zapacit si nu suna logic si coerent, nu-i bai. Nici ghidulasta nu-i departe de a fi amuzant si puțin naucitor.

Comentarii:

Comunismul a fost inventat de EVREI 24/09/2008

Astia sunt uriti in toata lumea, in tara lor n-a fost pace de peste 10.000 de ani, Lenin era evreu, toate natiile si rasele din Lume urasc evreii, evreismul, biblia si mai ales faptul ca se baga in toate afacerile ruminesti ptr ca au bani si relatii, asa a rezistat Ceausescu vinzindu-le secretele occidentale, EVREII AU MONOPOLIZAT DEJA RUMINIA, ei vind mafurile proaste, ei construiesc apartamente supercumpe, ei dicteaza politica actuala rumineasca in Europa si in Lume, toate popoarele ii urasc si-i vor exterminati...de ce oare?

◆ Realitatea TV, realitatea.net

Articol: Trupul lui Marian Cozma a fost adus marti în tara

Comentarii:

turlas ioan a spus:

Martți, 10 Februarie 2009 18:15

HITLER ar trebui clonat

neamtu' a răspuns:

Martți, 10 Februarie 2009 17:50

Pt aceasta etnie needucata ,roaba secole la rand,provenita din nord-vestul Indiei , nu am decat un mesaj :HEIL HITLER!

Articol: Handbalistul român Marian Cozma a fost înjunghiat mortal într-un club din Ungaria

Comentarii:

asi a răspuns:

Duminică, 08 Februarie 2009 15:28

dumnezeu sal ierte,si acum o poezie,unde esti tu hitler doamne ca punand mana pe ei sa ii duci din nou la aushwitz pe tigani și pe evrei.

CRISTEA a spus:

Duminică, 08 Februarie 2009 15:28

Unde esti tu HITLER ? Cata „materie prima“ ar fi avut în acest secol ! Pacat ca nu mai exista unul ca el !

◆ România liberă, romanialibera.ro

Articol: Iranul, la 18 luni de fabricarea bombei atomice. Atacul Israelului – sigur!

Comentarii:

nu uitati ca iranieni nu sint prosti ca irakieni și daca fac și ei o bombita atomica ce mare problema ? jidani aia spurcati de ce sa aiba nu? cine va controleaza pe voi nu jidani de unde vine criza cine a provocato nu jidani ? cine are cea mai mare ura pe noi crestini nu tot jidani ? cine a semnat sa arunce bomba în hirosima [kissinger] **** nu ? cine vrea sa va puna 666 pe mina [microcipul] nu tot jidani cine a dat jos wtc.[n.york] ei și cia { am fost acolo } nu tot ei inventeaza teroristi [inexistenti] de ce hitler ia pus pe rug nu stiti nu ? va spun eu de ce ptr.ca nu il angaja nimeni la el în tara fiind student ptr.ca nu era **** [jidani controla economia germana atunci] cine la omorit pe cristos nu jidanii ? lasati sa sufere ca ei nu va plac ca sinteti crestini lasatii sa fie arsi de vi ptr.ca ei trag sforiile în lumea asta ei controleaza totul din cauza asta moare multa lume ,razboaie ,fomete etc....ei fac asta și tot ei se considera discriminati și insultati nu israelul trebuie distrus ci ei adunati toti din lumea asta pusi pe o insula dar toti și aruncate asa la misto citeva megatone peste ei sa le tina de cald și atunci nu va mai fi nici manevre în lume nici razboaie nici foamete și nici lacrimi nu uitati ce va spune fratele vostru daca nu credeti cititi carti studiate bibliotecii cititi biblia care e o carte vstintifica nu povesti nemuritoare cm va face sa credeti preoti nostri homoseksuali care va mint cine dumnezeu și tot acesti homox.sint manipulasi de organizatii secrete [masoni și alteele și alteele....]uitativa la uni popi fete jidanesti roscati ochii verzi da? va pupa fratele vostru damian robul stiti voi cui ??????

◆ Ziua, ziua.ro

Articol: Auschwitz: Panoul cu celebrul slogan „Munca te face liber“ de deasupra porții lagărului a fost furat

Comentarii:

somatotrop

2009-12-18 14:20:44

Auschvitz este un loc sfant unde s-a incercat distrugerea celui mai mare rau al umanitatii EVREII

somatotrop

2009-12-18 00:15:48

Hotia, spalarea de bani, inselaciunea, crima astea sunt cuvinte de baza la jidani, nemtii s-au prins de asta și au actionat sloganul afisat era o invatatura pentru evreu, pacat totusi ca au fost arsi probabil gaura din stratul de ozon se datoreaza fumului care a iesit din furnalele de la Auschwitz

◆ Național TV

„Păcat ca Hitler nu i-a omorât pe toți!“, Alina Tumbuș - Național TV

În cadrul unei emisiuni televizate de postul Național TV, Alina Tumbuș, cetățean român a exprimat opinii antisemite fără să i se atragă atenția de către moderatorul emisiunii.

Ziare.com

Articol: Studentii de la Medicina din Iasi cumpara oasele evreilor din cimitir

Comentarii, unele cu fotografia premierului Emil Boc:

GhitzaTheOutLaw

29.06.2009, 16:28

Putzin, putzin, data viitoare o sa facem mai mult pentru ca sa poata sa se bucure și moldavii de ceva oase de ros.

Kuku raspunde: 29.06.2009, 16:56

29.06.2009, 20:18

Si uite cum miine , poimiine o sa ceara despagubiri jidanii

Ca dupa al doilea razboi mondial TOT CER , CER MEREU . Parca mai exista un neam care cere, și cere, și cere ... Da , ati ghicit , tiganii cer tot timpul. PS. daca nu-i convine la rah.at.ul ala venit din america ,(e de doi ani în Romania și ne cauta ma.ga.rul nod în papura), sa-i dezgroape pe toti și sa-i duca unde a intzarcat mutu capra.

Salo raspunde:

29.06.2009, 19:26

jidovule, securist precis. Toata povestea asta cu cadavrele este o minciuna jidoveasca. Nu va mai saturati de averi și bani. Nici miliardele lui Madoff nu va ajung!

gelu

29.06.2009, 20:26

Jidanul, plimba bai tichia pe la alte ziduri!!!

Nu e pacat ca, e locuita de noi romanii ci de faptul ca, v-am lasat cu mic cu mare sa veniti ca, lacustele în tara asta acum vreo 120 de ani. Iar daca e cum e Romania astazi se datoreaza în primul rind uscaturilor din padurea voastra care au umplut-o de gropi comune dupa cel de al doilea razboi mondial în numele dictaturii proletare. Uscaturi care au emigrat mai apoi în Israel, vreo 500-600 sute de criminali orlogofreni iar cele care mai traiesc mincind o pensie grasa platita de statul roman.

Educație. Programul opțional de studiere a Holocaustului

Gen. armată Lustig Oliver

Dr. Liviu Beriş

Guvernul României și-a însușit parțial recomandările legate de educație emise de Comisia internațională „Wiesel” pentru combaterea rasismului și antisemitismului.

Potrivit informațiilor furnizate de către Ministerul Educației, între anii 2002 - 2009, cursul opțional despre Holocaust a fost urmat de către elevii din 282 de licee din țară. Majoritatea programelor de curs s-au desfășurat până în anul 2007 inclusiv. Datele furnizate de către autoritățile române nu prezintă detalii despre aceste cursuri după anul 2011.

Acest program de studiu a fost conceput ca un program permanent, dar a fost implementat ca și program opțional. Acest lucru din cauza rezistenței cu care a fost întâmpinat.

MCA România consideră extrem de importantă continuarea programelor educaționale despre Holocaust.

MCA România propune introducerea programelor de educare împotriva rasismului, antisemitismului și respectare a memoriei Holocaustului la nivel academic și în instituții precum: facultățile de comunicare și jurnalistică, facultățile de istorie, facultățile de drept, Academia de Poliție, Academia Militară, Academia Națională de Informații, facultățile de teologie, precum și în cadrul programelor de formare a judecătorilor, procurorilor, avocaților, profesorilor și învățătorilor. Programe similare sunt deja implementate în lume și

pot constitui punctul de început în procesul de educare a societății românești în spiritul toleranței și respectului față de om indiferent de rasă, culoarea, sexul și religia lui.

Este de menționat faptul că la nivelul Administrației Prezidențiale, al ministerelor Culturii, Educației și de Externe, responsabilitatea pentru Holocaustul Românesc a fost asumată la în mod oficial. În același timp, această asumare este evidențiată pe scena politicii externe a României și aproape invizibilă pe scena politică internă.

În prezent, în România, numărul victimelor Holocaustului Românesc este sau negat, sau contestat în mod deliberat.

➤ Dr. Liviu Beriş și gen. (armata) Lustig Oliver

Dorim să menționăm, în mod expres, doi supraviețuitori ai Holocaustului: dr. Liviu Beriş și gen. Lustig Oliver.

Domnul Beriş este președintele Asociației Evreilor din România Victime ale Holocaustului, supraviețuitor al deportărilor în Transnistria. Gen. Lustig Oliver este supraviețuitor al Holocaustului, care s-a întors la viață din cenușa lagărului de exterminare de la Auschwitz. Ambii supraviețuitori, din proprie inițiativă, organizează conferințe în cadrul cărora prezintă materiale, spun povestea vieții de supraviețuitori ai Holocaustului și răspund la întrebări adeseori provocatoare. Fără nici o susținere financiară și/sau morală, acești doi octogenari sunt printre ultimii care au văzut moartea cu ochii și care pot afirma că ei au fost acolo.

Fără susținerea propriei comunități, fără susținerea autorităților de stat, adesea într-o atmosferă influențată de prejudecăți, dr. Beriş și gen. Oliver călătoresc, vara și iarna, pe propria lor cheltuială, mii de kilometri pentru ca memoria Holocaustului să nu fie dată uitării.

În cadrul conferințelor lor, ei militează pentru iertare, pentru toleranță, pentru înțelegere și ajutor reciproc, dar niciodată pentru uitare și negare.

În aceste condiții, este normal ca să ne exprimăm recunoștința și adâncul nostru respect pentru cei doi supraviețuitori, care reprezintă milioane de oameni care au supraviețuit atrocităților naziste și comuniste ca să ducă mai departe povestea celor mulți care au pierit.

Conferințe

MCA România a participat la următoarele conferințe:

Pe data de 4 aprilie 2006, Comunitatea Evreiască din România a organizat, la București, conferința „Manipularea Elementului Evreiesc în Politică”.

MCA România a fost invitată să prezinte poziția sa, pe această temă, participanților la conferință. (Anexa 1)

Pe data de 6 august 2006, Comunitatea Evreiască din România și-a exprimat suportul față de Statul Israel în cadrul unei conferințe organizate la București ca urmare a operațiunilor militare conduse de armata israeliană în Gaza și în sudul Libanului. Cu această ocazie, MCA România și-a exprimat suportul pentru acțiunile de apărare a

securității și integrității teritoriale a Statului Israel. (Anexa 2)

În perioada 7-8 iunie 2007, OSCE a organizat, la București, la Parlamentul României, Conferința la nivel înalt pentru combaterea discriminării.

În cadrul sesiunii au fost abordate subiecte despre rasism, xenofobie, antisemitism, discriminarea și intoleranța față de musulmani, discriminarea și intoleranța față de creștini, libertatea religioasă și răspunsul societății civile la aceste fenomene.

MCA România a fost invitată să deschidă sesiunea pe tema antisemitismului. Discursul de deschidere a fost prezentat de Maximilian Marco Katz, directorul fondator al MCA România (Anexa 3)

Concluzii

Evenimentele consemnate în perioada monitorizată ne indică tendințele pe care fenomenul antisemit îl urmează în România.

MCA România prezintă modul în care autoritățile statului român s-au implicat pentru stoparea agresiunilor și atitudinilor antisemite, precum și negarea Holocaustului Românesc.

Reacția societății civile și a mass-media la fenomenul antisemit din România este complementară acțiunilor autorităților, însă nu mai puțin importantă ca impact și conecințe.

Autoritățile române au înțeles necesitatea asumării res-

ponsabilității Holocaustului Românesc. Pe fond însă, autoritățile românești și instituțiile abilitate nu și-au schimbat modul de abordare față de negaționiști, rasiști și antisemiți. Legislația care prevede sancționarea actelor rasiste și antisemite nu a fost aplicată decât în cazuri rare și nereprezentative.

Potrivit informațiilor furnizate de către autoritățile judiciare, până în prezent nu a fost judecat nici un dosar pentru infracțiunile prevăzute de Legea 107 / 2006.

◆ Coja și Vadim

Domnul Ion Coja este conferențiar în cadrul Universității București, universitate de stat, fiind astfel un educator al tinerei generații. Domnul Ion Coja este și președintele Asociației Vatra Românească. Asociația Vatra Românească are ca obiectiv reabilitarea mareșalului Ion Antonescu și propagă un naționalism rasist prezentat drept patriotism autentic.

Ion Coja a negat constant și consecvent Holocaustul, iar atitudinea sa antisemită a fost platforma sa politică pe care a contat pentru un capital electoral. Inițial s-a alăturat României Mari; în 2009, a decis să se implice în viața politică singur, fiind infirmat de propriul electorat.

Mesajele domnului Ion Coja au fost tratate cu indiferență de către autorități. Acest fapt l-a ajutat să devină popular și să îi confere sentimentul de siguranță și de protecție în fața legii.

În prezent, antisemitismul său a devenit simbolul care îi aduce domnului Coja notorietate și simpatie din partea celor care îi împărtașesc opiniile din ignoranța și prejudecăți.

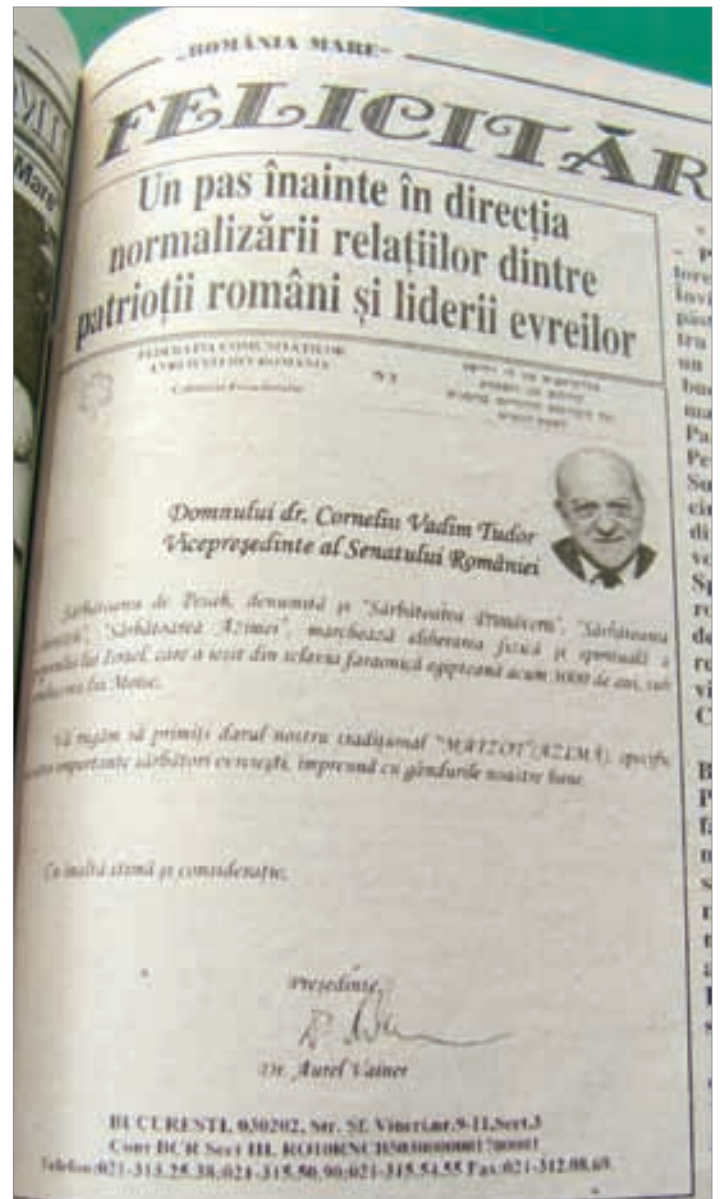
Comunitatea evreiască din România, cunoscută pentru timidiata ea cu care abordează astfel de fenomene, și-a pus speranțele în autorități pentru implementarea legislației în vigoare. Singurul reprezentant al comunității evreiești care s-a alăturat poziției MCA România, până la sfârșitul anului 2009, a găsit de cuviință să iasă din tipar, a fost actualul președinte al Federației Comunităților Evreiești din România și deputat în Parlamentul României, domnul Aurel Vainer.

Domnul Vainer l-a acționat, în 2007, pe domnul Coja în justiție. Dosarul nu a fost soluționat până la data redactării prezentului Raport, el primind deja o soluție de neîncepere a urmăririi penale. Împotriva domnului Aurel Vainer, a fost înaintată o plângere de către domnul Ion Coja.

Acesta din urmă s-a simțit ofensat de refuzul domnului Vainer de a accepta antisemitismul său și l-a acționat pe Vainer în justiție.

În perioada 2006 - 2009, unele pozitii virulent antisemite ale unor politicieni romani, precum Corneliu Vadim Tudor, președinte al Partidului România Mare, exprimate în Parlamentul României, au ramas nesancționate public atât din punct de vedere etic, cât și legal. Domnul Corneliu Vadim Tudor nu și-a schimbat opiniile antisemite pe care nu s-a sfiit să le declare de la tribuna oficială a Senatului României. În timp ce domnia sa este membru al Parlamentului European, publicațiile pe care le patronează sunt, constant, mijloace de propagare a urii, antisemitismului, rasismului.

Partidul România Mare (PRM), partid de extremă dreaptă, este

în declin din 2005. Liderul partidului, Corneliu Vadim Tudor, un politician vehement antisemit, nu a reușit să se facă ales în Parlamentul României la alegerile parlamentare din anul 2008. PRM a obținut 3,5% la alegerile parlamentare din 2008 și nu a mai intrat în Parlament. Ulterior, Corneliu Vadim Tudor a fost ales deputat european la alegerile din 2009.

Din punct de vedere politic, Partidul România Mare și domnul Corneliu Vadim Tudor au scăzut în sondaje. Cu toate acestea, importanța partidului România Mare și, respectiv, a domnului Corneliu Vadim Tudor, a crescut pe fondul rezultatelor neconcludente ale alegerilor parlamentare. Aceștia au devenit pioni în manevrele politice care întrețin

astfel, din motive strict electorale, extremismul pe scena politică.

Domnul Corneliu Vadim Tudor nu a ezitat să manipuleze opinia publică asupra atitudinilor sale antisemite, folosindu-se de lipsa de experiență politică și de dorința de a se afirma a unor lideri ai comunității evreiești.

◆ Mareșalul Antonescu

Actele de omagiere în public ale mareșalului Ion Antonescu, criminal de război și reponsabil pentru Holocaustul românesc, s-au transferat, în perioada 2006 -2009, pe internet și, de cele mai multe ori, în locații unde accesul este strict controlat de către organizatorii evenimentelor, cum ar fi taberele legionare.

Bustul mareșalului Antonescu amplasat în curtea interioară a bisericii Sfinții Constantin și Elena din București a fost înlăturat după protestele comunității evreiești și ale MCA România. Inițial, bustul a fost acoperit cu tablă. Ulterior a fost înlăturat. Cu toate acestea, a fost păstrat pedestalul cu plăcuța memorială.

Concursul televizat din anul 2006, organizat de către Televiziunea Națională Română (TVR 1) „Cel mai iubit român” - a arătat popu-

laritatea de care se bucură Antonescu, o consecință a propagandei național-socialiste. MCA România apreciază profesionalismul regizorului Florin Iepan și al istoricului Adrian Cioroianu care au prezentat corect, obiectiv, participarea mareșalului Antonescu la exterminarea celor peste 280.000 de evrei și 11.000 de romi. Regizorul Iepan a declarat: „Nu pot fi trecute cu vederea atrocitățile săvârșite din ordinul lui”; „Nici nu intră în discuție imacularea lui Antonescu.”

Venerația pentru mareșalul Ion Antonescu se manifestă și prin mesaje scrise cu grafiti pe parapetii drumurilor naționale, unde rămân vizibile ani întregi. De exemplu, autoritățile nu au luat nicio măsură pentru a șterge mesajele scrise cu grafiti pe parapetul drumului E68, tronsonul Râmnicu Vâlcea - Sibiu.

◆ Radu Mazăre

În mod public, oficial nu s-a luat nicio poziție care să sancționeze cazurile grave de antisemitism în România. „Radu Mazăre ofițer nazist” este un exemplu concludent al unor astfel de atitudini valabile pentru tot eșichierul politic.

În prima etapă, autoritățile românești au încercat să ignore acest caz chiar și atunci când comunitatea internațională a luat o atitudine fermă. Ca urmare a mesajului emis pe această temă de către MCA România, autoritățile s-au grăbit să reacționeze. Ulterior, o anchetă judiciară a fost deschisă. Până la finele anului 2009, această anchetă nu fusese finalizată.

Partidul Social Democrat (PSD) nu s-a dezis de gestul primarului Radu Mazăre.

Cazul prezentat de MCA România a fost preluat de către Centrul Simon Wiesenthal din Ierusalim, care s-a alăturat MCA România și a solicitat sancționarea imediată a primarului Mazăre.

Cele mai prestigioase publicații și posturi de radio și televiziune din lume au relatat pe larg despre cazul „Mazăre ofițer nazist”. Mass-media din România a reacționat, într-un târziu, la ecurile acestui caz, dar numai după ce a intrat în atenția comunității internaționale

MCA România a depus sesizare oficială către procurorul general al României, Laura Koveși, în baza Legii 106 pe 2007.

MCA România și-a precizat ferm și clar punctul de vedere față de scuzele oficialului român în luna iulie 2009: „Considerăm că regretele exprimate public, ulterior, de către Dl. Primar Radu Mazăre nu îl exonerează de responsabilitatea legală a gestului său. Poziția noastră este susținută și de următoarele aspecte care pun sub semnul întrebării sinceritatea regretelor exprimate, numai după ce presa internațională a relatat incidentul, cu amănunte. În data de 31 mai 2009, intenția Dlui Primar Radu Mazăre de a apărea în public în uniformă cu simboluri naziste a fost făcută publică.

După strania apariție, Dl Primar Radu Mazăre a insistat în a-și apăra gestul prin explicații greu de acceptat. Numai după intervenția Centrului Simon Wiesenthal domnul primar a prezentat scuze.

La data la care scuzele Dlui Primar Radu Mazăre au fost făcute publice, pe site-ul său (www.radumazare.ro) a fost afișat un material cu conținut antisemit de o virulență atroce. Materialul expus miilor de vizitatori care au accesat site-ul domnului primar, în special din cauza scandalului pe care el l-a declanșat, a rămas afișat zile întregi, în ciuda faptului că publicarea unui astfel de material contravine Legii 107/2006.

Text postat pe site-ul radumazare.ro:

(...) „Este foarte nedrept faptul ca cei care vor sa scoata adevarul la iveala despre conspiratia jidaneasca si despre industria holocaustului sunt aspru condamnatii in Germania, iar jidanii comunisti care au condus Germania de est si alte tari foste comuniste si au comis cele mai oribile acte de violenta, teroare si crime se plimba liberi prin Europa, Statele Unite si Israel. Intro declaratie ati spus: „Holocaustul aduce aminte si ingaduieste extinderea dramatica necesara educatiei, si noi trebuie sa asiguram ca legile noastre respective pedepsesc pe acestia care urasc si incita la violenta impotriva jidanilor.” Dvs.vorbite foarte mult despre „holocaustul” nazist contra jidanilor care a avut loc in Germania, dar nu scoateti un cuvânt despre crimele, genocidul și holocaustul care a avut loc în America contra nativilor americani. De ce ? Ei n'au fost tot fiinte umane ?! în afara de aceasta, indienii americani au avut o cultura și civilizatie mult mai veche și mai importanta decat a jidanilor. Pana și astazi cand Statele Unite impune cu forta armata democratia în jurul globului, nativii americani sunt tinuti în rezervatie și privati de drepturi pe propriul lor pamant. Eu n'am fost nascut în timpul asazisului „holocaust nazist” împotriva jidanilor, dar ca și multi

RAPORT DE MONITORIZARE

2006 - 2009

ANEXE
3 documente
15 pagini

ANEXA 1

MCA Raport Monitorizare

2006-2009

Doamnelor si Domnilor,

Va rog sa imi permiteti sa multumesc Dlui Vainer, Presedintele FCER, Dlui Blum si Dlui Dr Elias pentru onoarea pe care mi-au facut-o atunci cand m-au invitat sa ma adresez DVS. Deasemenea va multumesc fiecaruia dintre DVS pentru atentia acordata in urmatoarele minute.

Voi deschide prezentarea mea prin citirea unei Declaratii nerostite dar gandite de multi dintre politicienii si functionari care activeaza in cadrul diferitelor partide politice si a institutiilor de stat, care influenteaza si traseaza cursul pe care societatea romana il urmeaza in prezent si il va urma in viitorul apropiat. Chiar daca politicieni si functionary cu astfel de mentalitati "ascunse" nu intotdeauna apar la scena deschisa si nu constituie, poate, o majoritate, ei se afla printre noi si influenteaza adoptarea si implementarea efectiva si continua a procedurile menite sa reduca efectele rasismului, a xenophobicismului si a antisemitismului.

Iata declaratia nerostita:

*DECLARATIA POLITICA
a unui politician roman inexistent dar prezent peste tot,
prieten declarat al evreilor*

Dragii mei ascultatori, astazi vreau sa va vorbesc despre niste fiinte putin cunoscute noua dar recunoscute :

Evreii nostrii, sa ii bata norocul! Ce bine ca ii avem!

Ganditi-va:

Daca nu erau evreii pe cine am fi putut sa ne varsam focul, pe cine am fi numit jidani, pe cine am fi injurat in stanga si in dreapta, cui le-am fi luat casele si averile, pe cine am fi trimis in lagarele de munca, pe cine am fi trimis si omorat in Transnistria, pe cine am fi putut acuza de nasterea comunismului si pe cine am fi putut arunca vina instaurarii acestui regim in frumoasa noastra tara?

Daca nu i-am fi avut pe evreii nostrii, cui am fi cerut ajutorul si cine ne-ar fi sustinut asa cum au facut-o ei pentru ca Romania sa fie acceptata, nepregatita asa cum este, in

NATO si in Uniunea Europeana? Numai evreii cu influenta lor bine stiuta puteau sa ne ajute asa cum si de altfel ne-au ajutat.

Daca nu i-am fi avut pe evreii nostrii, cui ne-am fi putut adresa pentru a ne sustine atunci cand avem nevoie de o vorba buna la Casa Alba sau la Banca Mondiala? Orice diplomat care a petrecut ceva timp la Washington va va spune ca lobiul evreiesc este facator de minuni si de aceea fiecare personalitate politica care viziteaza Statele Unite bine ar face daca s-ar intalni si cu mai marii acestei etnii.

Daca nu erau evreii nostrii, cei care controleaza si manipuleaza, asa cum totii stim, sistemele politice si financiare mondiale, pe cine am mai fi avut langa noi ca sa le cerem sa-I convinga pe altii ca noi nu ne lasam condusi de prejudecati si de sentimente anti-Semite?

Daca nu aveam evreii nostrii, pe cine mai luam dupa noi atunci cand, vrand nevrând, suntem obligati sa participam la tot felul de conferinte internationale pe tema Anti-Semitismului?

Daca nu erau evreii nostrii, carora, din cand in cand, le mai organizam un seminar, din cand in cand le mai publicam cate o carte, din cand in cand le mai dam inapoi cate o proprietate, din cand in cand mai participam la comemorarile lor, cine ar fi putut sa povesteasca, mai bine decat ei, in fata forurilor internationale, ce grozave progrese am facut noi in Romania, in monitorizarea si combaterea rasismului si a antisemitismului!?

Daca nu ii aveam pe evreii, carora sa le spunem ca ii respectam pentru simtul lor negustoresc, cum am mai fi putut noi intre noi sa definim tranzactii comerciale incheiate in "mod evreiesc"?!?

In incheiere scumpii mei sustinatori, daca nu erau evreii cum as fi putut eu sa imi sustin pledoaria pentru o societate multi-culturala si pluralista in care eu, politicianul roman, doresc sa conving pe cei care vor sa ma creada sau pe cei care nu prea inteleg ce spun, ca fara a nostrii evrei, eu nu as fi fost nici politician si nici iubit de cei multi.

PROTEJATI EVREII: GREU cu EI dar IMPOSIBIL fara EI

Pregatit pentru Conferinta "Manipularea Elementului Evreiesc in Politica"

Comunitatea Evreiasca

09 Aprilie 2006 - Pagina 3 din 5

Dupa 14 ani de copilarie, fericita, in Romania, dupa doi ani si jumătate de calvar care au precedat emigrarea mea din Romania Comunista si dupa 12 ani de activitate profesionala in tara natala post-comunista, asa imi imaginez ca ar suna orice discurs "favorabil" noua, evreilor romani.

In Romania Comunista, Comunitatea Evreiasca, traumatizata de evenimentele traite in perioada celui de al doilea razboi, a incercat sa conduca o activitate care sa nu "faca valuri".

Romania Comunista a avut numai de castigat de pe urma dorintei evreilor de a isi reface vietile zdruncinate si lipsite de siguranta zilei de maine pe care evreii au trait-o in Romania pre-comunista. Pentru cei care au ales sa emigreze, Romania Comunista a incasat mii si zeci de mii de dolari per persoana, bani platiti in numerar. Cei care au ramas si au intretinut relatiile cu rudele plecate au adus Romaniei venituri generate de transferurile de bani si de vizitele celor plecati. O mare parte a celor care au ales sa ramana, fortati sa isi dovedeasca devotamentul fata de patrie, au muncit mai greu si mai mult decat cei cu "radacini sanatoase".

Evreii, prin educatie, sunt un popor de oameni responsabili, cu un dezvoltata orientare spre familie si Comunitate: in acest spirit, si dupa evaporarea regimului comunist in 1989, Comunitatea Evreiasca si-a continuat existenta fara a suferii aceleasi mari schimbari care au afectat societatea in sanul carei traим.

Stabilitatea si demnitatea acestei Comunitati nu au ramas neremarcate de membrii noilor structuri politice care s-au format imediat dupa 1989.

Au mai trecut un numar de ani pentru ca Romania in tranzitie sa ajunga la un nivel de maturitate care sa ii permita solicitarea aderarii la structuri internationale deschise pana atunci numai natiunilor dezvoltate din Vest.

Constienti fiind de deficientele grave ale societatii in tranzitie care puteau impiedica implinirea visului de a devenii membra a comunitatii internationale in timpul cel mai scurt, noii politicieni, nascuti, crescuti si educati in umbra comunismului, au mobilizat lobiul evreiesc pentru aderarea la structurile NATO si pentru aderarea la Uniunea Europeana.

Intr-o perioada de numai doi-trei ani, incepand cu anul 1999, devenind constienti de atentie si de importanta pe care institutiile internationale o acorda monitorizarii si combaterii rasismului, xenofobiei si antisemitismului si manati de credinta ca drumul

spre Washington trece prin Ierusalim, noii conducatori ai Romaniei au luat masuri pentru a indeplinii formalitatile necesare creeri unei imagini favorabile pe aceste teme:

Conferinte internationale au fost organizate, liderii comunitatilor evreiesti din Statele Unite au fost invitati si gazduiti in Romania, aceiasi lideri au fost invitati sa se intalneasca cu conducatorii Romaniei de fiecare data cand acestia au vizitat Statele Unite, Prim Ministrul Romaniei a efectuat o vizita oficiala in Israel si oficiali Israelieni au fost gazduiti in Romania, Ordonanta de Guvern 31 a fost emisa in mare graba, cu mare fast si publicitate:

Eforturile nu au ramas fara rezultate: multumiti cu aparentele generate de aceasta propaganda agresiva, toti cei angrenati in evenimentele mai sus descrise au sustinut in primul rand aderarea Romaniei la structurile NATO.

Faptul ca vizitele unor personalitati evreiesti in Romania, precum vizita Profesorului Elie Wiesel, au generat grave reactii anti-Semite care au ramas fara nici o reactie din partea autoritatilor, faptul ca in presa locala atacuri la adresa evreilor si a unor oameni de afaceri din Israel si-au gasit un loc de cinste in primele pagini, faptul ca autoritatile au ramas indiferente fata de incidente cu caracter antisemit, nu au influentat aparentele create de autoritatile de la Bucuresti.

Poate ca aparentele ar fi putut fi salvate daca in anul 2003 nu ar fi avut loc doua incidente extreme de grave:

In iunie 2003 cu numai doua saptamani inainte de Conferinta organizata de OSCE la nivel European, pe tema combaterii anti-semitismului, Guvernul Romaniei a emis un comunicat in care a negat Holocaustul Romanesc.

In August 2003, Presedintele Romaniei, intr-un interviu acordat ziarului Haaretz, a marginalizat tragedia Holocaustului incurcandu-se in propriile sale declaratii.

Indignate de cele doua incidente, organizatiile internationale au reactionat: reactiile noastre au generat realitatea in care Presedintele Romaniei a propus crearea Comisiei Internationale pentru Cercetarea Holocaustului in Romania sub conducerea Profesorului Elie Wiesel.

Numai ca urmare a recomandarilor emise de Comisia Wiesel, si din necesitatea de a corecta pagubele de imagine produse tarii, la numai un an de la negarea Holocaustului, data de 9 Octombrie a fost declarata ca Ziua Nationala a Holocaustului in Romania.

In paralel a fost emise o programa de studii si un manual care, partial, imbunatatesc calitatea materialelor existente pe tema Holocaustului in Romania. Din nefericire, atat programa de studii cat si manualul sunt optionale si pana in prezent nimeni nu a aflat cati liceeni au optat pentru acest curs sau cate manuale au fost vandute.

Nu pot sa nu mentionez si Memorialul Holocaustului: ridicarea unui Memorial al Holocaustului a fost propusa in anul 2003 de catre Centrul de Monitorizare si Combatere a Antisemitismului – MCA Romania. Ideea a fost preluata si promovata de catre Comisia Wiesel. Ca urmare, Ministerul Culturii a anuntat in urma cu cateva luni inceperea procedurilor, mai mult sau mai putin in forma propusa de MCA Romania, pentru ridicarea acestui Memorial.

Sa nu uitam procesul de retrocedare a bunurilor comunitare proces aproape blocat si pentru care am fost aratati cu degetul ca si cum noi am fi fost cei care am luat bunurile altora si nu invers:

Daca analizam cu atentie si cu obiectivitate toate proiectele puse in aplicare de catre institutiile statului, vom observa tendinta de a face cat mai putin in speranta de a obtine cat mai mult: nu avem nici o indoiala ca in randul celor insarcinati sa puna in aplicare proiectele propuse de Comisia Wiesel sunt persoane cu infinita buna-vointa:

In acelasi timp o simpla statistica va indica ca datele la care au fost adoptate decizii guvernamentale menite sa combata antisemitismul si sa asigure prezervarea memoriei victimelor Holocaustului coincid cu perioadele in care a fost necesara adoptarea de masuri imediate pentru a schimba imaginea Romaniei pe plan international.

Acest fapt, impreuna cu modul superficial sau mai bine zis, indiferenta cu care autoritatile trateaza notificările, cererile de autosesizare si solicitarile inaintate de forurile comunitare, de catre MCA Romania si de Centrul Simon Wiesenthal sunt o dovada clara a utilizarii elementului evreiesc in politica; atunci cand un astfel de element este manipulat in scopuri politice, ne putem astepta, fara indoiala, la mentinerea artificiala a antisemitismului care ne afecteaza atat pe noi dar si societatea in sanul careia traim.

Ladies and Gentlemen: ANEXA 2
MCA Raport Monitorizare 2006-2009

I welcome you to our working group. Today we are going to touch on one of the most contentious issues, an issue that instills nausea in politicians.

Anti-Semitism: the longest hatred; a word that conveys the obsession and fear turned against the Jews for the last 2000 years.

Ignorance, envy, pure human stupidity and political expediency are the traditional elements which, when combined, have generated a blind hatred against people who happen to be born Jews over the last 2 millennia.

Essentially, in primarily European nations, Jews became the scapegoats for all the ills of society and were repeatedly attacked in every way possible, facing constant threats that ranged from harassment and deprivation to expulsion or annihilation. This process of exterminatory anti-Semitism, implemented over history by everyone from pagans to particular elements within the established Church to many secular domains, included hostile attitudes and sentiments, defamation, withdrawal and avoidance, denunciation, primary social exclusion, legislative and statutory exclusion, anti-Jewish political and/or religious ideology, economic sanctions and boycott, deprivation of primary health care, medical facilities and welfare, removal of legal protection and human rights, extermination, and ethnocide.⁶ Plainly, the majority of anti-Jewish measures employed by the Nazis in the 1930s and 1940s were similar to threats of annihilation the Jews had experienced for centuries. (Source: <http://www.newantisemitism.org>)

Today I have no more than 15 minutes to speak about it:

Not one hour, not one week, not one month is enough to discuss, to debate and to comprehend the dimensions occupied by the anti-Semitism in the history of the humanity.

Not even a life time is enough to explain and justify the crimes committed against the Jews. Nevertheless there are many people who are trying to do just that and even more that are listening to them.

When in 1948 the State of Israel was created, with the blessing of nations guilty for doing absolutely nothing or very little to save Jews from the Nazi extermination, there was hope that Europe would not allow anti-Semitism to emerge ever again.

Unfortunately we have lived to see and to experience a resurgence of anti-Semitism in new dimensions and forms, as though the Holocaust never happened.

But the Holocaust did happen. In spite of the voices that are trying to reduce it to a simple historical event, the Holocaust changed the world and can not be neither forgotten nor denied or treated as just another chapter in history.

We know it, the anti-Semites and the Holocaust deniers know it.

Globalization and open borders are increasing the interaction between people and reduce the world to a society in which ethnicity, religions and mentalities are meeting in ways never considered possible.

In such a society the need to cooperate and to work together for accomplishing the tasks we are confronted with, regardless religion and mentalities differences, is more real than ever.

Unfortunately at this time when more tolerance and mutual assistance is needed, we see more discrimination, more lack of respect, more racism affecting our way of life.

The world is concerned. Europe is concerned: and this is a good start but it is only a start.

While we are meeting, debating, talking, expressing concerns and making recommendations regarding the anti-Semitic and racist activity we see, more and more of such activities are taking place in our communities.

In Romania, for example anti-Semites and Holocaust deniers are honored members of the community, professors and political leaders.

In Romania, the highly controversial system of justice is rehabilitating war criminal responsible for the extermination of the Romanian Jews.

In Romania, within the Courts of Justice, witnesses dressed in fascist uniforms are presenting their testimonies in front of judges that look upon them with sympathy.

In Romania, Holocaust deniers are justifying the killings of the Romanian Jews in 1940-1942 by saying that the killed Jews were victims not of a systematic extermination policy but of the war conducted by the Romanian army against the Russian army.

Opinion makers and people with great influence on the systems that should monitor and combat anti-Semitism and racism in Romania are doing nothing to change this sad reality.

Cynical anti-Semites are seating in Parliamentary Commissions using, with no shame, their public functions to express their distorted, racist beliefs.

As recently as last month, the newly appointed Ambassador of Romania to Israel was interrogated by the Parliamentary Commission for Foreign Affairs, not on his professional preparation and skills but questioned about his loyalty to Romania and his ethnic background. Would he be interrogated so if he were not Jewish?

As recently as last month, the President of the same Parliamentary Commission, the former Ambassador of

Romania to the US and a moderate political leader, said that the “Jewish problem” is “controversial”.

The good part in all this negativity, if we can say such a thing, is that we know their faces, we know their names, we know their opinions against which we can take a stand and defend ourselves.

But there is a new hidden face of anti-Semitism. It is destructive and far more alarming than anything else we have known since the Holocaust. It expresses not only the traditional blind hatred against the Jews but in many cases hides itself behind anti-Zionism and a criticism of the policies implemented by the State of Israel for defending its very existence.

In order to avoid any misunderstandings that the previous statement might create I need to say the following: To criticize the State of Israel for its policies is not to be considered anti-Semitism.

However, as Israel is a country built by Jews for the Jews, it is only logical to say that the anti-Semites are hiding among those criticizing Israel.

They know that openly expressing anti-Semitism is politically incorrect as they know that to criticize Israel is now an acceptable international trend.

Israel is held to a higher standard than all other nations and expected to act as no other nation would when facing the same threats to its existence.

Is Israel expected to meet such unacceptable expectations because it is Jewish? I believe that it is. And that is anti-Semitism.

In a world in which so called respected NGOs, such as Amnesty International, blame Israel for defending its citizens, more than it blames Sudan for the atrocities

committed against its own citizens, a new chronic disease spreads among us:

The name of this disease is "The New Anti-Semitism". This third level of anti-Semitism is a combination in which the usual extreme elements of the right mix with left wing ideology and Islamic extremism to promote hatred and deadly violence against the Jews, Israel and anything or anyone related to them.

In this strange mixture of ideologies and sentiments, intellectuals, academics, progressives, elites, journalists, politicians and scientists mix with neo-Nazis, Holocaust-deniers, white supremacists, self-hating Jews and various extremist Islamist groups and Islamic terrorists, driven together by their obsession with the Jews and with the state of Israel.

Among them are those who, invoking God, call Jews "sons of pigs" and "infidels" whilst blowing up innocent people in the United States, in Europe, in the Middle East and Far East.

Jews living out of Israel are increasingly confronted not only with the traditional type of Anti-Semitism but also with this New Anti-Semitism.

Jews who are not citizens of Israel are automatically suspected to be loyal to Israel and not to the countries they are citizens of.

This is why the anti-Semitism can not be discussed without talking about the manner in which nations are relating to dangers that are threatening Israel.

Who ever tries to discuss international anti-Semitism without referring to the anti-Israeli trend is manipulating the issue for political purposes.

Stop portraying Israel as an evil state, start understanding the complex situations Israeli is put in by international politics and 50% of the anti-Semitic incidents will not happen

again. Responsibility here lies with academics, the media, and politicians.

In this context we meet here. We meet to discuss issues that have been discussed in the past many times, over and over again.

We meet here to ask OSCE and the Governments what has been done in order to implement the recommendations adopted in past meetings.

In Romania there is no enforcement of the legislation adopted for combating racism, anti-Semitism and xenophobia.

We believe that Romania is not exceptional otherwise Europe would not be swept by racism and anti-Semitism in the way that it is.

At this point I want to express disagreement and disappointment caused by the decision to include Islamophobia on the agenda.

You should know that while MCA does not support the OSCE's decision to include Islamophobia with the discussion of anti-Semitism, we do not dispute that there are anti-Muslim prejudices and violent acts against Muslims in today's world.

However Islamophobia, or “fear of Islam” is directly related to the terror that Islamic extremist groups are spreading all over the world.

Islamophobia is amplified by the silence of the Islamic world when “infidels” are attacked and killed by other Muslims, all in the name of Allah.

Be sure that no one wants to see the innocent Muslim population suffering any kind of discrimination.

But for this not to occur the Muslim world has to distance itself from any kind of extremism, it has to condemn and to act against the Islamic terrorist groups that are destroying anything and everything that is not structured according to their distorted understanding of Islam.

It is up to the Muslim world to take attitude against those who are preaching the hatred against the Jew, against Israel, against US, against Europe, against the “infidels”.

It is up to the Muslims to create the organizations and structures and appropriate attitudes to act against those elements among them that are generating this “fear of Islam”, or Islamophobia. We will join them and we will sustain their efforts.

Until then we call on the OSCE and Governments to focus on how to address anti-Semitism and racism that victimize peaceful people:

This is a one of a kind opportunity to call on the Romanian Government, and other Governments, not only to make political declarations but to put together a long term plan for combating and reducing the levels of anti-Semitism and racism.

We want to see the Romanian Government actively and permanently acting to combat the ignorance saturating the state institutions, particularly when speaking about the New Anti-Semitism and racism.

We want to see the proper enforcement of legislation adopted for combating anti-Semitism and racism.

We want to see relevant educational programs to combat anti-Semitism and racism, implemented and enforced in schools, in the military and police academies, and other State institutions.

We want to see, in the Courts of Justice, Judges that understand the meaning of the expressions “human rights”, “discrimination”, “racism” and anti-Semitism.

We want to see in the Romanian Courts of Justice, Judges who are educated and knowledgeable about the 1940’s “Romanization” of the Jewish properties which now, in several cases, are returned not to their Jewish owners but to those who took it from the Jews and lost it to the communists.

We also want to see the OSCE move beyond an organization that merely issues and repeats recommendations to become an organization that has the power to force Governments to combat the anti-Semitism and the racism.

In conclusion, we are looking for a final declaration that will clearly warn of the dangers of the increasing and changing face of anti-Semitism and racism, and which will contain not general recommendations but concrete proposals for measures to be implemented, without delay, to combat the New Anti-Semitism and racism in Europe.

Thank you

gruparii Hezbollah formarea unei platforme teroriste care acum solicita solutii adecvate pentru a fi distrusa.

Incapacitatea ONU-lui de a implementa rezolutia 1559/2004, rezolutie care prevede dezarmarea gruparii Hezbollah, cat si pasivitatea revoltatoare fata de statele care finanteaza terorismul in regiune si in lume, sunt adevaratele motive care au generat prezentul conflict in zona.

Aceasta stare de fapt cat si refuzul Guvernului Libanez de isi exercita autoritatea in sudul Libanului, nu lasa Israelului nici o alta optiune decat cea militara.

Optiunile militare nu sunt niciodata dorite. Sunt momente insa, cand, instaurarea linistii si a pacii necesita o lupta intensa si sustinuta impotriva celor care nu iti recunosc dreptul la existenta in propria ta tara.

Ne intrebam si intrebam pe cei care nu pierd nici o ocazie de a condamna Statul Israel: Oare cum ar fi reactionat Marea Britanie, Franta si Spania daca rachete trase de pe teritoriul statelor vecine ar fi distrus vietii si bunuri in Londra, in Paris si in Madrid? A venit timpul ca aceste state sa realizeze si sa recunoasca ca Statul Israel este unicul obstacol care opreste terorismul islamist fundamentalist sa invadeze Europa mai repede decat ne putem imagina.

In acest context, Statul Israel actioneaza pentru repatrierea soldatilor israelieni rapiti de pe teritoriul sau, pentru implementarea imediata si completa a rezolutiei 1559 si pentru a pune capat amenintarilor permanente emise la adresa sa de statele vecine, amenintari care sunt, in mod deliberat, ignorate de unele puteri (tari) care par a fi gata sa sacrifice Statul Israel pentru a isi apara propriile interese, confort si siguranta relativa.

In incheiere:

Multumim autoritatilor de la Bucuresti pentru creditul si suportul moral acordat Statului Israel in aceste timpuri tulburi si tulburatoare.

Stimata Dna Ambasador Rodica Radian Gordon,

Suntem solidari cu Statul Israel si suferim impreuna cu populatia israeliana aflata sub atac. Plecam capul in fata familiilor victimelor civile si a soldatilor israelieni cazuti la datorie. Binecuvantata sa le fie memoria. MULTUMESC

Discurs tinut de Marco Maximillian KATZ in fata participantilor la Adunarea de Suport pentru Israel, organizat de FCER, Bucuresti, 04-August-2006

Tot ce este necesar pentru ca raul sa triumfe sunt oameni buni care nu fac nimic